

E-ISSN: 2584-167X

Academic Research News

Peer-Reviewed Journal

கல்வி ஆராய்ச்சி செய்திகள்

சக மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்தாளர்கள்
Women Writers in Tamil Literature

தொகுதி 1, சிறப்பிதழ் 1, ஏப்ரல் 2024

Volume 1, Special Issue 1, April 2024

Pandian Educational Trust

Our Journals:

1. International Journal of Tamil language and Literary Studies - E-ISSN – 2581-7140

UGC CARE, MLA, DOAJ, Google Scholar, MIAR, ERIHPLUS, MIR@BEL, ASI, ICI, INTERNET ARCHIVE Indexed

2. Chenkaantal - E-ISSN – 2583-0481

MLA, DOAJ, Google Scholar, MIAR, MIR@BEL, INTERNET ARCHIVE Indexed

3. Pandian Tamil Journal of Temple Studies - E-ISSN – 2583-0880

MLA, DOAJ, Google Scholar, MIR@BEL, INTERNET ARCHIVE Indexed

4. Pandian Journal of Women Studies - E-ISSN – 2583-715X

MLA, DOAJ, Google Scholar, INTERNET ARCHIVE Indexed

5. Literary Druid - E-ISSN – 2582-4155

MLA, Google Scholar, MIAR, ERIHPLUS, MIR@BEL, ASI, ICI, INTERNET ARCHIVE Indexed

6. Pandian Journal of Mathematical Sciences (PJMS) E-ISSN: 2583-8822

DOAJ, Google Scholar, INTERNET ARCHIVE Indexed

7. Academic Research News (கல்வி ஆராய்ச்சி செய்திகள்) E-ISSN - 2584-167X

Google Scholar, INTERNET ARCHIVE Indexed

E-ISSN: 2584-167X

Academic Research News

Peer-Reviewed Journal

கல்வி ஆராய்ச்சி செய்திகள்

சக மதிப்பாய்வு செய்யப்படும் இதழ்

தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்தாளர்கள்

Women Writers in Tamil Literature

தொகுதி 1, சிறப்பிதழ் 1, ஏப்ரல் 2024

Volume 1, Special Issue 1, April 2024

Title Verso

Journal title	:	Academic Research News
Abbreviated key-title	:	---
E- ISSN Number	:	2584-167X
Editor-in-Chief	:	Mrs. A. Gomathi
Publication frequency	:	Bi-Annual (Calendar Cycle - June and December)
Volume/Issue Type	:	Volume 1 Special Issue 1
Place of Publication	:	Virudhunagar
Start of Publication	:	April 2024
Paper Size (Format)	:	Digital A4 Size
Medium of Publication	:	E-version
Subject	:	Multidisciplinary Studies
Language	:	Tamil, English
Access Type (URL or DOI)	:	Gold OA, Online, Indexed long time in Internet Archive
Subscription Type	:	APC
Publisher	:	Maheswari Publishers, (The publishing unit of PANDIAN EDUCATIONAL TRUST- TN32D0026797)
Publisher Website	:	https://pandianeducationaltrust.com/
Journal Site	:	https://pandianeducationaltrust.com/academic-research-news.html

பதிப்பாசிரியர் குழு பணி விவரம்/ Editorial Work Flow Details

இந்த சிறப்பிதழ் குழு, (எடிட்டோரியல்) நேர்மையான பதிப்பு நெறிமுறைகளின் படி அறிவார்ந்த கட்டுரைகளை நெறிமுறைக் கொள்கைகளுடன் தொகுத்துள்ளது. இது சமர்ப்பித்தல், கருத்துத் திருட்டு சரிபார்ப்பு, திருத்தங்கள், சக மதிப்பாய்வு செயல்முறை, (டபுள் பிளைண்ட்), பெரிய திருத்தங்கள் அல்லது சிறிய திருத்தங்கள், பரிந்துரைகள் மற்றும் திருத்தம், ஏற்பு, மூல கோப்பு தயாரித்தல் மற்றும் இணையதள தயாரிப்பு மற்றும் வெளியீடு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

This Special issue committee curated the scholarly articles with ethical principles according to the norms of the Editorial work flow. It contains of submission, plagiarism check, correction, peer review process, (Double Blind), major corections or minor corrections, suggestions and rectifications, acceptance, copy editing and production and publication online.

PUBLISHER'S MESSAGE

Aim & Objectives

Academic Research News is a Peer-Reviewed Journal (E-ISSN: 2584-167X) published **Bi-yearly (June – December)** which is published by **Maheswari Publishers**, patronized by **Pandian Educational Trust, Virudhunagar, Tamil Nadu, India**. **Academic Research News** aims to bring down Academic Research to promote research support for the academicians and scholars in the field of academic news related to research, indexing, ethical publishing and other related news. Research through this academic medium motivates in all aspects of main and inter-disciplines of the core area of study with authentic e-publication. Making Internationalization of **Academic Research News** in the globalized world aids the scholarly community to gather knowledge on Academic Research in the all fields of learning. The impudence and revelation of academic research on internet could foster green printing and open access nature in the domain research. All of these motivate best distribution of research that produces positive outcomes for the betterment of research and education and the unification of the people in our world. In achieving the aim, our journal **Academic Research News** has been created.

Disclaimer

Academic Research News E-ISSN: 2584-167X is committed to research ethics and consider plagiarism as a crime done to the original author. So, the authors are advised to follow academic ethics with respect to acknowledgment of quotations from other scholarly works. The Publisher & Editors will not be held responsible for any lapse of the provider regarding plagiarism in their manuscripts. The submissions must be original, must accompany the declaration form stating the research paper as an original work, and has not been published elsewhere for any academic or research purpose. The contributor will be liable for such lapses on any legal issues and publication ethics. **Contact: arnmultijournal@gmail.com** for submission and other information. For Institutional Subscription contact the publisher.

Message from the Editor-in-Chief

Academic Research News is a Peer Reviewed Journal which is committed to academic research, welcomes academicians, scholars and students all over the world who to advance their status of academic career and society by their scholarly ideas in all the field of academic studies. Research is to establish, substantiate facts, restate previous works and to resolve issues. An active venture to endow cogent approach to these types for educational reformations through academic research has become the central intent of the journal to bring down scholarly articles to the academic world.

Publisher Contact:

Maheswari Darmalingam

Pandian Educational Trust (TN-32-0003213),

Maheswari Publishers, (The publishing unit of PANDIAN EDUCATIONAL TRUST- TN-32-0003213)

3/350, Veterinary Hospital Back Side,

Virudhunagar- 626001, Tamil Nadu, India.

Mobile: +91 8526769556,

email: arnmultijournal@gmail.com

Copyright © 2024 – Authors'

Academic Research News E-ISSN: 2584-167X is an Open Access journal and the Pdf copy can be reused within the terms of the CC BY license <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>. Think before you print so that you can save trees and environment.

Editorial Board

Mrs. A.Gomathi, (Editor-in-Chief)

Assistant Professor of Commerce (S/F),
Kamaraj College,
Thoothukudi, Tamil Nadu, India.

Email: editorarn@pandianeducationaltrust.com

Profile: <https://kamarajcollege.ac.in/commerce/>

Dr. S. Vimal, (Special Issue Editor)

Assistant Professor of Tamil,
The Madura College, Madurai,
Tamil Nadu, India.

Profile: <https://www.maduracollege.edu.in/Navtab-tam-dept.php>

Dr. M. Annalakshmi,

Assistant Professor of Mathematics,
Department of Mathematics,
VHNSN College,
Virudhunagar - 626001,
Tamil Nadu, India.

Email: annalakshmi@vhnsnc.edu.in

Profile: <https://www.vhnsnc.edu.in/dl.php?fid=AMAT7&id=15>

Nagamalai, Madurai. Tamil Nadu, India.

Email: jeyapradha@nmssvnc.edu.in

Profile:

<https://nmssvnc.edu.in/academics/departments/department-of-business-administrationaided/>

Dr. G. Rajesh Kumar,

Assistant Professor,
Department of English,
Directorate of Distance Education,
Madurai Kamaraj University,
Madurai.

Email: drrajeshmkudde@mkuniversity.ac.in

Profile: <https://mkuniversity.ac.in/dde/faculty.php>

Dr. D. Maheswari, (Editor-in-Chief - IJTLLS)

The President,
Pandian Educational Trust, Virudhunagar.
Tamil Nadu, India.

Email: president@pandianeducationaltrust.com

Profile: <http://pandianeducationaltrust.com/trustees.html>

Dr. S. Prema

Assistant Professor of Tamil,
PSGR Krishnammal College for Women,
Coimbatore - 641004,
Tamil Nadu, India.

Email: prema@psgrkcw.ac.in

Profile: <https://psgrkcw.irins.org/profile/135952>

Mrs T. Jeyapradha,

Assistant Professor of Management,
NMSSVN College,

Associate Editors

Mr. S. Kulandhaivel,

Assistant Professor,
Department of English,
Ganesar Arts and Science College,
Melasivapuri-622403,
Pudhukkotai District,
Tamil Nadu, India.

Email: english.kulandhai@gmail.com

Dr. B. Senthil Kumar,

Assistant Professor,
Department of English,
Alagappa Govt. Arts College, Karaikudi,
Sivaganga-630003,
Tamil Nadu, India.

Email: skboresk@gmail.com

Dr. M. Vinoth Kumar,

Head i/c & Guest Lecturer,
Department of English,
Government Arts and Science College,
Nagalapuram, Thothukudi District,
Tamil Nadu, India.

Email: vinothkumar@pandianeducationaltrust.com

Profile: <https://sites.google.com/view/msuccenglish/home>

Mr. B. Thangamarimuthu,

Guest Lecturer in English,
Department of English,
Government Arts and Science College,
Nagalapuram, Thothukudi District,
Tamil Nadu, India.

Email: goldchangepearl@gmail.com

Profile: <https://sites.google.com/view/msuccenglish/home>

பொருளடக்கம் / Contents

வ. எண் Sl. No	தலைப்பு / பெயர் Title/Author Name	பக்க எண் Page No
1.	மீமொழி சிறுகதைகளில் பெண்ணியக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள் Feminist Thoughts in Meemozhi Short Stories ப. கவிப்பிரியா / P. Kavipriya	1
2.	ஐங்குறுநூற்றில் பெண்ணியம் Feminism in Ainkurunooru முனைவர் கு. சிந்து / Dr. K. Sindhu	15
3.	கருக்கு பாமாவின் எழுத்துக் கலகம் Bama's Karukku as a Literary Rebellion முனைவர் செ. சாந்தி / Dr. S. Santhi	29
4.	பெரியபுராணத்தில் பெண்மை Womanism in Periyapuranam முனைவர் D. நித்யா / Dr. D. Nithya	39
5.	பெண்மொழிகளின் கருத்தமைவுகள் Concepts of Feminine Texts முனைவர் நீ. பகவதியம்மாள் / Dr. N. Bhagavathiammal	49
6.	பெண்எழுத்தில் பண்பாட்டுக் கற்பிதங்களும் மீறலும் Cultural Origin and Transgression in Women's Writing முனைவர் மா. பத்ம பிரியா / Dr. M. Padma Priya	61
7.	இராஜம் கிருஷ்ணனின் குறிஞ்சித்தேன் நாவலில் படுகர் இனத்தின் பண்பாட்டு பதிவுகள் Padukar People's Cultural Registration in Rajam Krishnan's Novel Kurinjithen முனைவர் த. பிரகலாதன் / Dr. T. Prahalathan	75
8.	வாஸந்தியின் படைப்பில் மூடநம்பிக்கைகள் Superstition in the Works of Vaasanthi முனைவர் த. மகேஸ்வரி / Dr. D. Maheswari	90
9.	குமரிக்கு அடைக்கலமாய் வந்தாள் மீனாட்சி Kumarikku Adaikalamai Vanthal Meenakshi முனைவர் ஆ. பா. இராமலெட்சுமி / Dr. A. P. Ramalekshmi	98

Feminist Thoughts in Meemozhi Short Stories

P. Kavipriya, Assistant Professor of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore - 641014, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-5452-2878>

DOI: 10.5281/zenodo.11191759

Abstract

With the change of time, feminism is growing as a theory and movement in a different environment with different thoughts and new concepts. The opinion that feminism has now become a boring talking point is widespread. Even though it has become a boring force, it has not fulfilled its ambition and purpose. To achieve this goal, feminism continues to create new core elements as theory and thoughts, and continues to talk about women's contemporary problems and the reasons for it and who do not have a proper understanding of feminism. In this way, Poet Kutty Revathi, who identified herself as a Radical Feminist, has constructed the female characters of the short stories in other languages as detached from reality and some other characters living the traditional life desired by society. In the Tamil context, where there is no proper understanding of feminism, consistent Feminist theories are emerging as books. In this way, while Feminism has developed as a theory, The article aims to see how contemporary Feminist theoretical thoughts are compatible with Meemozhi short stories and explain new thoughts.

Keywords: Feminism, Thoughts, Meemozhi, Short Stories, Poet Kutty Revathi.

References

- [1] Kutty Revathi, Meemozhi Short Stories, Writing Publication, Anna Nagar, Chennai- 40, First Edition - 2020.
- [2] Dr.T. Vijayalakshmi, Woman - Feminism - Status of Women, Kaalasagam Publishing House, Bharat Nagar, Kottayam Post, Nagercoil- 629 002, First Edition November 2020.
- [3] S.Thirugnanasambandam, Source and text of Tholkappiyam, Kathir Publishing House, South Road, Thiruvaiyaru.
- [4] V. Nirmala Rani, Gender and Feminism in Tamil Short Stories, Kavya Publishing House, 14, First Cross Road, Trust Puram, Kodambakkam, Chennai - 600024.
- [5] S. Krishnamurthy, Tirukkural Old Text, Tamil Nadu Archaeological Survey, Chennai – 600013, First Edition – 1993.
- [6] K. Parimalam, Hindu Feminism, Kaviya Publishing House, Chennai - 024, First Edition-1998.
- [7] R. Selvi, Feminist Thoughts, Kavia Publishing House, Kodambakkam Chennai-600024, First Edition – 2010.
- [8] R. Prema, The Politics of Women's Writing, Paavai Printers, Chennai - 014, First Edition - December 2007.
- [9] R. Prema, Feminist Approaches, Tamil Buddhakalayam, 15, Masilamani Street, Pandi Bazar, Thiagaraya Nagar, Chennai - 600017, First Edition - 1998.
- [10] K. Jagatheeswari, Feminist Thoughts in Prapanjan's Novels, PhD Thesis, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, September-2002.
- [11] www.old.thinnai.com
- [12] www.hindutamil.in

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License

மீமொழி சிறுகதைகளில் பெண்ணியக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள்

ப. கவிப்பிரியா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பி. எஸ். ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-5452-2878>

DOI: 10.5281/zenodo.11191759

ஆய்வுச்சுருக்கம்

கால மாற்றத்தில் பெண்ணியம் மாறுபட்ட சூழலில், மாறுபட்ட சிந்தனைகளோடும் புதிய கருத்துகளோடும் கோட்பாடாகவும் இயக்கமாகவும் வளர்ந்து வருகிறது. பெண்ணியம் என்பது தற்போது சலிப்படைந்த பேசுபொருளாக மாறிவிட்டதென்ற கருத்து பரவலாக உள்ளது. பெண்ணியம் சலிப்புற்ற கோட்பாடாக ஆனபோதும், அது தன் இலட்சியத்தையும் நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளவில்லை என்றே கூற வேண்டும். அந்நோக்கத்தை அடைய, இன்றும் பெண்ணியம் புதிய கூறுகளைக் கோட்பாடாகவும் சிந்தனைகளாகவும் உருவாக்கிப் பெண்ணின் சமகாலப் பிரச்சனைகளையும் அதற்கான காரணகாரியங்களையும் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறது. மேலும், பெண்ணியம் பற்றிய சரியான புரிதல் இல்லாத தமிழ்ச்சூழலில் நிலையான பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் நூல்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வகையில் பெண்ணியம் கோட்பாடாக வளர்ந்த நிலையும், தற்காலப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள் மீமொழி சிறுகதையுடன் பொருந்திப் புதிய பெண்ணியச் சிந்தனைகளை விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளமையை இனம் காண்பதும் கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: மீமொழி சிறுகதை, பெண்ணியக் கோட்பாட்டு, பெண்ணியச் சிந்தனைகள்.

முன்னுரை

பெண்ணியம் என்பது பெண்களை இழிவாகவும், சுயமற்றவர்களாகவும், வெறுப்புக்குரிய இடமாகவும், பலவீனமானவர்களாகவும் கருதும் சமுதாயத்திற்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் அரசியல் எனவும் கூறலாம். இருப்பினும், பல்லாண்டுகளாகப் பேசப்பட்டு வரும் பெண்ணியக் கோட்பாடு, தமிழ்ச்சமூகத்தில் எந்தவிதத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பது பொதுவான கருத்து. இக்கருத்து பெண்ணியத்தையும், பெண்சமூகத்தையும் அறியாத, முழுவதுமாகப் புரிந்துகொள்ளாதாரின் கூற்றென்றே கூற வேண்டும்.

பெண்ணியம் எனும் கோட்பாடு

பெண்ணியம் என்பது பெண்ணை 'ஓர் உயிரி' எனச் சமூகம் அங்கீகரித்து அவளுக்கு ஆணுக்குச் சமமான உரிமையும் சுதந்திரமும் கொடுக்கத் தூண்டும் கொள்கையாகும் (பெண்ணிய அணுகுமுறைகள், பக். 19) என்பர். அதாவது, பெண்ணியம் என்பது பெண் தன்னைத்தானே நிறுவிக்கொள்ளுதல் என்பதாகும். பெண்ணியம் எனும் கோட்பாடு பெண்களுக்கான சமத்துவம், பெண்களுக்கான விடுதலை என்னும் நோக்கங்களை

முன்வைக்கும் ஒரு அரசியல் கோட்பாடாகும். (பெண்- பெண்ணியம்- பெண்நிலை, பக். 23) தொடக்கத்தினின்று இன்றுவரை பல்வேறு கருத்தாக்கங்களைப் பின்பற்றி அரசியல் கோட்பாடாக உருவெடுத்துள்ளது.

பெண்ணியம் என்ற கோட்பாடு பெண்களைப் பற்றிய சிந்தனை ஆகும். பெண்ணியம், பெண்கள் மீதான வரலாறு, மத, பொருளாதாரப் பண்பாட்டுரீதியான ஒடுக்குமுறையின் அகநிலை உண்மைகளை ஆராய்வது. பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையின் பல்வேறு பரிணாமங்கள், அதற்கான தீர்வுகள், அதை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் இவற்றை ஆராய்வது ஆகும். (பிரபஞ்சன் நாவல்களில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள், பக். 8)

என்ற விளக்கம் பெண்ணியத்தின் அடிப்படையைக் கூறுகிறது. பெண்ணியம் எனும் கோட்பாட்டின் விளக்கங்கள் அதன் வளர்ச்சிப் போக்கைக் காட்டுகிறது. பெண்ணின வளர்ச்சிக்கான கருத்தமைவுகள் ஒருபுறம் அமைய,

பெண் ஆணின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் அடிமை; அழகாக இருக்க வேண்டியவள்; போகப்பொருள்; ஆணின் வருமானத்தில் வயிறு வளர்ப்பவள்; சமூக உற்பத்தி இயந்திரம்; வலுவற்றவள்; மென்மையானவள்; ஆண்களின் மனதைச் சஞ்சலப்பட வைப்பவள்; ஆண் வீடுபேறு அடையத் தடையாக இருப்பவள்; பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவள்; வீடே அவளுக்கு எல்லை. (மேலது, பக். 19)

என்கிறார், க.ஜெகதீஸ்வரி. இப்படி அனைத்து வகையான எதிர்மறைகளையும் பெண்பற்றிய கருத்தியலாக இலக்கியங்கள் கூறியுள்ளன.

Feminism என்று சொல்லப்படும் பெண்நிலைவாதமானது மேற்கூறிய இலக்கியக் கருத்தியல்களை விவாதத்திற்கு உள்ளாக்குகிறது. பெண்ணியச் சிந்தனை ஒட்டுமொத்த மனித சமுதாயத்தின் பகுத்தறிவு அனைத்தையும் மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்த முனைகிறது. மேலும், 'சமதர்மமான சமுதாயம் வேண்டிய நோக்கிலும், பெண்ணின மேம்பாட்டை விரும்பும் நோக்கிலும், தனிமனித சுதந்திரத்தைப் போற்றும் நிலையிலும்' பெண்ணியச் சிந்தனை தோன்றி வளர்ந்தது எனலாம்.

மேனாடுகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்

ஐரோப்பா போன்ற மேற்கத்திய நாடுகளில் 'வேளாண் சமூக அமைப்பு' தோற்றம் பெற்ற காலத்தில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள் ஒரு மாற்றமாக உருக்கொண்டது. பெண்கள் தனக்கான சொத்துரிமையைச் சட்டரீதியில் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளே அங்கு பெண்ணியச் சிந்தனைக்கு வித்திட்டது.

மேற்கத்தியப் பெண்ணியம் மிகத் தீவிரமடைந்தது. அப்பொழுது பெண்ணியவாதிகள் நான்கு பிரிவாகப் பிரிந்து போராடினர். சட்டச் சீர்திருத்தங்கள் வாயிலாக பெண்ணுரிமைகளைப் பெறலாமென்று நம்பியவர்கள் மிதவாதப் பெண்ணியவாதிகள், சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாட்டு நிலைகளால் பெண்ணடிமைத் தனம் நிலவுவதாக நினைப்பவர்கள் சமதர்மப் பெண்ணியவாதிகள், சமூகக் கட்டமைப்பை எதிர்த்துப்

போராடிய சமூகப் பெண்ணியவாதிகள்,ஆண்களே பெண்களின் துயரங்களுக்குக் காரணம் என நம்பியவர்கள் தீவிரப் பெண்ணியவாதிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

(இந்துப் பெண்ணியம், பக். 1)

மேற்கட்டிய பெண்ணியவாதிகளின் பாகுபாடானது மேற்கத்தியப் பெண்ணியச் சிந்தனையின் நுட்பத்தையும், சிந்தனைவீச்சையும் புரிந்துகொள்ள வழியமைக்கும். இதுவே இந்தியப் பெண்ணியத்திற்கும் அடிப்படை எனலாம். அமெரிக்காவில் பெண்ணியச் சிந்தனை என்பது அவர்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை மையமிட்ட தேசிய இயக்கமாக செயல்பட்டது. பின்பு அவ்வியக்கமும் வலுவிழந்தன. இங்கிலாந்தில் பெண்ணியச் சிந்தனையானது மேற்கத்திய மற்றும் அமெரிக்கப் பெண்ணியச் சிந்தனையிலிருந்து முன்னேறிய ஒன்றாகப் பார்க்கப்படுகிறது. குடும்ப வேலை செய்வதற்கான ஊதியம், கருக்கலைப்புச் சுதந்திரம் என்று தங்களின் தனித்தன்மையை நிலைநாட்டவே இங்கிலாந்தின் பெண்ணிய இயக்கங்கள் குரல்கொடுத்தன. இது மற்ற நாட்டு பெண்ணியச் சிந்தனைகளால் தவறெனச் சுட்டப்பட்டது.

இந்தியப் பெண்ணியம்

ஆசியா போன்ற கிழக்கிந்திய நாடுகளில் பெண்ணியம் குறித்த சிந்தனைகள் தொடக்கத்தில் வளரவில்லை. சாதி, மதப் பிரிவினைகளும், சமய, சாஸ்திரங்களும் பெண்ணியச் சிந்தனை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தடையாகவும் அதுவே பெண்களின் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆணிவேராகவும் இருந்தது. இந்த முரண்பாட்டுச் சிக்கலை இந்தியப் பெண்ணியவாதிகள் புரிந்துகொள்ளவே தாமதமானது என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இந்தியப் பெண்ணியம் சாதி மதத்தையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் பெண்சிக்கல்கள் இங்கு எப்போதுமே சமூகச் சிக்கல்களாகவே மாறுகின்றன. (மேலது, பக். 17)

என்று க.பரிமளம் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. இந்த வகையில் இந்திய மற்றும் தமிழ்ச் சூழலில் பெண்ணியம் காலந்தோறும் சமூகத்தை மையமிட்டதாகவே அமைந்துள்ளது. சமூகத்தில் ஏற்படும் ஒரு சிக்கல் எல்லாவகையிலும் பெண்சமுதாயத்திற்குப் பாதிப்பை விளைவித்தே செல்கிறது என்பதை உணரவேண்டியதும் அவசியமாகும்.

பெண்கள் முதலில் பெண்கள் என்ற மதிப்புகளின் அடிப்படையில்தான் பயப்படுகின்றனர். பின்புதான், 'மனிதர்கள்' என்ற அடிப்படையில் உணரப்படுகின்றனர். (பெண்ணிய தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பக். 60)

சமூகத்தின் அங்கமான பெண்ணை,அச்சமூகம் விரும்பிய பெண்ணாகவே வழிநடத்த விரும்புகிறது. 'பாதுகாப்பு என்பது பெண்ணுக்கு அவசியம்' என்றுகூறி அடிப்படையில் அடிமைப்புத்தியை உணர்வுப்பூர்வமாகப் பெண்ணுக்குள்ளேயே நுழைத்துள்ளது, ஆண்நாயகச் சமூகம். பொதுவாகவே, ஒரு பெண்ணுக்கான மதிப்பு என்பது காலங்காலமாக ஆணின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் , ஆளுமைக்குள் அடங்கியிருத்தலாகும்.

பெண்ணியம் என்பது பெண்ணியச் சிந்தனைகள் மற்றும் அவர்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை மையமாகக் கொண்டு நான்காகப் பகுக்கப்படுகிறது. அவை,

1. மிதவாதப் பெண்ணியம்
2. மார்க்சியப் பெண்ணியம்
3. சோசலிஷ்டப் பெண்ணியம்
4. தீவிரவாதப் பெண்ணியம்

என்ற வகையில் அமைகிறது. இவற்றுள் மிதவாதப் பெண்ணியம் என்பது பெண்ணியம் குறித்த சிந்தனைக்கான தூண்டுதலாக அமைந்தது. சோசலிஷ்டப் பெண்ணியம் பெண்ணியக் கருத்துகளைச் சமூகத்தோடு இணைத்துப் பேச முயன்றது. மார்க்சியப் பெண்ணியம் சோசலிஷ்டத்தைவிட முன்னேறி, பெண்ணியத்தையும் மார்க்சியத்தையும் நெருங்கிய முறையில் இணைந்தது. தீவிரவாதப் பெண்ணியம் பெண்ணியச் சிந்தனைகளின் போக்கை வேறுகட்டத்திற்குக் கொண்டு சென்றதோடு, மிகத் தீவிரமாக அதுகுறித்த கருத்தாக்கங்களை எல்லாநிலைகளிலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும், மகளிர் முன்னேற்றப் பெண்ணியம், கூட்டுசேராப் பெண்ணியம் போன்ற பல வகைகளும் பெண்களின் சிக்கல்களை வெவ்வேறு தளங்களில் பேசுவதற்காக இந்தியாவிலும் உருவாயின.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்

உலகளவிலும் இந்தியாவிலும் 'பெண்ணியம்' எனும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் சிந்தனைகள் வளரும் முன்னரே பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் ஏராளமான பெண்ணியச் சிந்தனைகள் ஆணாதிக்கச் சமுதாயநிலையில் தோன்றியிருந்தன.

அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்

நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப (தொல்.பொருள். களவியல். நூ. 96)

என்பது பழந்தமிழ் இலக்கணநூலான தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பெண்ணியச் சிந்தனை. அதனைத் தொடர்ந்து தொல்காப்பிய இலக்கணங்களைப் பின்பற்றி இயற்றப்பட்ட சங்கச் செய்யுள்கள் தலைவியாகிய பெண்ணை, பேசா மடந்தையாகவும், தோழியாகிய பெண்ணைத் தலைமைப் பண்பு மிக்கவளாகவும் காட்சிப்படுத்தியது. நற்றாய் மற்றும் செவிலிமூலம் தாய்மைக் குணத்தை மேம்படுத்திக் கூறின. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை ஆண்நாயகச் சமூகத்தின் புனைவுகளே.

தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை

பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்புஎன்னும்

திண்மை உண்டாகப் பெறின் (திருக்குறள் பழைய உரை, குறள் - 54, 55, பக். 21)

என்று பெண்ணுக்குக் கற்புவாழ்வு வேண்டுமென்கிறது. திருக்குறள். பிற அறநூல்கள் பெண்ணை இழிவாகப் பேசி, வெறுத்து ஒதுக்கின.

பெண் என்று இருந்தால் அவள் எது செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் ஆணுக்கானவனாய் வழங்குவதற்கான ஒன்றாக நிகழ்ந்துவிட வேண்டிய நுண்ணிய வழிமுறைகளில் சாதாரியமான முறைகளில் ஆணாதிக்கம் செயல்படுகின்றது. (திலகபாமா, இலக்கியத்தில் பெண்கள், கட்டுரை, தி ஹிந்து) நம் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலெல்லாம் இத்தகைய நுண்ணிய அரசியலே ஊடுருவியுள்ளது.

பக்தி இலக்கியங்களில் சைவம் வைணவம் பெண்சமுதாயத்தையும் பெண்ணியத்தையும் பெரிதும் போற்றவுமில்லை அதேசமயம் தூற்றவுமில்லை. பிற்காலத்தில் அதே கடவுளும் பக்தியும் பெண்ணைத் 'தீட்டு' என்ற பெயரில் பெரிதும் ஒதுக்கி வைத்தன. இது ஆராய்வதற்குரிய ஒன்றாகும். காப்பியங்களில் தமிழின் முதற்காப்பியமான சிலம்பும் 'கற்பு' என்ற பெண்ணியக் கோட்பாட்டைக் கொண்டு கண்ணகியைக் கணவனுக்கு அடிமையாகவும், மாதவியைக் 'கணிகையர் குலம்' என்றும் காட்சிப்படுத்தும் அரசியலுண்டு. மேலும், கணவனைத் தெய்வமாகத் தொழும் பெண்ணுக்கும் தெய்வ அந்தஸ்து உண்டு என்று உள்ளார்ந்த பெண்ணடிமைத்தனத்தை ஆதரிக்கும் போக்கை அறியலாம். இருப்பினும், சமண அற நூல்கள் பெண்ணைப் புறந்தள்ளியபோதும், காப்பியக் கால சமண மற்றும் பௌத்தக் காப்பியங்கள் பெண்ணைத் தலைவியாகக் கொண்டு படைப்புகளைத் தந்தது. இது பெண்ணைப் புனிதம் என்ற பெயரில் அடிமைப்படுத்திய நிலையினைக் காட்டும்.

இன்றைய நவீன இலக்கியங்களில் பெண்ணியமும் பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் பெருமளவு படைப்பாளர்களிடையே பேசப்பட்டு வந்தாலும், சமூகத்தில் பெண்ணுக்கான இடம் தரப்படவில்லை. ஒருவகையில் முன்னேறும் பெண்களை, மற்றொருவகையில் உடலாலும் உணர்வாலும் ஒடுக்கும் செயல்பாடுகள் சமூகத்தில் இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகிறது. இவற்றை உணர்ந்த பெண்ணியப் படைப்பாளர்கள், பெண்ணியப் பேசுபொருளில் சிந்தனை மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தனர். ஆண்நாயகத்தை முற்றிலும் புறக்கணிக்கும் நோக்கில் பெண்மொழி, பெண்ணுடல் அரசியல், பெண்மைய விமர்சனம், பெண் எழுத்து, பெண் உடல்மொழி எனப் பல்வேறு புதிய பெண்ணியக் கூறுகளையும் தங்கள் படைப்புகளில் அறிமுகம் செய்தனர். அவற்றுள் இலக்கிய மொழியிலிருந்து ஆணாதிக்கப் போக்கைக் களையவே பெண்மொழி உருவானது. தற்காலத்தில் முழுக்க முழுக்க, அனைத்துப் பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் ஆணாதிக்கம் புகாதவகையில் பெண்ணிய விமர்சனங்கள் இடம்பெறும் கோட்பாடுகளாக உருவாகி வருகின்றன.

சிறுகதைகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்

பெண்ணியம் ஆணாதிக்கத்தை ஒழித்துப் பெண் ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவது அன்று. ஆணின் உரிமைகளை ஏற்பது. எனவே ஆணாதிக்கத்தை ஒதுக்கிய ஆணும் பெண்ணும் சம உரிமையுடன் இணைந்து வாழ்வதாகிய இல்லற வாழ்வும் சமூக வாழ்வும் பெண்ணியத்தின் கோட்பாடாகும். (தமிழ் சிறுகதைகளில் பாலின வேறுபாடும் பெண் அடிமைத்தனமும் , பக். 33)

மேற்கூறிய வரையறைப்படியே தமிழ்ச்சூழலில் தொடக்கத்தில் பெண்ணியம் பற்றிய சிறுகதைகளின் கருப்பொருள் அமைவுற்றது.

பெரும்பாலும், பெண்களின் குடும்பச் சிக்கல்களையே வெளிப்படுத்துவனவாக இருந்தன. கணவன் ஒழுக்கம் தவறினால் எதிர்க்காமல், அவனுக்கு அடங்கிச் செல்வதே மனைவிக்குரிய பண்பு என்ற சமூகப்பார்வையை, ஒரு குடும்பப்பொண்ணு புருஷனுக்கு அடங்கிப் போறதைத் தவிர வேறே என்ன பண்ண முடியும் சொல்லு... (தங்க முலாம் பூசிய நகரங்கள், பக். 13) என்ற ஆனந்த கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சிறுகதைப் பகுதி ஒன்றில் காணலாம். இதுபோல குடும்பத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் ஒடுக்குமுறைகளை ஆரம்பகால சிறுகதைகள் விழுமியங்களாக்கின. பெண்ணுக்குரிய விழுமியங்களைச் சமூக விழுமியமாக மாற்றும் அரசியல் சிறுகதைகளில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது.

சிறிது சிறிதாக பெண்களின் உணர்வுகளை வெளிக்கொணரும் கதைகள் பெரும்பாலும் பெண்ணியப் படைப்பாளர்களால் படைக்கப்பட்டன. ஆரம்பகாலக் கதைகளை எதிர்க்கும் நிலையில் அம்பை போன்ற பெண்ணியப் படைப்பாளர்கள் சமூகக் கருத்தாக்கங்களை மாற்றும் முயற்சியில் சிறுகதைகளைப் படைத்தனர். 'பெண்ணும் சகமனிதப்பிறவி, அவள் சமுதாயத்தில் ஆணுக்கு இணையாக நடத்தப்பட வேண்டும்' என்றும் தமது படைப்புகளில் சித்தரித்தனர். இராஜம் கிருஷ்ணன் போன்ற புரட்சிகரப் பெண்ணியப் படைப்பாளர்களைத் தொடர்ந்து தற்போது மாலதி மைத்ரி, சுகிர்தராணி போன்றோர் தீவிரப் பெண்ணியக் கருத்துகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் கதைகளில் தற்காலப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகளைப் புகுத்தி எழுதி வருகின்றனர். இவ்வரிசையில் கவிஞர் குட்டி ரேவதி அவர்கள் நிறைய அறைகள் உள்ள வீடு, விரல்கள், மீமொழி போன்ற சிறுகதைத் தொகுப்புகளைப் படைத்துள்ளார். அவ்வகையில் மீமொழி சிறுகதைத் தொகுப்பு , பெண்மொழி, உடல்மொழி, உடல் அரசியல் ஆகிய பெண்மைய விமர்சனக் கூறுகள் மற்றும் பெண் உடல் அரசியல் போன்ற பெண்ணியக் கோட்பாட்டுகள் அடங்கிய சிந்தனைகளை, சிறுகதைகளுடன் இணைத்துப் பேசுகிறது.

மீமொழி - பெண்ணியக் கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள்

'மீமொழி சிறுகதைகள்' (2020) என்ற குட்டி ரேவதியின் புனைவானது பத்து சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பாகும். 1. முழுமதி 2. கந்தகப்பூ 3. கற்பூரம் 4. கண்கள் 5. அமிலம் 6. மீமொழி 7. மலையாகி நிறறல் 8. தூமலர் 9. திசைமணி 10. கடலும் கரையும் ஆகியனவாகும். கேரளப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் த.விஜயலட்சுமி அவர்களின் பெண்-பெண்ணியம்-பெண்நிலை (பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் - 2020) எனும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள புதிய பெண்ணியச் சிந்தனைக் கோட்பாடுகள் சிறப்பானவை. இக்கோட்பாடுகளைக் குட்டி ரேவதி அவர்களின் மீமொழி சிறுகதைப் புனைவுகளோடு பொருத்திப் பார்க்கப் பெண்ணியச் சிந்தனைப் போக்கின் வளர்ச்சியினை இனங்கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

பெண் மைய விமர்சனம்

பெண் மைய விமர்சனம் முதன்மையான கோட்பாடாகும். பெண் மைய விமர்சனம் என்பது பெண்கள் உருவாக்கிய, பெண்கள் எழுதிய படைப்புகளில் பெண்களின் நிலையைப் பெண்களே விமர்சகர்களாக அணுகி ஆய்வு செய்வதாகும். (பெண்-பெண்ணியம்-பெண்நிலை, பக். 115) இதன் தனித்தன்மை 'படைப்பாளியும் விமர்சகரும் பெண்' என்பதோடு 'பெண்கள் நனவிலி நிலையில் அவர்களைப் பற்றி என்ன உணருகிறார்கள்' என்ற எதார்த்தத்தை வெளிக்கொணர பெண்மைய விமர்சனம் மிகவும் பயனுடையதாகும். பெண்மைய விமர்சனத்தில் பெண்படைப்பாளர்கள் தாங்கள் படைக்கும் பாத்திரங்களை மரபான தன்மையிலிருந்து மாற்றிப் படைத்தலும், பெண்ணுக்கான சுயகண்டுபிடிப்புக்கான ஒரு உத்தியைப் பயன்படுத்தலும் நிகழுகிறது.

மரபான தன்மையை மாற்றுதல்

1) 'தான்' என்ற உணர்வில் பாத்திரங்களைப் படைத்தல் (Reflexive perception). அதாவது, பெண்கள் படைக்கும் பாத்திரங்களில் தனது சுயத்தைத் 'தானே தான்' அந்தப் பாத்திரம் என்ற நிலையில் படைத்தலாகும். மீமொழியின் 'கண்கள்' சிறுகதையில் வரும் எழுத்தாளராகிய பெண்பாத்திரம் தன் வாழ்வின் ஒரு நிகழ்வைப் பகிர்ந்ததைப் போல 'தானே தான் அந்தப் பாத்திரம்' என்று கூறுவது போன்ற உணர்வை வாசகருக்குத் தரும். தன்னையும் படைப்போடு இணைக்கும் செயல் இக்கதையின்மூலம் நடைபெற்றுள்ளது. பிரதிக்கும் படைப்பாளனுக்குமான நெருக்கத்தை இக்கதை அதிகரிப்பதாகவுள்ளது.

2) தலைகீழாக்குதல் (Inversion) என்பது மரபான பெண் பிம்பங்களைப் புனைவுகளில் தலைகீழாக்கி எதிர்மறையான பாத்திரமாக மாற்றுதல் என்ற இருவகைகளில் அமைகிறது. சான்றாக, "மீமொழி" சிறுகதையில் வரும் 'முத்தம்மா' பாத்திரம், 'புலிக்குட்டி' என்ற ஆடவரோடு வலுக்கட்டாயமாக உடலிணைவு மூலம் அவள் காதலை நிரூபித்து, வாழ்க்கைத் துணையாக வாழ்கிறாள். அதீத, கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட, மரபுப் பெண்ணியவாதிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவே இயலாத பெண்பிம்பத்தை இக்கதையில் ரேவதி சித்தரித்துள்ளார். பெண் தான் விரும்பியதை அடைய எந்த எல்லையையும் கடக்கலாம் என்பதை இச்சிறுகதை உணர்த்த முயல்கிறது. எல்லா நிலைகளிலும் ஆணுக்கு அவனது ஆசைக்கு இணங்கிய பெண் பாத்திரங்களைக் கொண்ட மரபான கதைகளைத் தலைகீழாக்கம் செய்துள்ளது 'மீமொழி' என்னும் சிறுகதை. மேலும், நம் சமூகத்தில் பெண்கள் திருமணமின்றித் தனித்து வாழ்வது மரபை மீறிய செயலாகவே இன்றைய நிலையிலும் பார்க்கப்படுகிறது. அவ்வகையில் 'மலையாகிநிற்றல்' சிறுகதையில் வரும் 'மாரி' என்ற பெண் பாத்திரம் மரபுத்தன்மையை மீறிய நிலையிலுள்ளது.

3) திரும்ப எழுதுதல்(Rewriting) எனும் கூறானது ஏற்கனவே உள்ள பெண்பாத்திரங்களை எடுத்து அதன் பண்புகளில் சில மாற்றங்கள் செய்து திரும்பத் தமது படைப்பில் படைத்துக் காட்டுவதாகும். இதில் படைப்பாளர் ஒரே பாத்திரத்தை வெவ்வேறு

கோணங்களில் பார்க்கும் தன்மையை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆசிரியர் இக்கூற்றைக் கற்பூரம் என்ற சிறுகதையிலும், அமிலம் என்ற சிறுகதையிலும் கையாண்டுள்ளார். அதாவது, கற்பூரம் எனும் பெண் இளம் வயதிலேயே கணவனை இழந்து பிள்ளைகளை வளர்த்து ஆளாக்கிய பிறகு அப்பிள்ளைகளாலேயே துன்புறுத்தப்பட்டு கைவிடப்பட்டு வயதான காலத்தில் வேறொரு துணையுடன் (ஆடவருடன்) வாழ்க்கை நடத்துகிறார். ஆனால், அமிலம் சிறுகதையில் வரும் தயாமலர் கதாபாத்திரம் கற்பூரத்தின் சூழலையே அடைகிறார். இருப்பினும், வேறு துணையை நாடாது தனித்த வாழ்வை வாழ்கிறார். இவ்வாறு சமூகம் விரும்புவதும் இயல்பாக ஒரு பெண் விரும்புவதுமாகிய இருநிலைகள் ஆசிரியரால் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

4) சிதைவாக்கம் செய்வது என்பது காலங்காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த எந்த ஒன்றையும் அழிக்க முற்படுதலாகும். அழித்தலே இதன் பிரதானம் எனலாம். இச்சிறுகதைத் தொகுப்பில் இடம்பெறும் பெரும்பாலான கதைகள் பெண்ணுக்கான மறுக்கப்பட்ட காம விருப்புகளைக் கட்டவிழ்த்து, காமத்தின் மீது குறிப்பாக பெண்ணுக்கான காமத்தின்மீது கட்டப்பட்டிருந்த தொன்மையான மதிப்பீடுகளைச் சிதைக்கும் வண்ணம் படைக்கப்பட்டுள்ளன. கற்பூரம்,முத்தம்மாள் ,முழுமதி போன்ற பாத்திரங்களை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

5) மீளாக்கம் செய்வது என்பது முன்பு செயல்பாட்டில் இருந்து மறைந்துவிட்ட ஒன்றைத் திரும்பத் தற்போது மீண்டும் செயல்பாட்டுக்குக் கொண்டுவருதல் ஆகும். அந்தவகையில் 'குறத்தி, ஆய்ச்சி, பரத்தி, நுளைச்சி, மறத்தி போன்ற சங்ககாலப் பெண்களின் நவீனக்குரல்களை மீமொழியின் கதைகள் எதிரொலிக்கின்றன. தொன்மத்தின் மீது நவீன மதிப்பீடுகளைச் செலுத்தி, மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் பணியையும் இக்கதைகள் செய்கின்றன.' மேற்கூறிய மதிப்பீடானது கதைகள் சொல்லக்கூடிய பொருண்மையுடனும் மீட்டுருவாக்கத்துடன் பொருந்தி அமைந்துள்ளன.

மேற்கூறிய புனைவு உத்திகளைப் பெண்ணிய நோக்கில் பெண் படைப்புகளில் பெண்விமர்சகர்களும், பெண்வாசகர்களும் தேடிக் கண்டடைவது நவீனக் கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான பெண்ணியச் சிந்தனைகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். இன்னும் இச்சிறுகதைகளை உற்றுநோக்குமிடத்து வேறு சிலகூறுகளும் வெகுவாகப் பொருந்திவருகின்றன.

1) புதியவகை மாதிரிகளைப் (role models) படைத்து உலவவிடுதல் –பெண்ணுக்கான வரைமுறைகளைக் கடந்து பல உரிமைகள் பெற்று அதை நடைமுறைப்படுத்தும் மேம்பட்ட பெண் பாத்திரங்களைப் படைத்தல்.

2) புதிய மதிப்பீடுகளை உருவாக்குதல் – பெண்ணுக்கான சமூக மதிப்பீடுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிப் புதிய விழுமியங்களை உருவாக்கி, இயல்பான பெண்ணின் மன உணர்வார்ந்த மதிப்பீடுகளை உருவாக்குதல்.

3) மரபுகளை உடைத்தல், மரபை மீறி அதிர்ச்சி ஊட்டுதல் போன்ற உத்திகளும் பெண்மைய விமர்சனத்திற்கான கூறுகள். அவையும் மீமொழி சிறுகதைகளில் பொருந்தி அமைகின்றன. மீமொழி சிறுகதைப் புனைவுகளின் வழியாக அறியப்படும் பெண்மைய விமர்சனக் கோட்பாட்டின் கூறுகள் அனைத்தும் பெண்ணுக்கான மரபான கட்டமைப்புகளை உடைக்கும் நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன.

மீமொழி – பெண்ணுடலின் மொழி

பெண் படைப்பாளர்கள் தற்காலத்தில் பெண்எழுத்து எனும் அரசியலையும் கையாண்டு வருகின்றனர். அவ்வகையில் பெண்ணுக்கான உடல்மொழி மற்றும் உடல் குறித்த அரசியலும் மீமொழி தொகுப்பில் பரவலாகப் பேசப்படுவதால் அது குறித்த சிந்தனைகளையும் விளக்க முடியும். 'இன்றைய தமிழ்ச் சூழலில் பெண் எழுத்துகள் பரவலாகி வரும் நிலையில்,

பெண்ணின் உடல் அவளுக்கானது' என்கிற எதார்த்தம் முன்வைக்கப்படுகிறது. பெண்ணை மனுசியாகப் பார்க்க மறுத்து, அவளை உடல் உறுப்புகளின் வழியாக, நுகர்வுக்கான ஒருபொருளாகப் பார்க்கும் ஆணாதிக்க எழுத்துகளுக்கு/ செயல்பாடுகளுக்கு மாற்றாக, பெண்ணும் நுகர்வோளாக மாறும் அரசியலைப் பெண்எழுத்து முன்வைக்கிறது. (பெண் எழுத்துக்களின் அரசியல், பக். 22 - 23)

பெண் தன் உடலை எழுத வேண்டும், அவள் தன் சுய உணர்வுகளை அடையாளங்களைப் பண்பாட்டுப் போர்வையிலிருந்து விடுபட்ட நிலையில் எழுத்தில் கொணர வேண்டும். காலங்காலமாக ஆண்களின் பாலியல் நடத்தை, கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையிலும், பெண்களின் பாலியல் வேட்கை, கற்பெனும் ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டுச் சூழலுக்குள்ளும் அடங்கியுள்ளது. இருப்பினும், அவற்றைக் கட்டுடைக்கும் அரசியலும் ஒரிரு படைப்பாளர்களால் நடந்துள்ளது. அவற்றுள் முதலில் பெண்ணின் உடலியல் வேட்கையை ஒளவை குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றில் செய்யுள் எழுத்தாகப் பதிவிட்டுள்ளார். அப்பாடல்,

முட்டுவன் கொல் தாக்குவேன் கொல்

ஓரேன், யானும் ஓர்பெற்றி மேலிட்டு

ஆஅ ! ஒல் எனக் கூவுவேன் கொல்

அலமரல் அசைவளி அலைப்பவென்

உயவுநோ யறியாது துஞ்சம் ஊர்க்கே (குறுந்., பா. 28)

இப்பாடலில் தலைவி தன் காம வேட்கையை வெளிப்படுத்துவதாக ஒளவை, ஆணாதிக்க எதிர்ப்புக்குரலை எழுப்பியுள்ளார். எனவே, பெண்எழுத்து அரசியலின் முன்னோடியாக நாம் ஒளவையைக் குறிப்பிடலாம். அந்தவரிசையில் குட்டிரேவதியின் மீமொழி சிறுகதைத் தொகுப்பும் பெண் எழுத்துகளாகிய உடல்மொழி மற்றும் உடலரசியலை வெகுவாகச் சித்தரித்துள்ளன. அந்தரங்கம் என்று ஆணாதிக்கப் பார்வையில் புனிதப்படுத்தப்பட்ட பெண்ணின் உடலும் உணர்வுகளும் கட்டுடைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தியலும் இத்தொகுப்பில் உரையாடல்களாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

உடல்மொழியும் உடலரசியலும்

உடல்மொழி என்பது உடல் அசைவுகள் வழி சைகைகள் வழி கருத்தைப் பரிமாறுதல் என்றபோதிலும், பாலினம் சார்ந்து செயல்படும் அல்லது செயல்படுத்தப்பெறும் உடல்மொழியை பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள் படைப்புகளில் தீவிரமாகச் செய்து வருகின்றனர். அதாவது, பாலின நோக்கில் பெண்ணுக்கே என்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள உடல்மொழியை, உடலியல் வேட்கை மறைப்புணர்வை உடைத்து அவற்றுக்கு மறுதலையான உடல் அசைவுகளையும் சைகைகளையும் பாத்திரங்களின் வழியாக நிறைவேற்றும் எழுத்தரசியல் இச்சிறுகதைப் புனைவில் அமைந்துள்ளது. உண்மையில் பெண்ணுடலைப் பண்பாட்டு வெளியிலிருந்து வெளிக்கொணரும் முயற்சியையே ரேவதி மேற்கொண்டுள்ளார். மேலும், தனக்கான ஒருமொழியை உருவாக்க வேண்டும் என்ற பெண்ணியலாளர்களின் வேண்டுகோளுக்கான முயற்சியை சிறுகதைப் புனைவில் கண்டெடுக்க முனைந்துள்ளார் குட்டிரேவதி என்று கூறுதலே பொருத்தம். அகத்திணை மரபினையுடைய சங்ககாலம், திருமணத்துக்கு முன்பே உடலிணைதல் ஒழுக்க மீறலாகக் கருதப்படாத காலம். (சுப்பிரமணி இரமேஷ், கட்டுரை, இந்து தமிழ்த்திசை, அக்டோபர் 24, 2020) அந்த அகமரபைச் சார்ந்த தலைவிகளினுடைய உடல்மொழியையே முழுமதி, கந்தகப்பூ, கண்கள், தூமலர், கடலும்கரையும் கதைகளின் மூலம் காண்கிறோம். ஓளவை காட்டும் பாலியல் வேட்கையுடைய பல தலைவிகளைக் குட்டிரேவதி தன் சிறுகதைத் தொகுப்பில் சித்தரித்துக் காட்டியுள்ளதை வாசகர்கள் எளிதாக இனங்கண்டறியலாம்.

பெண்ணுடல் மீது கற்பிக்கப்பட இருந்த விலக்குகள், அசுத்தம், தீண்டாமை, புனிதத்தன்மை, இரகசியத்தன்மை போன்றவற்றைக் கட்டுடைத்து, பெண்ணியப் போராட்டத்திற்கான ஒரு ஆயுதமாக அதே உடலைப் பயன்படுத்துதல் என்னும் அரசியல் இதனுள் செயல்படுத்தப்படுகிறது. பெண்ணுக்கு அன்னியமான அவளது உடல் சார்ந்த உரிமைகளை இதன்மூலம் மீட்டெடுத்தல் என்ற நோக்கமும் செயல்பட்டுள்ளது.

சுயமற்ற வெறும் உடலாக மாற்றப்பட்ட பெண்பால் அந்த உடலை வைத்துத் தனது சுயத்தை மீட்டுருவாக்கும் முயற்சியின் பகுதியாகப் பெண்ணின் உடலைக் கொண்டாடுதல், பெண்ணின் உடலை எழுதும் வக்கிரங்கள், அசிங்கங்கள் என்ற கருத்தாக்கங்களை உடைத்து பெண்ணுடலைப் பகிரங்கப்படுத்துதல், அதனுடாகப் பொதுமனித நனவோட்டத்திலுள்ள பெண்ணுடல் குறித்த காலகாலமாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள காமம்சார்ந்த, பாலியல்சார்ந்த புறப்பூச்சுகளை அகற்றுதல், மறுக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கான காம விருப்புகளை, உணர்வுகளைப் பகிரங்கப் படுத்துதல், பெண்ணுடல் என்பது ஆணுடல் என்பதைப் போலவே சாதாரணமானது, இயல்பானது என்ற ஒரு புரிதலைச் சமூகத்தில் ஏற்படுத்துதல் என்று இவ்வாறு பலவகையான நோக்குகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு கருத்தாடலே உடலரசியல் (பெண்-பெண்ணியம்-பெண்நிலை, பக். 107)

உடலரசியல் குறித்த விளக்கம் "மீமொழி" சிறுகதைத் தொகுப்பிற்குப் பெருமளவு பொருந்தி வருகிறது.

உடலெங்கும் இனிய உணர்வுகள் அலைகளைப் போல் எழும்பி அடங்கின. அதைத்தான் எல்லோரும் காமம் என்று சொல்கிறார்களா என்ற சந்தேகமும் முழுமதிக்கு வராமல் இல்லை (முழுமதி, ப.12)

உடலின் பல்லாயிரம் உணர்ச்சிகளில் நான் திளைத்துக் கிடந்தேன் (கற்பூ., ப. 26)

ஒரு பெண் தன் உடல் குறித்து வெளிப்படையாகப் பேசுவதே தன் சுயத்தை அடைவதற்கான திறப்பு ஆகும் என்ற குட்டி ரேவதியின் எழுத்தரசியலால் தெரியவருகிறது. **உடம்புல ஒன்னுமில்ல. உடம்புக்குள்ள இருக்குற மனசுதான் எல்லாம் (கற்பூரம், ப. 32)** பெண்ணின் உடலை ஆணுடல்போல இயல்பானது, சாதாரணமானது என்று நிறுவும் வரிகள் இவை. காலங்காலமாகப் பெண்உடல் மீது உடைமைப் பொருளாக எண்ணப்பட்டு அதன்மீது நடத்தப்படும் வன்முறைகள் நிகழ்வதற்குக் காரணம் அதன் இரகசியம், பாதுகாப்பு என்ற சமூகக்கட்டுமானங்களே. அக்கட்டுமானங்களை உடைத்து, அவ்வுடலைப் பகிரங்கப்படுத்தும்போது ஆணின் உடல்போல பெண்ணின் உடலும் இயல்பாகவும், சாதாரணமாகவும் பார்க்கப்படும் என்பது உடலரசியல் கருத்தாக்கங்களைப் படைக்கும் படைப்பாளர்களின் கருத்தாக உள்ளதென்பதை உணர வேண்டும்.

முடிவுரை

தற்காலச் சூழலில் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரம் கடந்து பெண்சமுதாயத்தின்மீது, அவ்வளர்ச்சியைத் தடைப்படுத்தும் வகையில் உடல்சார்ந்த ஒடுக்குதல் அதிகளவில் நிகழ்ந்துவருகிறது. எனவே, பெண்ணுடல் குறித்த சிந்தனைத் தெளிவும் புரிதலும் பெண்ணுக்கும் ஆணாதிக்கச் சிந்தனைப் போக்காளர்களுக்கும் அவசியம் எனும் நோக்கிலேயே பெண்ணுக்கான எழுத்தின்மூலம் உடல்மொழி மற்றும் உடலரசியல் கருத்தாக்கங்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டுச் சூழலில், ஆணின் பாலியல் வேட்கையும் தேவையும் மட்டுமே இதுவரை இலக்கியமாக்கப்பட்ட நிலையில், 'மீமொழி' சிறுகதைப் புனைவு பெண்ணுக்கான பாலியல் வேட்கை மற்றும் தேவையைப் பேசுகிறது. பாலியல் சுதந்திரம், உடல் பற்றிய சுதந்திர உணர்வு, ஆண்-பெண் சமநிலை உறவு போன்ற இன்றைய சமூகத்திற்குத் தேவையான பல பெண்ணியச் சிந்தனைகளும் கோட்பாடுகள் மூலம் விளக்கப்படுகின்றன. பெண்ணின் உடலை அவள் அனுமதியின்றி சிதைக்கும் சமூகத்தில், அந்த உடலை வைத்தே, தன் ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் பாலியல் சுதந்திரத்திற்கான எழுத்து அரசியலை மீமொழி சிறுகதைத் தொகுப்பில் காணமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] குட்டி ரேவதி. *மீமொழி சிறுகதைகள்*. எழுத்து பிரசுரம், அண்ணா நகர், சென்னை-40, முதல் பதிப்பு 2020.

- [2] த.விஜயலட்சுமி. பெண் - பெண்ணியம் - பெண் நிலை. காலசகம் பதிப்பகம், நாகர்கோவில்- 629 002 ,முதற்பதிப்பு நவம்பர் 2020.
- [3] திருஞானசம்பந்தம். ச. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும். கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.
- [4] வீ. நிர்மலா ராணி, தமிழ்ச்சிறுகதைகளில் பாலின வேறுபாடும் பெண்ணடிமைத்தனமும், காவ்யா பதிப்பகம், 14, முதல் குறுக்குத்தெரு, டிரஸ்ட் புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600024.
- [5] ச. கிருஷ்ணமூர்த்தி, திருக்குறள் பழைய உரை, தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை, சென்னை - 600013, முதல் பதிப்பு - 1993.
- [6] இரா.செல்வி, பெண்மையச் சிந்தனைகள், காவியா பதிப்பகம், கோடம்பாக்கம் சென்னை - 600024, முதல் பதிப்பு - 2010.
- [7] க.பரிமளம், இந்து பெண்ணியம், காவியா பதிப்பகம், சென்னை - 024 ,முதற்பதிப்பு- 1998.
- [8] இரா.பிரேமா, பெண் எழுத்துகளின் அரசியல், பாவை பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 014, முதல் பதிப்பு - டிசம்பர் 2007.
- [9] இரா.பிரேமா, பெண்ணியம் அணுகுமுறைகள், தமிழ் புத்தகாலயம், 15 , மாசிலாமணி தெரு, பாண்டி பஜார், தியாகராய நகர், சென்னை - 600017 ,முதல் பதிப்பு - 1998 .
- [10] க.ஜெகதீஸ்வரி, பிரபஞ்சன் நாவல்களில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள், முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு, பி.எஸ்.ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை, செப்டம்பர் - 2002.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Feminism in Ainkurunooru

Dr. K. Sindhu, Department of Tamil, Associate Professor, PSG College of Arts and Science,
Coimbatore – 641014.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-4398-9517>

DOI: 10.5281/zenodo.11191843

Abstract

Sangha literary songs are the storehouse that clearly conveys to us the noble culture and civilized morality of Palantamizhar. The Sangha texts are a painting depicting the life, culture and customs of the people of the Sangha period. Ideologies are the ideals that are formed based on religion, customs, politics, culture, family, relationships, beliefs etc. constructed in the society. These are given primacy in the literature. For example, Sangha literary songs contain concepts such as punarchi, existence, division, udal, and mourning. Conceptualization involves taking a new concept in mind and generally creating an explanation and definition for it. Based on this concept, this method is to explain the characteristics of female languages in aingurunuru.

Keywords: Conception, Feminine Language, Ainkurunooru.

References

- [1] V. T. Ramasubramaniam. *Ainkurunooru Padalum Uraiyum*. Thirumagal Nilayam, Chennai – 600 017.
- [2] Somasundaranar P.V., *Ainkurunooru*. Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Publication Society, Ltd., Tirunelveli – 6.
- [3] Thiruvalluvar. *Thirukkural*. Parimelazhaka Text, Saiva Siddhanta Noolpadippuk Kazhagam, Chennai, 1977.
- [4] *Tolkappiyam. Ilampuranar Urai, Nachinarkiniyar Urai, Senavariyar Urai*. Kazhaga Padippu, Chennai.
- [5] Manickam.V.S.P. *Tamilkadal*. Manivasakar Publishing House, Chidambaram.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License

ஐங்குறுநூற்றில் பெண்ணியம்

முனைவர் கு. சிந்து, தமிழ்த்துறை, இணைப் பேராசிரியர்,
பூ.சா.கோகலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் – 641014.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-4398-9517>
DOI: 10.5281/zenodo.11191843

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழந்தமிழர் தம் விழுமியப் பண்பாட்டினையும் நாகரீக ஒழுக்கத்தினையும் உள்ளவாறு தெள்ளத் தெளிவாக நமக்கு உணர்த்தும் களஞ்சியமாகத் திகழ்பவை சங்க இலக்கியப் பாடல்களே ஆகும். சங்க நூல்கள் சங்ககால மக்களின் வாழ்வியல், பண்பாடு ஒழுகலாறுகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் ஓவியமாகத் திகழ்கின்றன. சமூகத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட மதம், பழக்கவழக்கங்கள், அரசியல், பண்பாடு, குடும்பம், உறவுமுறை, நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் தோற்றம் பெற்ற பொருண்மைகளே கருத்தமைவுகளாக விளங்குகின்றன. இவற்றிற்கு இலக்கியத்தில் முதன்மை அளிக்கப்படுகிறது. சான்றாக சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் புணர்ச்சி, இருத்தல், பிரிவு, ஊடல், இரங்கல் போன்ற கருத்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. புதிய கருத்தொன்றை மனதில் கொண்டு அதற்கான விளக்கத்தையும் வரையறையையும் பொதுவாக உருவாக்கும் நிலையில் கருத்தாக்கம் முகிழ்கின்றது. இக்கருத்தாக்க அடிப்படையில் பெண்மொழிகளின் பண்பை ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் வழி விளக்குவதே இவ்வாய்வாகும்.

இலக்கியக்கரு

எந்த ஒரு கருத்து எழுதப்பட்டாலும், பேசப்பட்டாலும் அதற்கு கரு ஒன்று தேவை. எளிய கருத்துருக்களுக்கு அடிப்படைக் கரு எதுவேண்டுமாயினும் இருக்கலாம். ஆனால் இலக்கியக் கருத்துகளை விளக்கும் கரு வலுவுடையதாக அமைய வேண்டும். எளிய கருத்துகளைக் கூறும்போது அவை சுவையாக அமையவேண்டுமென்பதில்லை. ஆனால் இலக்கியக் கருத்துகள் மனத்தைக் கவரக்கூடியதாகவும், சுவையாகவும் அமையவேண்டும். இலக்கியக் கருத்துகளைக் கூறி மக்களின் மனத்தைக் கவரவும், மகிழ்ச்சிபடுத்தவும் வேண்டுமெனில் அதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற கரு மிகமிக வலுவுடையதாக இருக்கவேண்டும். இலக்கியத்தில் முழுஅமைப்பிற்கும் அடிப்படையாக அமைவது கருவேயாகும். கருவைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் குறை ஏற்பட்டால் இலக்கிய அமைப்பையும் அதனால் ஏற்பட வேண்டிய நற்பயனையும் அது பாதிக்கக் கூடும்.

படைப்பிலக்கியவாதிகளுக்குக் கருவைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை கொடுப்பதினால் தன் மனத்திற்குகந்த கருவைத் தேர்ந்தெடுத்து இலக்கியக் கட்டுக்கோப்புக்குள்ளடக்கும் படைப்பையும் அவர்களால் தரமுடியும் என அறிஞர் சிலர் எண்ணக்கூடும் வடமொழி

வல்லுநர்கள் இது குறித்து கூறுவதாவது, “பலருக்கு அறிமுகமான கதைகளிலிருந்து தன் காப்பியக் கருத்தை அமைத்துக் கொள்வதே சிறப்புடையது” (டாக்டர் சுந்தரமூர்த்தி, பண்டைத்தமிழிலக்கிய கொள்கைகள், பக் -19) என்று படைப்பிலக்கியவாதிகளுக்கு அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

எழுத்தாளர்கள் சொந்தமாகக் கதையைக் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் படைப்பாளருக்குத் தனித்திறமை இருந்தாலொழிய சொந்தக் கதையமைப்பு சிறப்பாக அமைய முடியாது. ஆகவே பலருக்கு அறிமுகமான புகழ் பெற்ற கதைக்கருவைத் தேர்ந்தெடுப்பதே சாலச் சிறந்ததாகும். “ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய சிந்தனைகளையும் பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும், உணர்ச்சிகளையும் கொண்டதாக இலக்கியக்கரு அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று வ.சு.ப.மாணிக்கம் குறிப்பிடுகின்றார்” (வ.சு.ப.மாணிக்கம், தமிழ்க்காதல்பக்-161)

தலைவியின் செயல்

தலைவியானவள் தலைவன் தனக்கு எவ்வளவு துன்பம் இழைத்தாலும் அதை மறந்து தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையுடையவளாகவே காணப்படுகிறாள். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

கற்பும் காமமும் நற்பாலொழுக்கமும்

மெல்லியல் பொறையும் நிறைவும் வல்லிதின்

விருந்து புறந்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்

பிறவும் அன்ன கிழவோள் மாண்புகள் (தொல்காப்பியம்கற்பியல்நூற்-11)

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தலைவியின் அன்புள்ளம்

தலைவியிடம் களவொழுக்கம் புரிந்த தலைவன் தலைவியை மணம் செய்து கொள்ளாமல் காலம் தாழ்த்துகிறான். இத்தகைய தாழ்வான குணமுடைய தலைவனை மறந்துவிடுமாறு தோழி கூறுகின்றாள் அதற்குத் தலைவி,

எக்கர் ஞாழல் இறங்கிணர்ப் படுசினைப்

புள்ளிறை கூரும் துறைவனை

உள்ளேன் தோழி! படைஇயர் என்கண்ணே ஐங்குறுநூறு – 142)

அதாவது மணல்மேட்டில் உள்ள ஞாழல் மரத்தின் தாழ்வான கிளைகளிலுள்ள பூங்கொத்துக்களிடையே கடற்பறவைகள் தங்கும் நெய்தல் துறையுடைய தலைவனை நினைக்கமாட்டேன் என்று தலைவி கூறுவது தலைவன் தனக்கு எவ்வளவு துன்பம் இழைத்தாலும் அவனை நினைக்காதிருக்க முடியாது என்னும் பொருளைத் தருவதாக அமைகிறது. இதன்மூலம் தலைவியின் உயர்வான உள்ளம் புலப்படுகிறது. மேலும், புறவொழுக்கத்தில் தோய்ந்த தலைவன் மீண்டும் தலைவியை நாடுகின்றான். அப்போது தலைவி தலைவனை ஏற்க மறுக்கிறாள்.

வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்

**காணிய சென்ற மடநடை நாரை
மிதிப்ப நக்க கண்போல் நெய்தல்
கட்கமழ்ந்து ஆனாத் துறைவற்கு**

நெக்க நெஞ்சம் நேர்கல்லேனே (ஐங்குறுநூறு – 151)

நாரையானது நறுமணம் கமழும் நெய்தல் மலரில் உள்ள தேனை நுகர இயலாமையால் அந்த மலரை மிதித்து அழித்தல் போன்று தலைவியின் கற்பொழுக்கமும், இல்லறப்பாங்காகிய விருந்தோம்பல், தெய்வம் போற்றல் முதலியவை தலைவனின் பிரிவால் செய்ய இயலாமையை எண்ணி தலைவி வருந்துகின்றாள். அதாவது தலைவனது புறத்தொழுக்கத்தால் இல்லறக் கடமைகளைச் சரிவர செய்ய இயலவில்லை என்பதே இப்பாடலின் கருத்தாகும்.

நோய்க்கு மருந்தான தலைவி

தலைவியானவள் இனிமையான பேச்சு உடையவள் தான் செய்யும் தவறினைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் இயல்புடையவள். நாட்டின் மீது மிகுந்த அக்கறைக் கொண்டவள் எனத் தலைவன் தலைவியின் செயல்பாடுகளைப் போற்றிப் புகழ்கின்றான்.

அலங்கிதழ் நெய்தற் கொற்கை முன்துறை

இலங்குமுத் துஉறைக்கும் எயிறு கெழுதுவர்வாய்

அரம்போழ் அவ்வளைக் குறுமகள்

நாம்பார்த்தன்ன தீங்கிள வியனே (ஐங்குறுநூறு – 185)

அதாவது நெய்தல் மலர்கள் நிறைந்த கொற்கை நகரில் நிறைந்து விளங்கும் முத்துபோல் பற்கள் உடையவளும், சிவந்த வாய் இதழ் உடையவளும் அரத்தால் அழகு செய்யப்பட்ட அழகிய வளையல்கள் அணிந்தவளும், இளம் பருவத்தினளும், யாழின் நரம்பினையொத்த இனியசொல் பேசுபவளும் ஆகியவள் என் தலைவியாவாள் எனத் தலைவன் தலைவியைப் போற்றிப் புகழ்கின்றான்.

ஒருத்தியை மணம் செய்து இல்லறவாழ்வை நடத்தும் தலைவன் பின்னரும் வேறு ஒருத்தியை மணம்செய்து கொண்டு மனையிடத்தே வந்து சேர முதலில் மணம் கொண்ட மனைவி, தலைவனின் இரண்டாவது மனைவியை வரவேற்கின்றாள் என்பது மிகவும் அரிதான செயலாகும். ஆனாலும் தலைவியானவள் இரண்டாவது மனைவியை வரவேற்றுக் கொள்வதன் மூலம் அவளின் உயர்ந்த உள்ளத்தின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துகிறது.

மயில்கள் ஆலப்பெருந்தேன் இமிரத்

தண்மழை தலைஇய மாமலைநாட

நின்னினும் சிறந்தனள் எமக்கே நீநயந்து

நன்மனை அருங்கடி அயர

எந்நலஞ் சிறப்ப யாம் இனிப்பெற்றோளே (ஐங்குறுநூறு – 292)

அதாவது மலைநாட்டின் தலைவனே நீ விரும்பி நல்லமனைக்கண் மணம் கொண்டு மனைவியாக்கப் பெற்று அழைத்து வந்த நங்கையானவள் நினைக்க காட்டிலும் எனக்குச்

சிறந்தவள் எனத் தலைவி கூறுவதன் வாயிலாக அவளின் சிறப்பியல்பானது புலப்படுகிறது. இவ்வாறு தலைவன் தன் கூற்று வாயிலாகத் தலைவியின் தனிச்சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றான்.

தலைவியின் சமுதாயச் சிந்தனை

தோழியானவள் தலைவிக்கு எல்லாவிதத்திலும் உதவி செய்பவளாகவும் அவள் பெரிதும் துன்புறும்போது அவளுக்கு ஆறுதல் கூறுபவளாகவும், தலைவியின் நலனில் பெரிதும் அக்கறைக் கொண்டவளாகவும் காணப்படுகிறாள். அத்தகைய தோழி தலைவியின் செயல்களைப் பெரிதும் வியந்துப் போற்றுகின்றாள். தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று மீண்டும் திரும்பிய நிலையில் தான் பிரிந்து சென்ற காலத்து தலைவியின் நிலை எத்தன்மைத்தாய் அமைந்திருந்தது என வினவ தோழி கூறியது. தலைவன் மனைக் கண் இருந்து இல்லறப்பணியைச் செய்யாவிடினும் தலைவி அத்தகைய அறத்தில் குறையாதவளாய் இல்லறம் பேணி நல்லறச் செயல்களைப் புரிந்தனள் என்று தோழி தலைவியின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துரைக்கின்றாள்.

விளைக வயலே வருக இரவலர் (ஐங்குறுநூறு – 2)

பால்பல ஊறுக பகடு சிறக்க (ஐங்குறுநூறு – 3)

பசியில் லாகுக! பிணிசேண் நீங்குக (ஐங்குறுநூறு – 5)

என்றும் நாட்டு மக்களும், மன்னனும் நீடுழி வாழவேண்டும் நாடு வளம்பெற வேண்டும் என்று நாட்டுப்பற்றுடைய தலைவியின் உள்ள உயர்வினைத் தோழி தலைவனிடம் வியந்து கூறினாள். இதன்மூலம் தலைவியின் உலகப் பொது நோக்குத் தன்மை வெளிப்படுகிறது. உலகில் பசியில்லாத தன்மையும், நோயற்ற வாழ்வும் நாடிய தன்மையும் தலைவியின் செயல்பாடுகள் வாயிலாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. இத்தன்மையில்,

உறுபசியும் ஓவாப்பினியும் செறுபகையும்

சேராது இயல்வது நாடு” (திருக்குறள் – 734)

என்ற வள்ளுவரின் கருத்தானது தலைவியின் செயல்பாடுகளோடு பொருந்துவதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவியின் அன்புள்ளத்தை பரத்தை புகழ்தல்

சங்க இலக்கியங்களில் பரத்தமையொழுக்கம் குறித்த செய்திகள் அதிக அளவில் சுட்டப்படுகின்றன. “பரத்தையர் யாவரெனின் ஆடலும் பாடலும் வல்லவராகி அழகும் இளமையும் காட்டி, இன்பமும், பொருளும் வெஃகி ஒருவர் மாட்டும் தங்காதார்”⁴² என்பார். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணார். இத்தகைய பரத்தையானவள் தலைவியின் சிறப்பினைத் தன் கூற்றின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறாள். தலைவன் உரிமையுடைய தலைவியோடு கூடிக் கடலாடுதலைக் கண்ட பரத்தை தலைவியானவள் சிறுகுழந்தை போன்ற தன்மையுடையவள். அதாவது மணல்பாவை அழிந்ததற்கே வருந்திய தலைவி

இல்லறவாழ்விற்குக் கேடு விளைவிக்கும் தலைவனின் புறவொழுக்கத்தை கேள்விப்பட்டால் தாங்கிக் கொள்ளமாட்டாள் எனப் பரத்தை தலைவனிடம் கூறுகின்றாள்.

தென்திரை பாவை வெளவ

உண்கண் சிவப்ப அழுதுநின்றோளே (ஐங்குறுநூறு – 97)

அதாவது தலைவியானவள் இளமையுடைய பெதும்பைப் பெண்ணாதலால் சூதுவாது அறியாத தன்மையுடையவள் என்ற கருத்தானது வெளிப்படுகிறது.

கருப்பொருள் அடிப்படையில் தலைவியின் செயலினைப் புலப்படுத்துதல்

கருப்பொருள் அடிப்படையில் தலைவியின் சிறப்பானது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. புறத்தொழுக்கத்தில் நெடுநாள் தங்கிய தலைவனை தலைவி ஏற்று உபசரிக்கிறாள். அப்போது தலைவன் தலைவியின் அழகினை வியந்து போற்றுகின்றான்.

பொய்கை ஊரன் மகள் இவள்

பொய்கைப் பூவினும் நறுநண்ணியளே (ஐங்குறுநூறு – 300)

பொய்கைகள் விளங்கும் ஊரனின் மகளாகிய தலைவி பொய்கையில் பூக்கும் ஆம்பல் மலரினும் மிகவும் நறுமணமும் குளிர்ச்சியும் உடையவள் என்ற கருத்தானது தலைவியின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கிறது. தலைவியின் சிறப்பினையும் அழகினையும் மயிலோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் தன்மை இங்குச் சுட்டப்பட்டுள்ளது.

கொடிச்சி கூந்தல் போலத்தோகை

அஞ்சிறை விரிக்கும் பெருங்கல் வெற்பன்

வந்தனன் எதிர்ந்தனர் கொடையே

அந்தீங்கிளவி பொலிக நின்சிறப்பே (ஐங்குறுநூறு –92)

இப்பாடலில் தலைவியின் கூந்தலைப் போன்று மயில் தனது அழகிய இறகுகளை விரித்தாடும் தன்மை எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

நன்னுதல் நாறும் முல்லைமலர்

நின்னே போல மாமருண்டு நோக்க

நின்னே உள்ளி வந்தனென் (ஐங்குறுநூறு – 203)

அதாவது தலைவன் காட்டிடையே வரும்போது கண்ட முல்லைமலர், மான், மயில், மேகம் ஆகியவற்றைக் கண்டபோது தலைவியின் தோற்றமே புலப்பட்டது என்ற கருத்தின் வாயிலாகத் தலைவியின் சிறப்பியல்பு புலனாகிறது.

தலைவனின் ஊர்சிறப்பினை வியத்தல்

தலைவனும், தலைவியும் களவொழுக்கத்தில் மகிழ்ந்த பின்னர்த் தலைவி தலைவனோடு உடன்போக்கு நிகழ்த்தினாள். தலைவனுடைய ஊரை அடைந்து மணம் கொண்ட தலைவி பின்னர் தன் தாயார் மனையை அடைந்தனள். அங்கு தோழியரிடம் தலைவனின் நாட்டுச் சிறப்பினைக் கூறி மகிழ்கிறாள் தலைவி.

தேன்மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு

உவலை கூவற்கீழ்

மான் உண்டு எஞ்சிய கலிழிநீரே (ஐங்குறுநூறு – 238)

அதாவது நமது தோட்டத்திலிருந்து கிடைத்த தேனைக் காட்டிலும் தலைவனது நாட்டில் உள்ள நீர்நிலையில் தழைகள் கலந்து கிடக்க மான் முதலிய விலங்குகள் உண்டு எஞ்சிக் கலங்கியநீர் இனிமையுடையது என்று தலைவி கூறுவதன் மூலம் காதல் சிறப்பினைக் காட்டிலும் இல்லற வாழ்க்கையின் சிறப்பு பெரிதாகப் போற்றப்படும் தன்மையானது எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

தோழியின் செயல்கள்

தலைவியின் நலனைப் பெரிதும் விரும்புவளாகத் தோழி காணப்படுகிறாள். தலைவி தலைவன்மீது கொண்டிருக்கும் காதலின் தூய்மையினைப் புரிந்து கொண்டு விரைவில் தலைவிக்கு மணம் நடத்தும் பொருட்டு அதற்கான செயலில் ஈடுபடுகிறாள். மேலும், கற்புநிலையிலும் தலைவிக்குப் பலவித உதவிகள் தோழி செய்து கொடுக்கிறாள். தலைவி நலனைப் பேணுபவள்: தலைவன் களவொழுக்கத்தில் கூடி மகிழ்ந்து நெடுநாள் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் காலம் நீட்டிக்கிறான். இதனால் கவலையுற்ற தலைவி உடல்மெலிந்து அழகிழந்து காணப்படுகிறாள். ஆகவே தலைவன் விரைந்து தலைவியை வரைந்து கொள்ளுதல் வேண்டும் எனத் தோழி தலைவனிடம் கூறுகிறாள். தலைவனை நேரில் காணும்போது தலைவியின் மணம் மகிழ இனிய தோற்றம் உடையவளாகக் காணப்பட்டாள். தலைவன், களவொழுக்கத்தில் கூடி மகிழ்ந்து பிரிந்து சென்றபின்பு அவள் சோர்வுற்று மெலிவுறுகின்றாள் என்று கூறித் தோழி தலைவனிடம் விரைவில் தலைவியை வரைவு கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறாள்.

மாஅல் அருவித் தன்பெருஞ் சிலம்ப

நீ இவண் வருஉங் காலை

மேவரு மாதோ இவள் நலனே தெய்யோ (ஐங்குறுநூறு – 262)

என்ற பாடலானது பெரிய அருவிகளையுடைய மலைநாட்டுத் தலைவனே நீ இங்கு வரும்போது தலைவியும் பேரழகு கொள்கின்றாள். நீ அவளைப் பிரிந்து சென்றாலோ மெலிவு கொள்கிறாள் என்று தோழி தலைவியின் பிரிவுத்துயரைத் தலைவனிடம் எடுத்துரைக்கின்றாள்.

தலைவியின்பால் களவொழுக்கத்தை விரும்பிய தலைவன் மணம் செய்துகொள்ளாமல் காலம் நீட்டித்தமையால் தலைவி உடல்மெலிந்து, உள்ளம் வருந்துகின்றாள். இதனால் தோழி மிகவும் வருந்துகின்றாள்.

சிறுதினை மேய்ந்த தறுகண் பன்றி

அறுகல் அடுக்கத்துத் துணையொடு வதியும்

இலங்குமலை நாடன் வருஉம்

மருந்தும் அறியும்கொல் தோழி அவன் விருப்பே (ஐங்குறுநூறு – 200)

அஞ்சாமையுடைய பன்றியானது சிறிய திணையை மேய்ந்து கருங்கற்கள் நிரம்பிய மலைப்புறத்துத்தன் துணையொடு கூடித்தங்கும் மலைநாட்டினையுடைய தலைவன் தான்

விரும்பும் தலைவியை மணம் கொள்ளாமல் இருப்பது ஏனோ என்று தோழி கூறி வருந்துவதன் மூலம் அவள் தலைவியின் மீது அன்பு கொண்டுள்ள தன்மையினைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இத்தன்மையினை வள்ளுவர்.

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணி இழை

தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து (திருக்குறள் - 1102)

என்ற குறள் மூலம் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

துயரம் நீக்கும் அருமருந்து

தலைவன் பரத்தையிற்பிரிவு, தூதிற்பிரிவு, பொருள்; வயிற்பிரிவு போன்ற காரணங்களினால் பிரிந்து செல்லும் சூழ்நிலையில் தலைவியானவள் மிகுந்த துன்பத்திற்கு ஆளாகிறாள். இவ்வாறு பிரிவுத் துயரால் துன்புற்று வருந்தும் தலைவியின் நிலை கண்ட தோழி தலைவன் விரைவில் வருவான் என்று பல ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி அவளைத் தேற்றுகிறாள். அப்போது தலைவி சிறிது மனநிம்மதி அடைகிறாள். இதுவும் தோழியின் செயல்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. தலைவனின் பிரிவினால் உடல்மெலிந்து அழகிழந்து காணப்பட்ட தலைவியை மகிழ்விக்கும் பொருட்டு தோழி

இலங்கு வீங்கு எல்வளை ஆய்நுதல் கவினப்

பொலந்தேர் கொண்கன் வந்தனன் இனியே

விலங்கு அரி நெடுங்கண் நெகிழ்மதி

நலங்கவர் பசலையை நகுகம் நாமே” (ஐங்குறுநூறு – 200)

செறிந்த வளையலையுடையவளே, உன்னுடைய எழில்மேவும் நெற்றியானது எழில் மேவும் வகையில் பொன்னாலான தேரினையுடைய தலைவன் நின்னை உடன் கொண்டு போக மனைப்புறத்தே வந்தனன். ஆகவே உன்கண்களைத் திறந்து துயில் நீங்குக. உன் நலத்தைக் கவரும் பசலையும் இனி அகன்று நீங்கியது என்று தோழி தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறி அவளை மகிழ்விப்பதன் மூலம் தோழியின் அன்புள்ளமானது புலப்படுகிறது.

தோழியின் தனித்தன்மைகள்

தலைவிக்கு எல்லாவகையிலும் உறுதுணையாக இருக்கும் தோழி அவள் விரும்பிய தலைவனையே அவளுக்கு தலைவிக்கு மணம்முடித்துக் கொடுக்கும்படி செவிலித்தாயிடம் கூறுவது மட்டுமல்லாமல் களவொழுக்கத்தில் நெடுநாள் தங்கிய தலைவன் விரைவில் திருமணம் செய்யும் முயற்சியிலும் தோழி ஈடுபடுகிறாள். மேலும் தலைவனும், தலைவியும் திருமணம் செய்து கொண்ட இடத்து சிறப்பியல்புகளைக் கொண்ட தலைவியை வருத்தும் வகையில் அவளைப் பிரியாதும் வன்மையுறாதும் இருப்பாயாக (ஐங்.149) என்று தோழி கூறுவதன் மூலம் அவளின் தனித்தன்மை புலப்படுகிறது. களவொழுக்கத்தில் இருந்த தலைவன் தலைவியை வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து சென்று பலநாட்களாகியும் திரும்பவில்லை அதனால் தலைவி வருந்திய நிலையில் தோழியும் கவலையடைகிறாள். பின்னர் தலைவன் தலைவியை வரைவு கொள்ளும் வகையில் வருதலை அறிந்த தோழி பெருமகிழ்ச்சியடைகிறாள்.

**புன்னை நுண்தாது உறைத்தரு நெய்தல்
பொன்படு மணியின் பொற்பத் தோன்றும்
மெல்லம் புலம்பன் வந்தென**

நல்ல வாயின தோழி என் கண்ணே (ஐங்குறுநூறு – 189)

என்ற பாடல் அடிகள் மூலம் புன்னைமரத்தின் நுண்மையான மகரந்தத்தூள் விளங்கும் நெய்தல்மலர்கள் பொன்னிடைப்பட்ட நீலமணிகள் போன்று அழகுடன் காணப்படும் மென்மையுடைய கடற்கரைத் தலைவன் வரைவின் காரணமாக வந்தான் என்று தோழி கூறுவதன் மூலமாகத் தோழியின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் தலைவியை மகிழ்விக்கும் விதமாகவே அமைந்துள்ளன என்பதை அறிய முடிகிறது.

செவிலித்தாயின் செயல்கள்

அகவையில் மூத்தவள் அறிவால் முதிர்ந்தவள் செவிலி ஆவாள். இவளே பெண்ணைப் பெற்று வளர்த்து பெருமைபெறும் தாய்மையின் முழுவடிவம் அரசர் குடியில் பிறக்கும் பிள்ளைகளைப் பேணி, அறிவுரைகள் கூறி வளர்ப்பதற்கு ஒரு பெண்ணினை நியமிப்பர். பெற்றதாயினும் குழந்தைகளைக் கவனிப்பதில் அக்கறை கொண்டவள் செவிலி, நச்சினார்க்கினியர் இதனை,

தாயரெனப் பன்மைக்கூறி தாமேயெனப்

பிரித்தனாற் சேரிக்கு நற்றாய் சேறலும்

சுரத்திற்கு செவிலித்தாய் சேறலும் புலனெறி

வழக்கத்திற்கு சிறந்ததென்றுணர்க (தொல்காப்பியம், நூற் 12)

என்கிறார். தொல்காப்பியர் செவிலித்தாயினை,

ஆய்பெருஞ் சிறப்பின் அருமறை கிளத்திய

தாயெனப்படுவாள் செவிலியாகும் (தொல்காப்பியம், நூற் 122)

எனக் குறிப்பிடுகிறார். உடன் போக்கில் தன்னை விட்டுச் சென்ற தலைவியை எண்ணிச் செவிலித்தாய் வருந்துகிறாள்.

செவிலி தன்நெஞ்சிற்குக் கூறியது

தலைவி உடன்போக்கில் சென்றபோது அவளைக் காணாத பெற்றோர் தலைவியைத் தேடி பல இடங்களில் செல்கின்றனர். ஆனால் தலைவியைக் காணமுடியாமல் திரும்புகின்றனர். இதனைக் கண்ட செவிலித்தாய் தலைவியின் பிரிவினை எண்ணி வருந்துகிறாள்.

இது என் பாவைக்கு இனிய நன்பாவை

அலம்வரு நோக்கின் நலம்வரு சுடர்நுதல் (ஐங்குறுநூறு – 375)

என்ற பாடல் அடிகள் மூலம் உடன்போக்கில் சென்ற தலைவி விளையாடிய பாவையைக் கண்டு வருந்துவதாக அமைந்துள்ளது. அதாவது தலைவியானவள் சிறுபிள்ளைத்தனம் கொண்டவள் அவள் விளையாடியப் பாவையைக் கண்டு மனம் வருந்துகிறாள்.

மேலும் தலைவி தன் காதலனோடு உடன்போக்கு நிகழ்த்தினமையைக் கண்டு மனம் வருந்திய செவிலித்தாய் அவளுக்கு உரிய காலத்தில் மணம் நிகழ்த்தாமல் காலம் தாழ்த்தியமையே காரணம் என நினைக்கிறாள். பெயரளவில் மட்டுமே தான் தாயாக இருக்கும் நிலையை எண்ணி வருந்துகிறாள்.

அத்த நீள் இடை அவனோடு போகிய

முத்து ஏர் வெண்பல் முகிழ்நகைமடவரல் (ஐங்குறுநூறு – 380)

என்ற பாடல் அடிகள் வாயிலாக கொடுமையான சுரத்தினைக் கடந்து எவ்வாறு தலைவி சென்றனளோ எனச் செவிலித் தாய் வருந்துவதன் மூலமாக தலைவியின் மீது செவிலித்தாய் கொண்டுள்ள அன்புள்ளமானது புலப்படுகிறது.

மனைக்கு விளக்காகும் மனைவி

தன்னுடைய மகள் சிறப்பாக இல்லறம் நடத்தும் சிறப்பினைக் காண விரும்பிய செவிலித்தாய் தலைவியின் ஊருக்குச் சென்று தலைவி அழகாக குடும்பம் நடத்தும் பாங்கினைக் கண்டு மனமகிழ்ச்சி அடைகின்றாள். தான் கண்ட இன்பக் காட்சியை நற்றாயிடம் கூறி மகிழ்கிறாள். இதனை,

புதல்வன் நடுவன் ஆக நன்றும்

இனிது மன்ற அவர் கிடக்கை முனிவின்றி

நீலநிற வியலகம் கவைஇய

ஈனும் உம்பரும் பெறல் அருங்குரைத்தே (ஐங்குறுநூறு – 401)

என்ற பாடலானது கன்றினை இடையில் கிடத்தி ஆண்மானும், பெண்மானும் அதனை இருபக்கத்திலும் அணைத்துள்ளதைப் போல தலைவியும் தன்னுடையப் புதல்வனை இடையில் கிடத்தி இருபுறத்திலும் தானும் தன்கணவனும் இருந்து மகிழ்ந்திருக்கும் காட்சியானது மிகவும் இனிமையாக இருந்தது எனத் தலைவி இல்லறம் பேணும் தன்மையினைச் செவிலி நற்றாயிடம் கூறி மகிழ்கிறாள். இத்தன்மையினை வள்ளுவர்,

மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை

எனை மாட்சித் தாயினும் இல் (திருக்குறள் - 52)

என்ற குறள் மூலம் இவ்வாழ்க்கையின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றார்.

ஒண்கூடர் பாண்டிற் செஞ்சூடர் போல

மனைக்கு விளக்கு ஆயினள் (ஐங்குறுநூறு – 405)

என்ற பாடல் அடிகளானது தலைவியானவள் விளக்குத்தண்டில் விளங்கச் சூடர்விட்டு எரியும்பேரொளிபோல் மனைக்கண் விளங்கினாள் என்று செவிலித்தாய் நற்றாயிடம் கூறுகிறாள். இதன் மூலம் செவிலித்தாயின் அன்பின் வெளிப்பாடு தெளிவாகிறது.

நற்றாயின் செயல்கள்

தலைவியைப் பெற்றெடுத்த பெருமைக்குரியவள் நற்றாயாவாள். இவள் தலைவியின் அனைத்து நலனிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவள் தன் மகளின் மணமானது தன்

விருப்பப்படியே நடக்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த கவனமாகச் செயல்படுவாள் நற்றாய். ஆனால் அவளது எண்ணத்திற்கு மாறாகத் தலைவி செயல்படும்போது நற்றாய் மனதளவில் பெரிதும் வருந்துகிறாள். தன்மனக் கவலைகளைச் செவிலித்தாயிடம் கூறி ஆறுதல் அடைகிறாள்.

நற்றாயின் பாச உணர்வு

களவொழுக்கத்தில் தலைவனொடு மகிழ்ந்த தலைவி அவனொடு உடன்போக்கு நிகழ்த்தினாள். அதனால் மனம் கலங்கிய நற்றாய் செவிலித்தாயிடம் மனம் வருந்திப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

தெறுவது அம்மநும் மகள் விருப்பே

உறுதுயர் ;அவலமொடு உயிர்செலச்சாயப் (ஐங்குறுநூறு – 313)

அதாவது தலைவியின் இந்தச் செயலானது நமக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கியது. உயிர் விலகிச் செல்லும் அளவுக்கு நெஞ்சமானது துயர்கொண்டு கலங்குகின்றது. அன்புமகள் நாட்டின் இடையில் உள்ள காட்டுப்பகுதியைக் கடந்து சென்றுவிட்டாள் என்று நற்றாய் செவிலித்தாயிடம் கூறி வருந்துகிறாள்.

நற்றாய் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறியது

களவொழுக்கத்தில் தலைவனொடு கூடி மகிழ்ந்த தலைவி இரவுப்பொழுதில் யாரும் அறியாது உடன்போக்கு நிகழ்த்தினாள். அத்தகைய களவொழுக்கத்தை அறியாத நற்றாய் ஏக்கமும், சினமும் மிகுந்து பின்னர் நெஞ்சிற்கு ஆறுதல் கூறுகிறாள்.

மள்ளர் கொட்டின் மஞ்சை ஆலும்

உயர் நெடும் குன்றம் படுமழை தலைஇச்

சுரநனி இனிய ஆகுக தில்ல (ஐங்குறுநூறு – 371)

நெஞ்சணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையொடு

அழுகல்மூதார் அலர் எழச்

செழும்பல் குன்றம் இறந்த என்மகளே (ஐங்குறுநூறு – 372)

என்ற பாடல் அடிகள் தலைவி தலைவனொடு உடன்போக்கு நிகழ்த்திய வகையில் அவளைப் பெற்ற நற்றாய் பெரிதும் பிரிவுத் துன்பத்தால் வருந்தினாள். மேலும் தன்மகள் தன்னுடைய கூந்தலைத் தானே முடித்துக் கொள்ளுதற்கும் இயலாத சிறுவயது உடையவள் (374) என்று தலைவியின் இளமையான பருவநிலையை எண்ணி தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுகிறாள்.

விதியை எண்ணி வருந்துதல்

தலைவி தன் காதலனொடு உடன்போக்கு சென்றதால் அவளை அவ்வாறு தூண்டிய விதியின் கொடுமையை எண்ணி நற்றாய் வருந்திக் கூறியதாவது,

நல்வினை நெடுநகர் கல்லெனக் கலங்கப்

பூப்புரை உண்கண் மடவரல்

போக்கிய புணர்ந்த அறன் இயல்பாலே (ஐங்குறுநூறு – 376)

நன்மையுடைய செயற்பாடு விளங்கும் பெரிய மனையில் உள்ளவர்கள் யாவரும் கலங்கிக் கண்ணீர் சொரிந்து புலம்பும்படி கொடிய விதியானது தலைவியைத் தலைவனோடு உடன் போகச் செய்தது. அறப்பண்பு இல்லாத அக்கொடிய விதியானது நாள்தோறும் என்னைக் கலங்கி அழச்செய்தது என நற்றாய் விதியை எண்ணி வருந்துகிறாள்.

பரத்தையின் செயல்கள்

பரத்தையானவள் தலைவிக்கு எதிரியாகவும், தலைவனுக்கு இன்பம் தருபவளாகவும் காணப்படுகிறாள். தலைவி எப்பொழுதும் பரத்தையைக் குற்றம் சொல்பவளாகவே காணப்படுகிறாள். இதனால் மனம் வருந்திய பரத்தை தனக்குத் தலைவியைப் போன்ற உரிமை தலைவன்மீது இல்லை என உணர்கிறாள். இதனை,

குருகுடைத்துண்ட வெள்ளகட்டியாமை

அரிப்பறை வினைஞர் அலகு மிசைக் கூட்டும்

மலரணி வாயிற் பொய்கையூர்” (ஐங்குறுநூறு – 81)

நாரைகள் உண்டு எஞ்சிய ஆமையின் இறைச்சியை அரிப்பறை முழக்கும் உழவர்கள் தமது உணவோடு சேர்த்து உண்பது போல தலைவனின் நலனை தான் விரும்பி நுகர்ந்த பின்னரே தலைவி நுகர்வாள் எனப் பரத்தை தன் உரிமையை நிலைநாட்டுகின்றாள்.

அறிவுறுத்துதல்

அறிவுறுத்துதல் என்பது பிறரை நல்வழிப்படுத்தும் வகையில் பல நல்ல கருத்துகளைக் கூறி அவர்களைத் தீயவழியில் செல்லாமல் இருக்க உதவுவதாகும்.

தலைவி அறிவுறுத்துதல்

களவொழுக்கத்தில் நெடுநாள் தங்கிய தலைவன் தலைவியை மணம் செய்யாமல் காலம் நீட்டித்தபோது மன வேதனையடைந்த தலைவி அவன் காதில் கேட்குமாறு சில செய்திகளைக் கூறுகிறாள்.

சூழ்கழி மருங்கில் நாணிரை கொளீஇச்

சினைக்கயல் மாய்க்கும் துறைவன் கேண்மை

பிரிந்தும் வாழ்த்துமோ நாமே (ஐங்குறுநூறு – 111)

என்ற பாடலானது பாண்மகன் கழிகள் சூழ்ந்த இடத்தில் தூண்டில் கயிற்றில் இரையை மாட்டி அதனைப்பற்ற வரும் சினையுடைய பருத்த மீனைக் கொல்லும் துறையுடைய தலைவனின் உறவைப் பிரிந்து தன்னால் உயிர்வாழ முடியாது என்று தலைவி கூறுவதன் வாயிலாக தலைவனை விரைவில் மணம் முடிக்க வேண்டும் என அறிவுறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. மேலும் தலைவன் மணம் செய்து கொள்வதை நீட்டித்த நிலையில் தலைவன் கேட்குமாறு ஊரார்; அவனுக்கு மனைவியாயினார் என உரைத்தது பழிச்சொல்லாகும் என்று கூறுகிறாள்.(11)இரவுக் குறியில் தலைவியை நாடி வரும் தலைவனின் செயலைக் கண்ட தலைவி மாலைப் பொழுது கொடியது என்று கூறுவதன் வாயிலாக பகற்குறி, இரவுக்குறி என்று

அமையாது வரைவு கொண்டு தலைவன் தலைவியைத் தன்னூருக்கு அழைத்து செல்லுதலே ஏற்புடையது எனத் தலைவி தலைவனுக்கு அறிவுறுத்துகிறாள்.

தோழி அறிவுறுத்துதல்

தோழியானவள் தலைவனுக்குப் பலவழிகளில் அறிவுரை கூறி அவனை நல்வழிப்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறாள். மேலும் நெடுநாள் களவொழுக்கத்தில் நீடித்திருக்கும் தலைவன், தலைவியை விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு நற்கருத்துகளைக் கூறி தலைவனைத் தெளிவுபடுத்துகிறாள். களவொழுக்கத்தில் நீடிக்கும் தலைவன் கற்புவாழ்க்கை வாழ்வதற்கு உறுதுணையாக இருப்பவள் தோழியே ஆவாள். களவொழுக்கத்தில் இருந்த தலைவி மணம் செய்து கொண்டு கற்பு வாழ்க்கை வாழ விரும்பினாள். ஆனால் தலைவனோ களவொழுக்கத்தை நீட்டித்தான். இதனை அறிந்த தோழி தலைவனிடம்.

கடற்கோடு அறுத்த அரம்போழ் அவ்வளை

ஒண்தொடி மடவறல் கண்டிகும் கொண்க (ஐங்குறுநூறு – 194)

என்ற பாடலானது தலைவன் களவொழுக்கத்தில் கூடி மகிழ்வது பழிச்சொல்லுக்கு ஆட்படுத்தும்.; ஆகையால் வரைவினை விரைவில் செய்தல் வேண்டும் என தோழி தலைவனுக்கு அறிவுறுத்துகிறாள்.

பரத்தையர் பலரை நாடிச்சென்ற தலைவனின் போற்றா ஒழுக்கத்தை அறிந்த தோழி வாயிலாக வந்த தலைவனிடம் இனியாவது தவறான ஒழுக்கத்தை விட்டு விலகும்படியாக அவனுக்கு அறிவுரை கூறுகின்றாள். அதாவது,

தீம்பெரும் பொய்கையாமை இளம்பார்ப்புத்

தாய்முகம் நோக்கி வளந்திசினா அங்கு

அதுவே ஐயநின் மார்பே

அறிந்தனை ஒழுமதி அறனுமார் அதுவே (ஐங்குறுநூறு – 44)

பெரிய பொய்கையில் உள்ள ஆமையின் முகம் நோக்கி வாழும் அதன் இளம் பார்ப்புகள் போன்று நின்மார்பையே நோக்கி வாழ்பவள் தலைவி. ஆனால் நீயே போற்றா ஒழுக்கத்தால் பரத்தையரிடமே பலகாலம் கழித்துள்ளாய் என்று தோழி தலைவனை இடித்துரைக்கிறாள்.

தொகுப்புரை

இலக்கியப் படைப்பின் உயிராக விளங்கும் கருத்தும், கருத்தியல் சார்ந்த சிந்தனைகளும் அகஅமைப்பாக விளக்கப்படுகின்றன. பெண்மாந்தர்களின் செயல்பாடுகள் வாயிலாக அவர்களின் வாழ்வியல் தன்மையினை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அறிவுறுத்துதல் என்பது பிறரை நல்வழிப்படுத்தும் வகையில் பல நல்ல கருத்துக்களைக் கூறி வழிநடத்துதல். இந்நிலைப்பாடு ஐங்குறுநூற்றில் இடம்பெறும் தோழி கூற்றுப்பாடல்களில் மிக அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. புலவர் தன் கருத்துகளையும், எண்ணங்களையும் கதை மாந்தர் வாயிலாக அறிவிக்கும் விதத்தில் விளித்தல் அமைந்துள்ளது. பிறர் கருத்திற்கோ, செயல்பாட்டிற்கோ

உடன்படாத நிலை மறுத்தல். இதில் தலைவனின் போற்றா ஒழுக்கம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஐங்குறுநூற்றில் இடம் பெற்ற கருத்தியல் கூறுகளின் வாயிலாகப் பண்டைத் தமிழரின் பண்பாட்டியல் கூறுகளையும், வாழ்வியல் ஒழுக்கலாறுகளையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

துணைநின்றநூல்கள்

- [1] வ.த.இராமசுப்பிரமணியம். ஐங்குறுநூறு பாடலும் உரையும். திருமகள் நிலையம், சென்னை – 600 017.
- [2] சோமசுந்தரனார் பொ.வே., ஐங்குறுநூறு. திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட், திருநெல்வேலி – 6.
- [3] திருவள்ளுவர். திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1977.
- [4] தொல்காப்பியம். இளம்பூரணர் உரை, நச்சினார்க்கினியர் உரை, சேனாவரையர் உரை கழகப்பதிப்பு, சென்னை.
- [5] மாணிக்கம்.வ.சு.ப. தமிழ்க்காதல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Bama's *Karukku* as a Literary Rebellion

Dr. S. Santhi, Associate Professor of Tamil, Ayya Nadar Janaki Ammal College, Sivakasi, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7579-9302>

DOI: 10.5281/zenodo.11191979

Abstract

It is a little worrying that in the same work that India is proud of being a country with great development in the field of science and a country that can be noticed by its neighbors, it is identified as a country where caste oppression and sexual violence are taking place. To change the situation, the number of those who raise the voice of liberation is increasing in order to remove the grievances of the oppressed and excluded people, to create awareness among the mothers. The emancipation of Dalits and the struggle for it are the themes of Dalit literature. To get this freedom, it is a basic requirement to break the culturally imposed concepts, rules and revolt. It is well known that the two concepts of literature written about Dalits as Dalit literature or literature written by Dalits as Dalit literature prevail in the Tamil creative environment. The term Dalit was used to refer to the lower caste population subjected to brutality of untouchability in the name of caste and has now become a symbol of militancy and anti-caste. These voices of protest are mostly caste related and women related. With the aim of liberating them from the slavery and caste oppression imposed on them for ages, some creative people raise their voice of rebellion through writing. It cannot be denied that this trend of creation gives literature its unique place and distinction.

Keywords: *Karukku*, Bama, Writing, Mutiny.

References

- [1] Salan, A.M. *Dalit Panbadu Sila Parvaigal*. New Century Book House Pvt., Chennai. First Edition- December 2005.
- [2] *Tamilaga Panbattu Soolal*. State Council of Tamil Nadu Progressive Writers Association, First Edition, November 2013.
- [3] Padmavathy Vivekanandan. *Dalit Ilakkiyam Oru Parvai*. (Essays) Volume-1, Valli Sundar Publishing House, Rayapettai, Chennai. December 2001.
- [4] *Pathupattu* (Volume-II). South Indian Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tirunelveli, Ltd., First Edition 1956.
- [5] *Pathuppattu* (Volume-II). Narayana Velupillai, Mullai Nilayam, Chennai.Paramasivan.Th., Cultural Movements, Kalachuvadu Publishing House, Nagarkot, First Edition December 2001.
- [6] Parameswaran, K. *Dalit Ilakkiyam*. Nalnilam Publishing House, Chennai 17, First edition September 2009.
- [7] Bama. *Karukku*. Bharati Patalaiyam, Chennai, 1992.
- [8] Prema, Ira. *Pen Ezuthukalil Arasiyal*. Arivu Pathipagam, Chennai. First Edition- December 2007.
- [9] Marx, A. *Dalit Arasiyal*. Ethir Veliyeedu, Pollachi, First Edition December 2009.
- [10] Vasuki, C., Ayodhya, C. *Panmuga Nokkil Penniya Pathivugal*. New Century Book House Pvt., Chennai. First Edition – September 2007.
- [11] Vichalan, Ira. *Thinaiisar Vazhviyal*. Pavai Publications, Chennai. First Edition - December 2020.

[12] *Dalit Literature* - Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Dalit_literature Accessed on 15 April 2024.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License

கருக்கு பாமாவின் எழுத்துக் கலகம்

முனைவர் செ. சாந்தி, இணைப்பேராசிரியர், இளநிலை தமிழ்த்துறை, அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி, சிவகாசி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7579-9302>

DOI: 10.5281/zenodo.11191979

ஆய்வுச் சுருக்கம்

அறிவியல் துறையில் பெரும் வளர்ச்சி பெற்ற நாடாக, அண்டை நாடுகளால் கவனிக்கப்படக் கூடிய நாடாக இந்தியா திகழ்கிறது என்று பெருமிதம் கொள்ளும் அதே வேலையில், சாதிய அடக்கு முறைகளும் பாலியல் வன்முறைகளும் அதிக அளவு அரங்கேறும் நாடாகவும் அடையாளப் படுத்தப்படுவது சற்று கவலை அளிப்பதாய் உள்ளது. இந்நிலையை மாற்ற ஒடுக்கப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட மக்களின் குறைகளைக் களைய, அம்மக்களிடம் விழிப்புணர்வினை உண்டாக்கி விடுதலை உணர்வினைத் தூண்டக் குரல் கொடுப்போரின் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறது. தலித்துக்களின் விடுதலை உணர்வும் அதனூடேயான போராட்டமும் தலித் இலக்கியங்களின் கருப்பொருளாக இருக்கின்றன. இந்த விடுதலையைப் பெறுவதற்குப் பண்பாட்டு ரீதியில் தலித்துக்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கருத்தாக்கங்களை, விதிகளை மீறுவது, கலகம் செய்வது அடிப்படைத் தேவையாகின்றது. தலித்துகளைப் பற்றி எழுதப்பட்ட இலக்கியம் தலித் இலக்கியம் அல்லது தலித்துக்களால் எழுதப்பட்ட இலக்கியம் தலித் இலக்கியம் என்ற இருவேறுபட்ட கருத்தாக்கங்கள் தமிழ்ப் படைப்புச் சூழலில் நிலவி வருவது அனைவரும் அறிந்ததே ஆகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: கருக்கு, பாமா, எழுத்து, கலகம்.

முன்னுரை

தலித் என்னும் சொல் சாதியின் பெயரால் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்ட அடித்தள மக்களைக் குறிக்கப் பயன்பட்டு தற்போது போர்க்குணத்தின், சாதி எதிர்ப்பின் குறியீடாக வழக்கில் நிலை பெற்று விட்டது. இந்த எதிர்ப்புக் குரல்கள் பெரும்பாலும் சாதித் தொடர்பான வைகளாகவும் பெண்கள் தொடர்பாகவும் அமைகின்றன. இவர்கள் மீது காலங்காலமாகச் சுமத்தப்பட்ட அடிமை முறைகள், சாதிய அடக்கு முறையிலிருந்து விடுதலை பெறும் நோக்கத்துடன் சில படைப்பாளிகள் எழுத்தின் மூலம் கலகக் குரலை எழுப்புகின்றனர். படைப்பின் இந்த போக்கே இலக்கியத்திற்குப் தனிப்பெரும் இடத்தையும் தனிச்சிறப்பையும் பெற்றுத் தருகிறது என்பதை மறுக்கவியலாது.

நூலும் நூலாசிரியரும்

1992 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த நாவல் கருக்கு. எதிர்காலம் குறித்த பயம் நிகழ்காலத்தைத் துரத்தத் தன்னுள் நிகழ்ந்த மாற்றங்களை முன்வைத்து இந்நாவலைப் படைத்திருப்பதாக முன்னுரையில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பற்பல விமர்சனங்களைக் கொண்டதாகிலும் “கருக்கு பாமா” என்ற அடையாளத்தை தலித் இலக்கிய வரிசையில் அவருக்குப் பெற்றுத் தந்தது உண்மையேயாம். சாதியச் சமூகத்தில் நான் கண்டதை, கேட்டதை உங்கள் முன் வைத்திருக்கிறேன் என்பார் க.பஞ்சாங்கம். இதனின்று முற்றிலும் மாறுபட்டு சாதியச் சமூகத்தில் தனக்கு உற்றதை, தன்னால் உணரப்பட்டதைக் கருக்கு நாவலில் ஆசிரியர் பாமா எழுத்தின் மூலம் கலகக் குரலை எழுப்பி இருக்கிறார்.

பெண் எழுத்து, என்பது பெண்களை மையமிட்ட எழுத்து என்று தான் தொடக்கத்தில் உணரப்பட்டது.பின்னர் பெண்கள் தங்களுக்காக எழுதும் எழுத்து அல்லது பெண் படைப்பாளிகளின் எழுத்து பெண் எழுத்து என்று உணரப்பட்டது. இன்று, பெண் தம்மைப் பெண்ணாக உணர்ந்து கொண்டு, அறிந்து கொண்டு தமக்கான பிரச்சனைகளைத் தம் சூழலில் எடுத்துரைப்பது என்று உணரப்பட்டுள்ளது.” என்பார் இரா.பிரேமா. (பெண் எழுத்துக்களின் அரசியல்,ப-18, 19)

இதனடிப்படையில் ஒரு தலித்தியப் பெண்ணாக தனக்கான பிரச்சனைகளைத் தம் சூழலில் எடுத்துரைத்துள்ளார் என்பது இங்குப் பொருத்திப் பார்க்கத்தக்கது ஆகும்.

தலித் – தலித்தியம் – தலித் இலக்கியம்

‘தலித்’ என்ற மராட்டிய சொல்லுக்குப் ‘பள்ளம்’ என்பது பொருளாகும். பள்ளத்தில் வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களை மராட்டியர் ‘தலித்’ என்றழைத்தனர். கெயில் ஒம்வெதி கூறியதாக,

தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மலைவாழ் மக்கள், புதிய பௌத்தர்கள், உழைக்கும் மக்கள், நிலமற்றவர்கள், ஏழை விவசாயிகள், அரசியல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும், மதத்தின் பெயராலும் சுரண்டப்படும் அனைவருமே தலித்துகள் தான். (பத்மாவதி விவேகானந்தன், ப- 62).

பத்மாவதி பதிவுசெய்கிறார். மேலும்,

அடக்கப்பட்டவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், வன்முறைகளுக்கு ஆளானவர்கள், பெண்கள் இவர்களை ஒட்டு மொத்தமாக தலித் என்ற பொதுச் சொல்லால் குறிக்கின்றனர்.

என்கிறார் பத்மாவதி (மேலது. ப-15)

தலித் என்ற சொல்லிற்குத் தாழ்த்தப்பட்ட சாதி என்ற பொருளோடு, பொருளாதாரத்தில் நலிந்து வாழும் மக்கள் இனத்தையும் குறிப்பதாகச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(வாசுகி.சி., அயோத்தி.சி., ப-77)

தலித்தியம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலைப் பற்றி எழுதப்பட்ட படைப்புகளின் தொகுப்பு. தலித் மக்களின் விடுதலைக்கான சிந்தனை மற்றும் செயல் திட்டம் ஆகும். தலித்துகள்

பற்றித் தலித் எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதே உயிர்ப்புடன் இருக்கும் என்கிற கருத்தாக்கம் நீண்ட காலமாக நிலவி வருகின்றது. ஏனெனில் அவர்களால் மட்டுமே தலித்துகளின் வாழ்க்கை நிலை, அவமதிப்புகள், காயங்களை உள்ளதை உணர்ந்தவாறு எழுத முடியும். “தலித் இலக்கியம் என்பது தலித்துகள் அனுபவித்த துயரங்கள், இன்னல்கள், அடிமைத்தனம், சீரழிவு, ஏளனம், மற்றும் வறுமை ஆகியவற்றைக் கலை ரீதியாகச் சித்தரிக்கும் துக்கத்தின் உயர்ந்த பட்டம் என்று ஷரன்குமார் லிம்பாலே விவரிக்கிறார்.” (தலித் இலக்கியம் - விக்கி பீடியா,) தமிழகத்தில் பெரியாரும் மராட்டியத்தில் அம்பேத்கரும் எழுப்பிய கலகக் குரல்கள் தலித் மக்களிடையே புதிய விழிப்புணர்வைத் தூண்டின. அது அரசியல் விழிப்புணர்வாக, தத்துவப் புரிதலாக, கலை இலக்கியச் செயல்பாடாக தலித்தியல் உருப்பெற்றது. (விச்சலன், இரா. ப-33) தலித், தலித்தியல், தலித் அரசியல், தலித் இலக்கியம் என்ற சொல்லாடல்கள் வெவ்வேறாயினும் தலித் விடுதலை என்னும் ஒற்றை இலக்கினைக் குறித்து நகர்வனவாகும்.

தலித் இலக்கிய அழகியலும் கலகப் பண்பும்

தலித் இலக்கிய அழகியலில் கலகப் பண்பும், கலக மொழி நடையும் தனிச்சிறப்பினைப் பெறுகின்றன. தலித் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளுக்கு எதிர்ப்பினைத் தெரிவிக்கவும் இயல்பான மன உணர்வினைத் தெரிவிக்கவும் எழுகின்ற உணர்ச்சி மொழி வடிவம் பெரும்பொழுது உள்ளடக்கத்தால் கலக மொழியாகி கலகக் குரலாக வெடிக்கிறது. ‘கலகம்’ என்ற சொல் மேலோட்டமாக சிக்கல் நிறைந்த சொல்லாக அறியப்படுகின்றது. ‘நாரதர் கலகம் நன்மை’ என்ற சொல்வடை ‘கலகம்’ என்பதனை மாற்றுச் சிந்தனையுடன் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. தலித் இலக்கிய அறிஞர்கள் கலகம் என்பதற்கு,

1. சாதியத்திற்கு எதிரான குரல்
2. உயர் சாதியினருக்கு எதிரான போர்முறை

என்று விளக்கம் தருகின்றனர்.

சாதியத்தின் குரூரத்தை அறிந்து அதை அழிப்பதற்கு எழுப்பப்படும் குரல். இந்தியச் சூழலில் கலகக்குரலாக அடையாளம் காணப்படுகிறது. (பரமேஸ்வரன், கு. ப-246)

என்று ரவிக்குமார் கூறுவதாக பதிவுசெய்கிறார்.

கலகம் – விளக்கம்

‘கலகம்’ என்ற சொல்லுக்குத் கழகத் தமிழகராதி “ஒரு பறவை, குழப்பம், போர், போராளி, மாறுபாடு, சொற்போர், ஆராவாரம்” (கழகத் தமிழகராதி, ப-291) என்றவாறு பலப் பொருட்களைத் தருகிறது. இதே போல் தமிழ் அகராதியும் “சச்சரவு, விரோதம், போர், சண்டை, பிணக்கு, அமளி, குழப்பம்” (தமிழ் அகராதி) என்று இதன் தொடர்பாக பன்னிரண்டு பொருட்களைச் சுட்டிச் செல்கிறது. இவ்விளக்கங்களின் அடிப்படையில் ‘கலகம்’ என்ற சொல் சமுதாய மாற்றத்திற்கு உதவும் ‘சொற்போர்’ என்ற பொருண்மையில் கையாளப்படுகிறது. உயர் சாதியினரின் அடக்கு முறைக்கு எதிராக, அதிகாரத்தின் எல்லைகளைக் கொள்கைகளைத்

தகர்க்க முயல்வோரைக் கலகக்காரர், புரட்சியாளர் என்கிறோம். அவர்தம் குரல்கள் கலகக் குரல்களாக அறியப்படுகிறது.

கலகப் பண்பு

உயர்சாதியினர் தீண்டாமையை மையப்படுத்தி தலித் மக்களை விலங்குகளை விடக்கீழாக, இழிவாக நடத்துவதை எதிர்க்கும் பண்பினை கலகப் பண்பு என்கின்றனர்.

தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிலிருந்து நிலவுடைமையாளர்களுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்த கலகங்கள் வெறும் வர்க்கப் போராட்டங்கள் மட்டுமல்ல. அது அவர்களுடைய சாதி சமத்துவத்திற்கானப் போராட்டமும் ஆகும். (சாலன்.ஏ.எம். ப-3)

இந்தக் கலகக் குணம் தோன்றுவதற்குச் சமுதாயத்தின் சமமற்ற தன்மையை எதிர்த்தல், மனிதர்களாக வாழ விரும்பும் போது அதற்கு எதிரான விளைவுகள் நிகழும் போது அதனை எதிர்த்தல், சாதி என்ற பெயரால் இழிவுபடுத்தலை எதிர்த்தல் என்று வரையறைப்படுத்தலாம். மேலும், கலகப் பண்பினைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்,

1. தீண்டாமையை எதிர்க்கும் கலகப் பண்பு
2. அடிமைகளாக நடத்துவதை எதிர்க்கும் கலகப் பண்பு
3. சமமற்ற தன்மையை எதிர்க்கும் கலகப் பண்பு

தீண்டாமையை எதிர்க்கும் கலகப் பண்பு

தீண்டாமைக்கு எதிராக அரசு பல சட்டங்களை வகுத்திருக்கிறது எனினும் பயன் ஒன்றும் பெரிதாகத் தெரியவில்லை. இரட்டை குவளை முறையும், தலித் பெண்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுவதும், தலித் மக்களை அடித்துத் துன்புறுத்துவதும் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன என்பதற்கு தற்போது நடந்த மணிப்பூர் கலவரத்தைச் சான்றாகக் கூறலாம். பெரியார், அம்பேத்கர் போன்றோரின் போராட்டங்களுக்குப் பின்னும் தீண்டாமை இன்னும் சில இடங்களில் உயிர்ப்புடன் இருப்பது கண்கூடு. பழைமையிலே ஊறிப்போன மரபுகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் பெரியவர்கள் தீண்டாமை நிகழும் போது அதற்கு எதிராகக் குரல் எழுப்பத் தவறுவதோடு அனுசரித்தும் செல்லும் இச்சூழ்நிலை உயர்சாதியினருக்கு ஆதாயமாகின்றது.

நாயக்கமாரு வீட்டுக்குப் போகும்போது அவர்களது புழங்கு பொருட்களைத் தலித்துகள் தொடக்கூடாது. அவர்கள் இருக்கும் பக்கத்தில் கூடப் போகக் கூடாது, ஒதுங்கியே நிற்கணும் மீறிப் போனால் தீட்டு என்கிற வழக்கமும் அவர்கள் வரும் வழியில் ஒதுங்கி நிற்பதும் தொடர்கிறது. கீழ்ச் சாதிக்காரர்கள் வாங்கித்தரும் பலகாரங்களைச் சாப்பிடும் உயர் சாதியினர் அதனைத் தொடாமல் கொண்டுவரச் செய்வது தீண்டாமையின் உச்சமாக உள்ளது. இத்தீண்டாமைக் கொடுமை ஆண் பெண் குழந்தைகள் என எவ்வித வேறுபாடின்றி இன்றும் நிகழ்த்தப் பெறுவதுதான் அவலத்தின் உச்சம்.

தீண்டாமையின் வேர் சாதி முறை, சாதி முறையின் வேர் வருணாசிரமத்தை வலியுறுத்தும் மதம் என்பதால் சாதி மதச் சக்திகளின் அரசியல் அதிகாரத்தை ஒழித்தாக

வேண்டும் என்கிற முடிவிற்கு அம்பேத்கர் வந்தார், பெரியாரும், “தீண்டாமை - தீண்டாமையின் ஊற்றுக்கண் சாதி, சாதியை தாங்கிப் பிடிப்பது மதம், மதத்திற்கு துணைபோவது சாத்திரம், சாத்திரம் கடவுள் அருளியது என்ற மூடத்தனம், சாதியிலிருந்து ஆரம்பித்து கடவுள் வரைக்கும் தொடர்புள்ள அனைத்தும் அழிக்கப்பட வேண்டியவை என்றார்.” (விச்சவன். இரா. ப-30) இந்நிலை களைய கல்வியறிவு அவசியமாகின்றது. இதனை,

பறச்சாதியில் நாம் பெறந்திட்டதினாலே நமக்குன்னு மதிப்போ, மரியாதையோ, கெரவமோ இல்லாம போச்ச. ஆனா நாம நல்லா படிச்ச முன்னுக்கு வந்தோம்னா, இந்த அசிங்கமெல்லாம் இல்லன்னு ஆக்கிப் போடலாம். அதனால கருத்தா, கவனமா படிச்சிரு. (கருக்கு, ப-20)

பறையர் எனப்படுவோர் தமிழகத்தின் தொல்குடிகளுள் ஒரு பிரிவினர் ஆவர். ‘பறை’ என்னும் தோற்கருவியின் அடையாளமாக இச்சொல் பிறந்திருக்கிறது. என்பார் தொ.பரமசிவன். (பண்பாட்டு அசைவுகள், ப-65)

தொழில்வழிப் பிரிக்கப்பட்ட பிரிவானது ஆதிக்கச் சக்தியினரின் ஆயுதமாக எப்படி மாறியது என்பது ஆராய வேண்டியதாய் உள்ளது.

அடிமைகளாக நடத்துவதை எதிர்க்கும் கலகப் பண்பு

சாதியம் பொருளாதார, சமூகப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் மட்டும் தனது இயங்குதலைக் கொண்டிருக்கவில்லை. மாறாக அதுவொரு நுட்பமான சமூகச் சூழலையும் கட்டமைத்திருக்கிறது. உயிருடன் இருக்கும் போது மட்டுமல்ல இறந்த பின்பும் கூட அடக்கம் செய்யச் சாதியின் அடையாளம் தேவைப்படுகிறது. உயர்சாதியினர் கல்லறைக்குப் பக்கத்திலே தலித் மக்களின் கல்லறை இருப்பதால் அதனைக் காரணம் காட்டி அடிக்கடி சண்டையிடுகின்றனர். காலங்காலமாக அடங்கியே இருந்த மக்கள் கற்களைக் கொண்டு எறிந்தவுடன் உயர்சாதியினர் ஓட்டம் பிடிக்கின்றனர். இந்தப் போராட்டக் கலகக் குரலே தலித் மக்களின் விடுதலைக்கு அடிப்படையாக அமையும் என்று தனது எழுத்தின் மூலம் கலகத்தைப் பாமா பதியமிட்டுள்ளார்.

சாதி வச்சு சல்லித்தனஞ் செய்யற எல்லாத்தையும் நொறுக்கிப் போட்டு, மனுசனுக்கு மனுசன் என்ன ஓசந்தவன் தாழ்ந்தவன்னு செஞ்சு காட்டணும். நம்மள வுடமாட்டான். நாமதா அவனுள வைக்கவேண்டிய எடத்துல வச்சு எல்லாஞ் சமந்தான்னு சமுதாயத்தை மாத்திக் காட்டணும். (கருக்கு, ப-28).

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகக் கட்டி வளர்க்கப்பட்டு கெட்டிப்பட்டுப் போயுள்ள சாதிய முறைக்கு எதிராக உள்ள பொருளியல் சமூக, பண்பாட்டுத் தளங்களில் மட்டுமின்றி உளவியல் ரீதியாகவும் அயர்வற்ற போராட்டத்தை நடத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. (தமிழகப் பண்பாட்டுச் சூழல், ப-61)

என்கிற கருத்தும் நினைவு கூரத்தக்கது.

சமமற்ற தன்மையை எதிர்க்கும் கலகப் பண்பு

தலித் மக்களில் பெரும்பான்மையினர் சொந்த நிலமற்ற ஏழை விவசாயக் கூலிகளாகவும், தினக் கூலிகளாகவும், கொத்தடிமைகளாகவும் காலங்காலமாக வாழ்கின்றனர். நாடு சுதந்திரம் பெற்று எழுபது ஆண்டுகள் கடந்துவிட்ட பின்பும் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு உயர்சாதியினரைச் சார்ந்து வாழும் நிலையே நிலவுகிறது. இந்நிலை மாறாத வரையில் சமமற்ற தன்மையை மாற்ற இயலாது. இவர்களது குடியிருப்புகள் கூடப் பெரும்பாலும் ஊருக்கு வெளியே கடைக்கோடியிலே இருக்கிறது.

இதோடு, பள்ளிக்கூடத்திலோ பொது இடத்திலோ ஏதாவது திருட்டு, தப்பு நேர்ந்தால் உடனே கீழ்ச்சாதிக்காரங்க தான் காரணம் என்று கூறி விசாரிப்பதும், தண்டனைகள் கொடுப்பதும், வயது வித்தியாசம் இன்றி மரியாதை இல்லாமல் பேசுவது இன்றும் தொடரும் வழக்கமாய் உள்ளது.

வயல் வரப்புல பாட்டி வேலை செய்யும் போது நேத்துப் பெறந்த சின்னப்பிள்ளை கூட அது நாயக்கமாரு சாதிங்கிறதுனாலே பாட்டியைப் பேரு சொல்லி மரியாதை இல்லாம கூப்பிட்டு வேலை ஏவும். (கருக்கு, ப-19)

சாதியத்தின் வீரியம் நூற்றாண்டு பல கடந்தும் குறைந்தபாடில்லை. இவர்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை உடல் ரீதியாகவோ பொருள் மற்றும் உளவியல் ரீதியாக இடையிறாது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

தலித்துகள் மீது உளவியல் ரீதியாகத் தொடுக்கப்படும் தாக்குதல்களை வன்முறையாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாதபடி பொதுசன உளவியலைச் சாதியம் கலங்கடித்திருக்கிறது. (தமிழகப் பண்பாட்டுச் சூழல். ப-53)

என்ற கூற்றும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதே ஆகும்.

கற்பி, கலகம் செய், ஒன்றுசேர் என்றார் அம்பேத்கர். அதன்படி கல்வி கற்று ஒற்றுமை உணர்வுடன் கலகம் செய்தால் மட்டுமே சமத்துவ நிலையை அடைய முடியும். அதற்கு முதலாவதாக, மரபு, பண்பாடு, கலாச்சாரம், பொறுமை, கீழ்ப்படிதல் என்று தலித் மக்களின் மனதில் ஏற்றி வைத்திருக்கும் தலித்திய பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் களைய வேண்டும்.

இந்தியாவில் வேதங்களில் வேர்விட்ட சாதியச் சிந்தனையானது மனுவால் இலக்கணப் படுத்தப்பட்டு கெட்டிப் படுத்தப்பட்டது. அது வரலாறு நெடுகிலும் பயணித்தது. ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியர்களுக்குக் கிடைத்த கல்வி அவர்களை விழிப்படையச் செய்தது. சாதியும் பெண்ணடிமையும் இந்தியாவின் தலைக்கு மேலே உள்ள சாபங்கள் எனச் சமய சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் உணர்ந்தனர். (திணைசார் வாழ்வியல், ப-29)

என்கிறார் விச்சலன்.

உயர்கல்வி நிலையைப் பெற்ற பின்பும் கூடத் தலித் மக்கள் கிருத்தவ திருச்சபைகளிலும் தலித்துகளாகவே நடத்தப்படுகின்ற போக்கினைப் பாமாவின் எழுத்தில் காண முடிகின்றது. வெறும் அதிகாரத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு ஏழை எளிய மக்களை அடக்கி,

அவர்களிடம் பக்தி, விசுவாசம் அது இதுன்னு சொல்லி அடிமைகளாக்கி சொகுசு வாழ்க்கை வாழும் கன்னியாஸ்திரிகளின் போலித்தன்மையைத் தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளார். சாதி பார்த்துப் பழகுதல், தாழ்ந்த சாதியினரைப் பார்ப்பது போல் தமிழ்க்காரங்களைப் பார்ப்பது போன்ற இழி செயல்கள் சமயச்சாயம் பூசிக்கொண்டு அரங்கேற்றும் நிலையே நிலவுகின்றது.

முடிவுரை

‘தலித்’ என்னும் சொல் சாதியின் பெயரால் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்ட அடித்தள மக்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் சொல்லாகும். தலித்தியம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலைப் பற்றி எழுதப்பட்ட படைப்புகளின் தொகுப்பு ஆகும். தலித்துகள் பற்றித் தலித் எழுத்தாளர்கள் எழுதுவதே உயிர்ப்புடன் இருக்கும் என்கிற கருத்தாக்கம் நீண்ட காலமாக தமிழ்ப் படைப்புலகில் நிலவி வருகின்றது. தலித் இலக்கிய அழகியலில் கலகப் பண்பும், கலக மொழி நடையும் தனிச்சிறப்பினைப் பெறுகின்றன. தலித் மக்களின் வாழ்க்கை விலங்குகளைக் காட்டிலும் கீழாய் அமைந்துள்ளது. ஓயாது வேலை செய்தாலும் கால் வயிறு கஞ்சிக்குக் கூட வழியற்ற நிலையும், தீண்டாமையும் இன்றும் தொடரும் அவலநிலையே காணப்படுகிறது. பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பெறவும், சமமற்ற நிலையை மாற்றவும் கல்வி மட்டுமே பேராயுதமாகத் துணைபுரியும். இவைகளோடு மரபு, பண்பாடு, கலாச்சாரம், பொறுமை, கீழ்ப்படிதல் என்று தலித் மக்களின் மனதில் ஏற்றி வைத்திருக்கும் தலித்திய பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் களைய வேண்டும் என்று பாமா தலித் மக்களுக்கான சிக்கலை எழுத்தின் வழிக் கலகக் குரலாக மட்டும் பதிவு செய்யாமல் அதற்கான தீர்வையும் சுட்டிச் சென்றிருப்பது போற்றுதற்குரியது ஆகும்.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] சாலன், ஏ.எம். தலித் பண்பாடு சில பார்வைகள். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட், சென்னை. முதல் பதிப்பு- டிசம்பர் 2005.
- [2] தமிழகப் பண்பாட்டுச் சூழல். தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம் மாநிலக்குழு, முதற்பதிப்பு, நவம்பர் 2013.
- [3] பத்மாவதி விவேகானந்தன். தலித் இலக்கியம் ஓர் பார்வை. (திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்) தொகுதி-1, வள்ளி சுந்தர் பதிப்பகம், இராயப்பேட்டை, சென்னை. முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2001.
- [4] பத்துப்பாட்டு (தொகுதி-II), தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த படைப்புகள் பதிப்பக சங்கம், திருநெல்வேலி, லிமிடெட், முதல் பதிப்பு 1956.
- [5] பத்துப்பாட்டு (தொகுதி-II), நாராயண வேலுப்பிள்ளை, முல்லை நிலயம், சென்னை. பரமசிவன். தொ., பண்பாட்டு அசைவுகள், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2001.
- [6] பரமேஸ்வரன், கு. தலித் இலக்கியம். நல்நிலம் பதிப்பகம், சென்னை 17, முதற்பதிப்பு செப்டம்பர் 2009.

- [7] பாமா. கருக்கு. பாரதி பாடலையம், சென்னை, முதல் வெளியீடு 1992.
- [8] பிரேமா, இரா. பெண் எழுத்துக்களின் அரசியல். அறிவுப் பதிப்பகம், சென்னை. முதல் பதிப்பு- டிசம்பர் 2007.
- [9] மார்க்ஸ், அ. தலித் அரசியல், எதிர் வெளியீடு, பொள்ளாச்சி, முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2009.
- [10] வாசுகி.சி., அயோத்தி, சி. பன்முக நோக்கில் பெண்ணியப் பதிவுகள். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட், சென்னை. முதல் பதிப்பு- செப்டம்பர் 2007.
- [11] விச்சலன், இரா., திணைசார் வாழ்வியல். பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை. முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் 2020.
- [12] தலித் இலக்கியம் - விக்கி பீடியா. https://en.wikipedia.org/wiki/Dalit_literature 15 ஏப்ரல் 2024 அன்று அணுகப்பட்டது.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Womanism in Periyapuramam

Dr. D. Nithya, Assistant Professor of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-3160-9825>

DOI: 10.5281/zenodo.11192002

Abstract

Literature illuminates the human experience, portraying life in various forms. It plays a significant role in shaping societal structures by depicting life's complexities during that era. The belief in God is paramount to the genesis of Bhakthi literature. Saiva religion is very ancient and have glimpses about the state of women. Lord Shiva is worshipped as the supreme deity of this religion. Thiruthonda Purana is a Purana composed by Sekizhar in an incomparably high style without any sophistication, compiling the histories of the Sivanadiyars who worshipped the Lord and received attainment (Mukthi) from Him. It explains the life of the devotees of Lord Shiva and their devotion, whose aim is to uphold the Shiva at all times. Before devotion, the devotees did not recognize the insignificance of worldly possessions. After getting the divine aid, Saivite devotees fostered devotion. "Periyapuramam" recounts the lives of 63 Nayanmars, emphasizing the status of women in their lives. Women's status as mothers, wives and daughters can be seen in many narratives. This paper examines the women who supported the devotees and their faith in Shivaneedhi which made their life to do charity to Shiva.

Keywords: Literature, Periyapuramam, State of Women.

References

- [1] Natarajan, P. Ra. Poet. *Periyapuramam* (Source and Text) Volume 1 - 4. Uma Publishing House, Chennai -1, First Edition - December - 2005.
- [2] Gnanasambathan, A. S. *Periyapuramam Oor Aaivu*. Sekizhar Research Centre, Chennai-17, First Edition – March-1994.
- [3] Arunachalam, Pa. *Bhakthi Ilakiyam*. Mullai Nilayam, Chennai -17, First Edition - 2002.
- [4] Arunachalam, Pa. *Saiva Samayam Oor Arimugam*. Mullai Nilayam, Chennai - 17, First Edition-2002.
- [5] Rajamanik. *Periyapuramam Aaraichi*. Palaniappa Brothers Chennai - 14, First Edition - 1948.
- [6] Kailasapati. *Ancient Tamil Life and Worship*. Bari Station, Chennai, First Edition -1966.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

பெரியபுராணத்தில் பெண்மை

முனைவர் து. நித்யா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பி.எஸ்.ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி கோவை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-3160-9825>
DOI: 10.5281/zenodo.11192002

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வின் வெளிப்படுத்துவனவாக விளங்குகின்றன. அவை வாழ்வியல் நெறிகளை அவ்வகாலத்திற்கு ஏற்றவகையில் வெளிப்படுத்தி சமூக அமைப்பினை உருவாக்கும் பணியில் முக்கிய பங்குபெறுகின்றன. பக்தி இலக்கியம் என்ற இலக்கிய வகை உருவாவதற்கு மனிதனுக்கு கடவுள்மீது ஏற்பட்ட நம்பிக்கையே முதன்மை காரணம். பக்தியின் முன் உலகப் பொருள்கள் எவையும் சிறப்புடையன அல்ல என அடியார்கள் உணர்த்துகின்றனர். சைவ அடியார்கள் பலரும் பக்தியை வளர்த்தனர். நாயன்மார்களின் வாழ்வியல் முறைகளை எடுத்துக் கூறி மக்கள் மனதில் நிலையான இடத்தை பெற்றநூல் பெரியபுராணம். நாயன்மார்களின் வாழ்வில் ஒன்றிய பெண்களின் நிலையை எடுத்து கூறுவதே இவ்வாய்வின் நோக்கம். தமக்கையாக, மகளாக, தாயாக, மனைவியாக பல பரிமாணங்களில் பெண்களின் நிலை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

குறிப்புச்சொற்கள்: இலக்கியங்கள், பெரியபுராணம், பெண்களின் நிலை.

முன்னுரை

சைவ சமயம் தொன்மையானது. இச்சமயத்தின் முழு முதல் கடவுளாகப் போற்றப்படுபவர் சிவபெருமான். இறைவனை வழிபட்டு அவன் திருவருள் பெற்ற சிவனடியார்களின் வரலாறுகளைத் தொகுத்து உயர்வுநவீர்சியின்றி இணையற்ற உயர்ந்த நடையில் சேக்கிழார் இயற்றிய புராணமே திருத்தொண்டர் புராணம். சிவநெறியைக் காத்தல் என்பதனைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட அடியார்களின் வாழ்வையும் அவர்களின் மனநிலையும் செயல்களையும் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளது. சிவத்தொண்டு புரிவதையே தன்வாழ்வாக கொண்டுள்ள சிவனடியார்களைப் பற்றியும், அவர்களுக்கு துணையாக இருந்த பெண்களின் நிலை பற்றியும் அவர்களின் மனநிலை பற்றியும் ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

பெரியபுராணத்தில் பெண்கள்

பெரியபுராணத்தில் 63 நாயன்மார்களில் மூவர் பெண்கள். மங்கையர்க்கரசியார், காரைக்கால் அம்மையார், இசைஞானியார். மற்ற நாயன்மார்களின் மனைவியாக, தமக்கையாக, மகளாக பெண்பாத்திரங்கள் இடம்பெறுகின்றன. நாயன்மார்களின் பக்தி திறத்திற்கு ஏற்றவகையில் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்று உள்ளனர்.

மங்கையர்க்கரசியார்

நின்ற சீர்நெடுமாறன் என்ற பாண்டிய மன்னனின் மனைவி மங்கையர்க்கரசியார். மதுரையை திறம்பட ஆட்சிப் புரிந்தவர். சமணசமயத்தைச் சார்ந்தவர். இறைவன் சூலைநோய் கொடுத்து திருநீற்றினால் உய்வுபெறச்செய்தார். சமண சமயத்தின் உண்மை நெருப்பில் சாம்பலாவது கண்டும் நீரில் நிலையாது கடலை நாடிசென்றது கண்டும் தெளிவடைந்து சைவசமயத்தின் உண்மையை உணர்ந்து எல்லாபொருளும் சிவமே என அறிந்து திருநீற்றின் நெறியை எங்கும் விளங்கிட சிவபதம் அடைந்தார். வளவர் பிரான் திருமகளார் மங்கையருக்கரசியார் (நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் புராணம், பா. 8) திருநீற்றில் அளவிறந்த அன்புடையவர். தன்கணவர் சமணசமயம் சார்ந்தது எண்ணி மிகவும் வருந்தினார். திருஞானசம்பந்தரை வரவழைத்து பாண்டியநாடு எங்கும் திருநீற்றில் ஒளி விளங்கச் செய்தார். தன்கணவருக்கு சைவசமயத்தின் உண்மையை உணர்த்தி நெடுங்காலம் சிவத்தொண்டு புரிந்து சிவபதம் அடைந்தார். மங்கையர்க்கரசியார் உறுதியாக நின்று தன்கணவரை சைவசமயத்தின் பெருமைகளை உணரச்செய்து நாயன்மார்களில் ஒருவராக போற்றப்படுகிறார்.

காரைக்கால் அம்மையார்

தனத்தர் மகளாக புனிதவதியார் பிறந்து சிவத்தொண்டில் சிறந்துவிளங்கினார். இவரை பரமத்தனுக்கு திருமணம் செய்தனர். இல்லறத்திலும், சிவத்தொண்டிலும் சிறப்புற விளங்கினார். அச்சமயம், பரமத்தன் தன்னிடம் வாணிபம் செய்பவர் கொடுத்த மாங்கனி இரண்டையும் ஏவலர் மூலம் புனிதவதியிடம் கொடுத்தார். அந்நேரத்தில் சிவனடியார் ஒருவர் பசித்துவர சமையல் தயாராகாதநிலையில் ஒரு மாங்கனியை சிவனடியாருக்கு கொடுத்து பசியாற செய்தார். பின்னர் பரமத்தன் மதிய உணவு உண்பதற்காக வர புனிதபதியார் அமுது பரிமாறினார். மாங்கனியில் மீதமுள்ள ஒன்றை பரமத்தனுக்கு படைத்தார். அதனை உண்ட பரமத்தன் சுவையின் காரணமாக மற்றொன்றையும் எடுத்துவர கூறினார். செய்வதறியாமல் புனிதவதியார் சிவனிடம் வேண்டிட அவர்கையில், மாங்கனி ஒன்று வந்தது. உடனே மகிழ்ந்து கணவருக்கு படைத்துவிட்டார். இதனை உண்ட பரமத்தன் முன்பு கொடுத்த பழத்தைக் காட்டிலும் சுவைமிகுதி காரணமாக வினவ, நடந்ததை அம்மையார் கூறினார்.

தேன் உடைய சடைப் பெருமான் திருவருளேல் இன்னும்ஓர்

ஆகில் இல்கனி அவன் அருளால் அழைத்து அளிப்பாய்

(காரைக்கால் அம்மையார் புராணம், பா. 29)

என மொழிந்தனன் வியந்து கூறியது உண்மை எனில் மற்றொரு கனிவரச் செய் என்றான். அதன்படி புனிதவதியார்,

‘ஈசனே கனி அளித்து அருள் செய்யீராயின் என்சொல் பொய்யாகும்’ என்று வேண்ட மற்றொரு கனி கிடைத்தது. இதனைக் கண்டு பரமத்தன் அதிசயம் கொண்டு தெய்வநலம் பொருந்திய பெண்ணாக கருதி வணிகத்தினால் செல்வம் சேர்க்க வேற்றுநாடு சென்று மற்றொரு திருமணம் செய்து தன்குழந்தைக்கு புனிதவதி என பெயரிட்டார். பரமத்தன்

செல்வத்தோடு வருவான் என்ற நம்பிக்கையில் சிவத்தொண்டு செய்து சிவனை வழிபட்டு வந்த புனிதவதியார், பரமத்தத்தன் இரண்டாவது மனைவியும் மகளும் ஆகவந்ததை பார்த்தவுடன் மனமுடைந்த அம்மையார் அழகிய உருவம் வேண்டாம் என்று பேய் உருவம் கொண்டு சிவனை வழிபட்டு திருவலங்காட்டில் திருநடனம் கண்டு மூத்ததிருப்பதிகங்கள் இரண்டு பாடினார். அம்மையே என்று இறைவனால் அழைக்கப்பட்டவர். இரட்டைமணிமாலை, அற்புத்ததிருஅந்தாதி பாடியுள்ளார். இவ்வாறு சிவத்தொண்டு புரிவதில் உண்மைநிலை புலப்பட வாழ்ந்தவர். இல்லறத்திலும் மேன்மைநிலை அடைந்தவர். கணவன் கேட்க இல்லை என்று கூறாமல் எதையும் செய்யவேண்டும் என்ற நிலையும், கனி எவ்வாறு கிடைத்தது என்று வினாவ, கணவன் மனம் தெளிவடைய வேண்டும் என்பதற்காக வேதிருவருள்நிலையை கூறும் நிலையையும், அம்மையாரின் இல்லற சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கிறது. ‘மீண்டும் கனியைத் தருவித்துக்கொடு’ என கணவன் கேட்க, ‘இறைவனே திருவருள் பொய்யாகும் கனியை தாரும்’, என்று இறைவனிடம் வேண்டி செய்து அம்மையாரின் இறைபக்தியை மேம்படுத்தி உள்ளது.

இசைஞானியார்

சமயக்குரவர் நால்வர்களுள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை பெற்றெடுத்தவர். திருஞானசம்பந்தரின் பெற்றோரும், திருநாவுக்கரசரின் பெற்றோரும் நாயன்மார்களுள் ஒருவராக இடம்பெறவில்லை. ஏனெனில் அரண்வழிபாட்டிலும் அடியார் வழிபாடு சிறந்தது என்ற வண்ணம் திருத்தொண்டர்களை வணங்கி, திருத்தொண்டத்தொகைப் பாடிய சுந்தரரின் பெற்றோர் நாயன்மார்களுள் ஒருவராக திகழ்கின்றார். ஒழியாப் பெருமைச் சடையனார் உரிமைச் செல்வத் திருமனையர் (இசை ஞானியார் புராணம், பா. 1) என சேக்கிழார் புகழ்கின்றார். சடையனாரும், இசைஞானியாரும் சிவபெருமானை இடையறாது வணங்கி வாழ்த்தி பூசித்து சிவபாதம் அடைந்தார்கள்.

திருநாவுக்கரசரும் திலகவதியாரும்

திருநாவுக்கரசரின் இயற்பெயர் மருள்நீக்கியார். திருவாமுரை சேர்ந்தவர். திருநாவுக்கரசரின் தமக்கையார் திலகவதியார். இவர்

குன்றை அடிபணிந்து கோது இல் சிவசின்னம்

அன்று முதல் தாங்கி ஆர்வம் உறத்தம் கையால்

துன்று திருப்பணிகள் செய்யத் தொடங்கினார் (திருநாவுக்கரசர் புராணம், பா. 43)

திருவதிகை வீரட்டானம் என்ற திருத்தலத்தில் சிவச்சின்னங்கள் புனைந்து திருத்தொண்டு புரிந்து வாழ்ந்து வந்தார் திலகவதியார். திருநாவுக்கரசர், சோலைகள் அமைத்தல், குழம்புவெட்டுதல், தண்ணீர் பந்தல் அமைத்தல் என பணிகளைச் செய்து சமண சமயத்தைச் சார்ந்து இருந்தார். இதைக் கண்டு தமக்கையார் மிகவும் வருந்தினார். ஆனால் இறைவன் அவரை சூலைநோய் கொடுத்து ஆட்கொண்டார். இந்நோயை தீர்க்க முடியாமல் சமணர்கள் வருந்தினர். பின்னர் கைவிட்டனர். ஆதலால், திருநாவுக்கரசர் தமக்கையார் இருக்கும் இடத்தை அடைந்தார். திலகவதியார் ஐந்தெழுத்தை ஒதி திருநீற்றை அளித்தார்.

சூலைநோய் நீங்கியது. மெய்பொருளை உணர்ந்து திருநீற்றையும், கண்டிகையையும் புனைந்து ஐந்தெழுத்தை நினைத்து தமிழ்பதிகம் பாடி உழவாரப்படைக் கொண்டு திருத்தொண்டு புரிந்தார். திருநாவுக்கரசருக்கு அவருடைய சகோதரி திலகவதியார் உற்ற துணையாக இருந்து நல்வழிப்படுத்தியுள்ளார். சமண சமயத்தை சார்ந்தவர்கள் கைவிட்ட போதிலும் திலகவதியார் காப்பாற்றி சூலைநோயை திருநீற்றினால் தீர்த்தருளியுள்ளார்.

மான கஞ்சாறரும் மகளின் திருமணமும்

மானகஞ்சாறர் அடியவர்களுக்கு சதா ஏவல்புரியும் தொழிலை செய்பவர். திருத்தொண்டர்கள் குறிப்பறிந்து கொடுத்து உதவுவார். மானகஞ்சாறர் சிவனடியார்களைக் கண்ட போதே வணங்கும் நல் இயல்பினார். தொண்டர்களுக்கே தொண்டாற்றி வருகின்ற அடிமை திறத்தை மேற்கொண்டவர். தன் மனைவியுடன் இல்லற வாழ்வில் சிறந்து விளங்கினார். குலம் தழைக்க ஈசனாரிடம் வேண்டி ஒரு மகளைப் பெற்று எடுத்தனர். அன்புடனும், பாசத்துடனும் சிறப்பாக வாழ்ந்தனர். மகள் திருமணப் பருவம் எய்தினாள். ஏயர்கோன் கலிக்காமர் என்பவருக்கு மணம் பேசினார். திருமண நாளன்று, நெற்றியில் திருநீறும், சிகையில் என்பு மணிகளும், காதில் குண்டலமும், மார்பில் தாழ்விடமும், தோளில் பூணூல், கையில் திருநீற்றுப் பையும் கொண்டு,

பொடிமுடு தழல் அன்னத் திருமேனி தனில் பொலிந்த

பழநீரு திருநீற்றின் பரப்பு அணிந்த பான்மையராய் (மான கஞ்சாற நாயனார் புராணம், பா. 25)

என மாவிரத தவவேடம் தாங்கி ஈசனார், மானக்கஞ்சாறர் இல்லத்தை அடைந்தார். சிவனடியாரைக் கண்டு மகிழ்ந்து நாயனார் உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். திருமணத்திற்கு தயாராக மணக்கோலம் பூண்ட தன் மகளை அடியார்களிடம் அருள் பெற சொன்னார். அதன்படி திருவடி வீழ்ந்து வணங்கிய அப்பெண்ணின் கருங் கூந்தலை கண்டு, இக்கூந்தல் பூணூல் ஆகிய பஞ்சவடிக்கு உரியதாகும் எனக் கூற உடனே கூந்தலை அரிந்து, மாவிரதரது கையினில் கொடுத்தார். வாங்குவார் போல நின்ற அடியார் மறைந்து இடவ வாகனத்தில் காட்சியளித்தார். இதனை அறிந்த ஏயர்கோன் கலிக்காமர் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்து அப்பெண்ணை மணம் செய்து கொண்டார். திருவருளால் கூந்தல் பன்மடங்கு வளர்ந்தது. யாவரும் பெருமங்கலம் எய்தினர். தன் ஒரே ஒரு மகளின் கூந்தலை அவள் திருமண நாள் அன்று சிவனடியாருக்காக அறிந்துகொடுத்தார் மான கஞ்சாற நாயனார்.

நாயன்மார்களின் பக்தியும் மனைவிமார்களும்

திருநீலநக்கர் சோழ நாட்டை சேர்ந்தவர். மனைவியுடன் சேர்ந்து வழிபாடு நடத்துபவர். வேத ஆகமங்களால் ஆராய்ந்து துணிந்த மெய்ப்பொருள் திருநீற்றே என்று உணர்ந்தவர். இந்நிலையில் திருவைந்தழுத்தை ஓதி, தியானம் செய்யும் போது சிவலிங்கத்தின் மேல் சிலந்தி விழ அதை அம்மையார் வாயால் ஊதினார்.

ஒழிந்து நீங்கிட ஊதி முன் துமிப்பவர் போலப்

பொழிந்த அன்பினால் ஊதி மேல் துமிந்தனர்... (திருநீல நக்கர் நாயனார் புராணம், பா. 12)

என வாயினால் ஊதிய செயலை குற்றம் என நினைத்து மனைவியை ஒதுக்கினார். பின் இறையருளால் மனைவியை ஏற்றுக்கொண்டு சிறப்புடன் வழிபாடு செய்து சிவஜோதியில் கலந்தார்.

கழற்சிங்கர் வட புல மன்னரை வென்று நவநிதிகளைக் கொணர்ந்தார். பல ஆலயங்கள் தோறும் சென்று வழிபடுவார். ஒரு சமயம் திருவாரூரை அடைந்து இறைவனை கண்ணீர் மல்கி, கைகூப்பி உள்ளம் உருகி தரிசித்துக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் பட்டத்து அரசி கோவிலை வலம் வந்து பூ தொடுக்கும் மண்டபத்திற்குள் நுழைந்து ஒரு புதிய பூவினை எடுத்து முகர்ந்தார். அதைக் கண்ட செறுத்துணையார்,

முடியில் ஏறுந் திருப்பூமண்டபத்து மலர்மோந் திடும் மூக்கைத் தடிவன் என்று

கருவியினால் அரிந்தார் தலைமைத் தனித் தொண்டர் (செருத்துணையார் புராணம், பா. 5)

என்ற வண்ணம், சிவபெருமானின் பூவை மோந்து பார்ப்பது சிவ துரோகம் என்று எண்ணி அரசியார் மூக்கை அறுத்தார். இதைக்கண்ட கழற்சிங்கர் பூவை மோந்த மூக்கை விட பூவை எடுத்த கையை தண்டிக்க வேண்டும் என்று கூறி,

பட்டமும் அணிந்து காதல் பயில் பெருந் தேவியான

மட்ட வீழ் குழலாள் செங்கை வளையொடுந் துணிந்தார் அன்றே (கழற்சிங்க நாயனார் புராணம், பா. 10)

என அரசியாரின் கரமலரை வடிவாளால் வெட்டினார். இவ்வாறு செருத்துணையாரும் கழற்சிங்கரும் சிவபெருமானின் பூஜை கூறிய மலரை முகர்ந்த காரணத்தினால் ஒரு பெண்ணின், பட்டத்து அரிசியின் மூக்கையும் கையையும் தண்டித்து தன் பக்தி நிலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

இயற்பகை நாயனார் வணிகர் குலத்தை சேர்ந்தவர். அடியார்களின் மனம் அறிந்து இல்லை என்னாது எதையும் செய்பவர்.

செக்கர் வெண்பிறை சடையர் அடிமைத்

திறத்தின் மிக்க மறைச்சிலம்பு அடியார் (இயற்பகை நாயனார் புராணம், பா. 2)

என பிறை சூடிய சிவபெருமான் திருவடியையே நினைத்து அடிமைத்திறம் பூண்டு அருள் நெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவர்.

நீறுசேர் திருமேனியர் மனத்து

நிலைத்த யாவையும் வினைப் பட முடித்து (இயற்பகை நாயனார் புராணம், பா. 3)

என்று அடியவர்களின் மனம் அறிந்து யாவையும் செய்பவர். சிவபெருமான், திருமேனி நிறைய திருவெண்ணீறு புனைந்து தூர்த்த வேடம் கொண்டு வேதியராய் காவேரி பூம்பட்டினம் வந்தார். பின்னர் இயற்பகையாரிடம், மன்னுங் காதல் உன் மனைவியை வேண்டி (இயற்பகை நாயனார் புராணம், பா. 7) என்ற உடன் இயற்பகையாரும் சிவனடியாரை வணங்கி அதற்கு இசைந்தார்.

கற்புடை இயற்பகையார் மனைவியும், கணவன் கட்டளை இதுவே எனில் அதை செய்வோம் என்று அவரும் சிவனடியாருடன் செல்வதற்கு இசைந்தார். ஆனால் இயற்பகையாரின் சுற்றமும், அம்மையாரின் சுற்றமும் எதிர்த்து வர,

இயற்பகை பித்தன் ஆனால்

புனை இழை தன்னைக் கொண்டு (இயற்பகை நாயனார் புராணம், பா. 13)

என இயற்பகையார் பித்தன் என்று கூறி அம்மையாரை மீட்க வந்தனர். ஆனால் இயற்பகையார் எதிர்த்து வந்த அனைவரையும் கொன்று வீழ்த்தினார். திருசாய்க்காடு அருகே சென்று சிவனடியாரையும் மனைவியாரையும் விட்டு திரும்பினார். அப்போது இறைவன் அவருக்கு காட்சி தந்து அவரின் பக்தித்திறனை உலகறிய செய்தார். இவ்வாறு திருமேனியில் திருநீறு அணிந்த தூர்த்த வேடமாக இருப்பினும் அவரின் தேவையை நிறைவேற்றியுள்ளார். தன் மனைவியை கேட்ட பின்னும் சிறிதும் தயங்காமல் சிவனடியாருக்கு தந்தருளினார். ஏனெனில் சிவனே எல்லாம் ஆக இருப்பவன் என்பதை உணர்ந்து தன் உயிர் உடம்பு அனைத்தும் சிவனடியாருக்கே என்ற எண்ணம் கொண்டு வாழ்ந்தவர். தூய்மையான திருநீறு மேனியில் இருந்தாலும் கெட்ட எண்ணம் உடையவர் என்பதை உணர்ந்தாலும் அவர் சிவனடியார் என்பதை தவிர வேறு சிந்தனை இல்லை. இத்தகைய இயற்பகையாரின் மன உறுதியும் பக்தி திறனும் போற்றுவதற்குரியது.

இளையான்குடி மாற நாயனார் வேளாளர் குடியில் பிறந்தவர். சிவனடியார்களுக்கு அமுது செய்து தருவார் வறுமை காலத்திலும் திருத்தொண்டு புரிவதில் வல்லவர். சிவபெருமானின் அடிமை திறத்திலே உயர்ந்து விளங்கும் பெருமையின் மேன்மையைத் தம்முடையதாகக் கொண்டு வாழ்பவர். செல்வம் இருந்த போதும் வறுமை உற்றபோதும் சிவனடியார்களின் பசிதீர்த்து சிவத்தொண்டில் உயர்ந்த நிலை உற்றவர். சிவபெருமான் நல்ல தவவேடம் பூண்டு, நீரும், கண்டிகையும் புனைந்து இளையான்குடி மாற நாயனாரிடம் வந்தார். மாறனார் தனக்கு உணவு இல்லாமல் தவித்த அந்த நிலையிலும் சிவனடியாரை வரவேற்று தன் வயலில் இருந்த விதை நெல்லை எடுத்து வந்து உணவாக்கி சிவனடியாரின் பசியை போக்கினார். அன்பனே அன்பர் பூசை அளித்து நீ அணங்கினோடும் (இளையான்குடி மாற நாயனார் புராணம், பா. 7) என்று சிவனடியார் உமையம்மையோடு காட்சியளித்து, 'அன்பனே! அடியாருக்கு அமுது அளிக்கும் பூஜையினைச் சிறிதும் வழுவறாமல் காத்து பேணி வந்தமையால் நண்ணி பேருலகம் சிறந்து வாழ்வாயாக' என்று கூறினார். இவ்வாறு வறுமை நிலையிலும் வந்த சிவனடியாரின் பசியை போக்க இளையான்குடி மாற நாயனார் செய்த செயல் போற்றுவதற்குரியது.

கலிக்கம்ப நாயனார் வணிகர் குலத்தை சேர்ந்தவர். நெய், பால், தேன் என்று இவைகளால் செய்த உணவினை அடியார்களுக்கு தருவிப்பார். சிவனடியார்கள் விரும்புகின்ற பொருளைத் தந்து தொண்டு புரிந்து வாழ்ந்தார். சிவத்தொண்டிற்காக தன் மனைவியின் கரத்தை அறுத்தார். சிவபெருமானின் திருவடித் தொண்டினை பற்றிய கலிக்கம்பர் வேறு

எப்பற்றும் இல்லாதவர். ஒருநாள் அடியார்கள் சிலர் அமுது உண்ண கலிக்கம்ப நாயனார் இல்லத்திற்கு வந்தனர். அடியார்களின் திருவடியை நீரினால் சுத்தம் செய்து அமுது வழங்குவதும் முறையாகும். இந்நிலையில் வந்த அடியார்களின் பாதத்தை நாயனாரின் மனைவி நீரினால் சுத்தம் செய்யும்போது அடியார்களில் ஒருவர் தம்மிடம் முன்பு வேலை பார்த்தவர் என்று கூறி அவர் திருவடியை வணங்க மறுத்தார்.

என்பும் அரவும் அணிந்த பிரான்

அடியார் ஆகி அங்கு எய்தும் (கலிக்கம்ப நாயனார் புராணம், பா. 6)

இவ்வாறு அடியாராக வந்தவரை வணங்க மறுப்பது தவறு என்று உரைப்பினும் மனைவியார் அதனை ஏற்கவில்லை. ஆதலால் சிவத்தொண்டில் குறை ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என தன் மனைவியின் கரத்தினை துண்டித்து விட்டு தானே நீரினால் அடியாரின் திருவடி வணங்கி திருத்தொண்டு புரிந்தார். இவ்வாறு பல ஆண்டுகள் சிவத்தொண்டு புரிந்து சிவனடி சேர்ந்தார். சிவனடியார் போல் வந்தவர் தன்னுடைய ஏவலை புரிந்தவன் என்றாலும் தற்போது திருநீறு, உருத்ராட்சம் அணிந்த சிவனடியார்களுள் ஒருவராக இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்தும் எப்பொழுதும் சிவத்தொண்டே முதன்மையானது என்று எண்ணியும் தன் மனைவி என்று பாராது கரத்தினை வெட்டி சிவத்தொண்டு புரிந்தவர் கலிக்கம்ப நாயனார்.

பெரியபுராணத்தின் கால சூழல்

பெரியபுராணத்தின் காலம் கிபி 12-ம் நூற்றாண்டாகும். சேக்கிழார் கிபி 3 முதல் 9 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதிக்கு உட்பட்ட செய்திகளைத் தகுந்த ஆதாரங்களோடு பதிவு செய்துள்ளார். புராணம் பாடும் போது சேக்கிழார் தம் காலத்து நிகழ்ச்சிகளை நேரில் கண்டவர். அக்காலத்துவரால் சொல்ல கேட்டவர். வரலாற்று அறிவு நிரம்பப் பெற்றவர். அமைச்சர் என்னும் முறையில் தமிழ்நாட்டுப் பகுதிகள் பலவற்றிற்கும் நேரில் செல்லும் வாய்ப்பினையும் தமக்கு முற்பட்ட காலத்து வரலாற்றுநிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினையும் பெற்றிருந்தவர். அக்காலத்து, வரலாற்று மூலங்கள் என்று கருதப்பட்ட ஆவணங்கள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் ஆணை ஓலைகள் என்பனவெல்லாம் அமைச்சருடைய பார்வைக்கு உட்பட்டவையே. பேரரசின் தலைமை அமைச்சர் என்ற நிலையில் இந்த மூலங்கள் எல்லாம் சேக்கிழாருக்கு எளிதில் கிடைக்கத்தக்கனவாய் இருந்தன. திருத்தொண்டர்களின் பெரும்பாலோர் பக்தி இயக்க காலத்தவர்கள் அவர்களுடைய இயக்கமும் தொண்டும் சமயம் சார்ந்தனவாதலால் கோவில்களைச் சுற்றிய அவர்களது தொண்டு வாழ்க்கை அமைந்தது. கோவில்கள் எல்லாம் வரலாற்றுத் தலங்களாக விளங்கின. இத்தகைய கோவில்கள் எல்லாம் அரசின் மேற்பார்வையில் இருந்து வந்தன. எனவே அடியார்களது வாழ்க்கை முறையை அறிந்து கொள்ள விரும்பிய சேக்கிழாருக்கு அவை எளியவாயின. மேலும், திருத்தொண்டர்களைப் பற்றிய முன்னைய வரலாற்று மூலங்கள் ஆகிய திருமுறைகள் கோவில்களில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனவாதலின் அவையும் சேக்கிழாருக்கு எளிமையில் வாய்த்தன. நாயன்மார்களில் பலர் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய

அரசர்களாகவும், குறுநில மன்னர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும், படைத்தலைவர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர். அவர்களைப் பற்றிய வரலாற்று மூலங்களும் அமைச்சர் என்ற முறையில் சேக்கிழார் வரலாற்று பார்வைக்கு அடி உரம் ஆகின. இவ்வாறு கல்வெட்டுக்கள், திருமுறைகள், மரபு வழி செய்திகள் போன்ற வரலாற்றுச் சான்றுகளுடன் பெரிய புராணத்தை இழைத்துப் பாடியுள்ளார். ஆதலின் அக்கால வரலாற்றுப் பரப்பினை உள்ளவாறு அறிவதற்கு பெரியபுராணம் பெருந்துணையாக உள்ளது.

பெரியபுராணத்தில் பெண்மை

பெரியபுராணத்தில் மூன்று பேர் பெண் நாயன்மார்கள். மங்கையர்க்கரசியார் சைவ சமயத்தை சார்ந்தவராக இருந்த போதிலும் தம் கணவரின் நோய் தீர்க்க போராடியவர். அமைச்சர் மூலம் திருஞானசம்பந்தரை வரவழைத்து அவர் நோயை தீர்த்துள்ளார். எனவே நாயன்மார்களில் ஒருவராக போற்றப்படுகிறார். காரைக்கால் அம்மையார் சைவ சமயத்தை சார்ந்தவர். ஆனாலும் தம் கணவர் தெய்வ நலம் பொருந்திய பெண் என கருதி வேறொரு திருமணம் செய்து கொண்ட காரணத்தினால் பேய் வடிவம் கொண்டு சிவபெருமானை வழிபட்டுள்ளார். எனவே நாயன்மார்களில் ஒருவராக கருதப்படுகிறார். சுந்தரர் உடைய தாயார் நாயன்மார்களில் ஒருவராக போற்றப்படுகிறார். இவர்களைத் தவிர தமக்கையாக திலகவதியார் சைவ சமயத்தை சார்ந்து தன் தம்பியை நல்வழிப்படுத்தியுள்ளார். தம் தம்பியான திருநாவுக்கரசருக்கு உற்ற நேரத்தில் உறுதுணையாக இருந்து நோய் தீர்க்க உதவியுள்ளார். எனினும் அவர் நாயன்மார்களில் ஒருவராக போற்றப்படவில்லை. மகளாக மனைவியாக பல பெண்கள் பெரிய புராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளனர். பக்தி நிலை கருதி தன் மகளின் மணநாள் அன்றே கூந்தலை அறிந்து கொடுத்தவர். தன் மனைவியை சிவனடியார் ஒருவர் கேட்க உடனே சரி அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று கூறுபவர். மனைவியின் காலை வெட்டுபவர் மூக்கை அறுப்பவர். இவர்கள் நாயன்மார்களில் ஒருவராக போற்றப்படுகிறார்கள். பக்தியின் உச்சநிலையில் தாங்கள் செய்யும் செயலை சரி என்று கருதுகிறார்கள்.இயற்கைக்கு மாறான செயலை செய்ய வைத்து இறைவன் காட்சி தந்ததாக பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் பாடியுள்ளார். பெண்களின் மனநிலை குறிப்பிடப்படவில்லை. பெண்கள் நாயன்மார்களாக கருதப்படும் நிலையில் தன் கணவருக்கு ஏற்ற வகையில் நடந்து கொள்ளுதல், தன் கணவரை வேறு சமயத்தில் இருந்து மாற்றுதல், தன் கணவரின் நோயை தீர்க்க முயலுதல் போன்ற செயல்களாகவே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முடிவுரை

முன்னோர்கள் நமக்கு கொடுத்துள்ள அழியா சிறப்பு அவர்களின் இலக்கியங்களே. சங்க இலக்கியங்கள் முதல் இக்கால இலக்கியங்கள் வரை அனைத்தும் நம் வாழ்வோடு ஒன்றியவை. நாம் சிறந்த வாழ்வை மேற்கொள்ள இலக்கியங்கள் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன. ஏனெனில் நம் முன்னோர்களின் ஒவ்வொரு செயலும் நாம் இன்றைக்கும் நினைத்து நினைத்து வியப்படைவதாக அமைந்துள்ளது. அவரவர் வாழ்வில் நடக்கும் நன்மை, தீமையை கொண்டே

கடவுள் என்பவர் உருவாக்கப்படுகிறார். கடவுள் என்பவர் இவர்தான் என்று உறுதியாக கூற முடியாத நிலை நிலவுவதால் நம் நம்பிக்கை கடவுளாக திகழ்கிறது. நாயன்மார்களின் நம்பிக்கை நிறைந்தசெயல்களுக்குபெண்கள் துணையாக நின்றுள்ளனர்.கணவரின் செயலுக்கு உற்றத் துணையாக இருந்துள்ளனர். எத்துணைச் செயலாக இருப்பினும் அதை கருதாமல் கணவனுடைய பேச்சைக் கேட்கும் நிலையில் பெண்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதனை அறியலாம். பிள்ளைக்கறி சமைத்தல், கூந்தலை அரிந்து கொடுத்தல், பூவை மோகந்ததற்காக மூக்கை அறுத்தல், பூவை எடுத்ததற்காக கையை வெட்டுதல்,மறுத்துப் பேசிய நிலையில் காலை வெட்டுதல். சிவனடியார் ஒருவருடன் தன் மனைவியை, கேட்டவுடன் செல்வதற்கு அனுமதித்தல் போன்ற செயல்கள் நாயன்மார்களின் செயல்களாக உள்ளது. பெண்களின் நிலை நாயன்மார்களுக்கு உற்றத் துணையாக இருப்பதாகவே பெரியபுராணம் காட்டுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] நடராஜன், பி.ரா. புலவர். பெரியபுராணம் (மூலமும் உரையும்) தொகுதி 1 - 4. உமா பதிப்பகம், சென்னை -1, முதற்பதிப்பு - டிசம்பர் - 2005.
- [2] ஞானசம்பந்தன், அ.சா. பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு. சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம், சென்னை-17, முதல் பதிப்பு – மார்ச் - 1994.
- [3] அருணாச்சலம், பா. பக்தி இலக்கியம். முல்லை நிலையம், சென்னை -17, முதற்பதிப்பு - 2002.
- [4] அருணாச்சலம், பா. சைவ சமயம் ஒரு அறிமுகம். முல்லை நிலையம், சென்னை - 17, முதற்பதிப்பு-2002.
- [5] இராசமாணிக்கனார். பெரியபுராணம் ஆராய்ச்சி. பழனியப்பா பிரதர்ஸ் சென்னை - 14, முதற்பதிப்பு -1948.
- [6] கைலாசபதி. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும். பாரி நிலையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு -1966.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Concepts of Feminine Texts

Dr. N. Bhagavathiammal, Assistant Professor of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3275-4919>

DOI: 10.5281/zenodo.11192063

Abstract

The Tamil literary tradition teaches us through Puranas and Kappiyams that the social environment where the husband is the greatest protection for the woman. It is believed that the roots of the Tamil family traditions which represent this are spoken by the mother and their words are passed down to the daughters. The types of male and female appeared based on some subtle body structures in the definition of human images. This definition cannot be considered only for social gender differences. Social security rings against her were built by society based on female gender centre's. That is the violence against her and the social challenge she faces. Women writers in India have not been able to engage in social activities. Women writers who talk about feminism reflect their writings with their painful lives as subject matter. Gender-based violence still persists in the society. Feminism emerges as the voice of a language that emerges from the bondage and reflects itself as a new scratch. Hence, this article decodes the inner concepts of select feminine texts of Tamil literature

Keywords: Concept, Feminine Texts, Tamil Literature.

References

- [1] Tilakavathi. *Alai Puralum Karaioram*. Thirumagal Nilayam, Chennai, 1987.
- [2] Thenmozhi. *Isai Illatha Ilayillai*. Thirumagal Nilayam, Chennai, 2000.
- [3] Ponmani Vairamuthu. *Ponmani Vairamuthu Kavithaigal*. Thirumagal Nilayam, Chennai, 1992.
- [4] Iraianbu, Ve. *Sagavaram*. New Century Book House, 2010.
- [5] K. Veeramani. *Thanthai Periyarin Pennurimai Sindanaigal*. Dravidar Kazhagam (Iyyakkam) Publication, 2001
- [6] Manimaran, M. *Sollith Theerathathu*. Ethir Veliyeedu, 2013.
- [7] Germaine Greer (Author) RajaGouthaman (Tamil). Palatra Penpal. Vidiyal Pathipagam, 2011.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

பெண்மொழிகளின் கருத்தமைவுகள்

முனைவர் நீ. பகவதியம்மாள், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3275-4919>
DOI: 10.5281/zenodo.11192063

ஆய்வுக்களம்

மனித பிம்பங்களின் தோற்ற வரையறையில் உள்ள சில நுணுக்கமான உடல் அமைப்புகளை வைத்து ஆண் பெண் என்ற வகைமைகள் தோன்றியது. இக்கூறுபாடு சமூகப் பாலின வேறுபாட்டிற்கானது என்று மட்டுமே கொள்ள முடியாது. பெண் பாலின மையங்களை அடிப்படையாக வைத்து அவளுக்கு எதிரான சமூகப் பாதுகாப்பு வளையங்கள் சமூகத்தால் கட்டமைக்கப்பெற்றது. அதுவே அவளுக்கெதிரான வன்முறையாக மற்றும் சமூகச்சாடலாக அவள் எதிர்கொள்கிற சவாலாகவும் உள்ளது. இந்தியாவில் பெண் எழுத்தாளர்கள் பெண்ணைத் தாண்டிய சமூகச் செயல்களில் ஈடுபட முடியவில்லை. பெண்ணியம் பேசுகின்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் வலிகளோடு கூடிய தன் வாழ்வியலைக் களங்களாக வைத்தே தன் எழுத்துகளை பிரதிபலிக்கின்றனர். பாலின வன்முறைகள் இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. பெண்ணியம் என்பது கட்டுடைக்கப்பட்ட அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீண்ட ஒரு மொழியின் குரலாக வெளிப்பட்டு ஒரு புதிய கீறலாக தன்னைப் பிரதிபலிக்கிறது. அந்தக் கீரலின் சில பிளவுபட்ட தளங்களைப் பிரதிபலிப்பதே இவ்வாய்வாகும்.

முக்கிய வார்த்தைகள்: கருத்து, பெண்பால் நூல்கள், தமிழ் இலக்கியம்.

முன்னுரை

கணவன்தான் பெண்ணுக்கு மிகப்பெரிய பாதுகாப்பு எனக் கருதும் சமூகச்சூழலையே தமிழ் இலக்கிய மரபுகள் நமக்கு புராணங்கள் மூலமாகவும் காப்பியங்கள் மூலமாகவும் கற்பிக்கிறது. இதனையே சார்பாகக் கொண்ட தமிழ்க்குடும்ப மரபுகளின் வேர்கள் தாயாலேயே வார்த்தெடுக்கப்படுவதாக காலங்காலமாக நம்பப்பட்டு அவர்களின் வார்த்தைகள் பெண்பிள்ளைகளுக்குக் கடத்தப்படுகிறது.

“எப்படி பொட்டப்புள்ளய வளர்த்துக்கிறா பாரு உங்க அம்மா!” என உம் மாமியாரு என்ன திட்டப்போறா”

“புல் ஆனாலும் புருஷன் கல்லானாலும் கணவன்”

“இப்பவே சமைக்கக் கத்துக்கிட்டாத்தான் புகுந்த வீட்ல பிரச்சனை இருக்காது”

“புகுந்த விட்டுக்குப் போயிட்டு மூன்றாம் நாளே வந்துருவ” (சமூக சொல்லாடல்கள்)

என்ற வலிமையான வார்த்தைகள் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த வார்த்தைகளால் கோபப்படும் இன்றையத் தலைமுறைப் பெண்கள் தன் தாய்க்கு தன் மகன்

மேலதான் பாசம் என்று தந்தையின் பாசவிருப்பத்திற்குத் தன்னை உட்படுத்திக் கொள்கின்றனர். மகளின் விருப்பங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் தந்தையின் மன நிலை பெண்பிள்ளைகளைக் கொண்டாடத் தயாராகிவிட்டது. முந்தைய தலைமுறைப் பெண்கள் இழந்ததை இன்றைய தலைமுறைகள் பெற்று தந்தையின் அருகாமையை மிக அழகாக்கியுள்ளனர். முந்தைய தலைமுறைப் பெண்கள் வயதுக்கு வந்த பிறகு தந்தையே ஆனாலும் ஆண் என்பதால் அவரைத் தொடக்கூடாது என்ற கற்பிதத்தைச் சமூகம் ஒரு கட்டுப்பாடாகவே செய்திருந்தது.

நானெல்லாம் வயசுக்கு வந்த பிறகு எங்கப்பனைத் தொடக்கூடாதுன்னு எங்கம்மா சொல்லிப்புட்டா? அந்த நாளிலிருந்து எங்கப்பா எங்கிட்டிருந்து தள்ளி நின்னுதான் பேசும் ஆனா நீ என்னடான்னா உங்கப்பா ஒரு ஆம்பளங்கற நினைப்பு இல்லாம இப்படி தொட்டு தொட்டுப் பேசற இது நல்லது இல்ல.... (சாகாவரம்)

என்ற பெண்களின் ஏக வசனங்கள் சில குடும்பங்களில் ஒலித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆண் நண்பர்களோடு பழகுவதில் நெருக்கம் காட்டுகின்ற இன்றைய பெண்களின் மன நிலையில் எந்த கள்ளமும் கபடமும் இல்லாமல் இருப்பது பெண்ணெழுத்தின் இன்னொரு வசந்த காலமாகும். சாகாவரம் என்ற நாவல் மூலம் பெண்ணுக்குள் இருக்கும் மெல்லிய உணர்வுகளைச் சமூக விழிப்புணர்வாகப் பதிவு செய்கிறார் வெ.இறையன்பு. சிறுவயதில் கணவன் இறந்ததால் தன் மகனைக் கடினப்பட்டு வளர்க்கும் தாய்மையின் நியாயமாகவே இந்நாவல் பயணிக்கிறது. ஒரு ஆண் எழுத்தாளர் பெண் நிலையிலிருந்து பேசும் கதை நகர்வுகள் பெண் உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே தோன்றுகிறது. கோபியின் தாய் கணவனை இழந்து யாருடைய ஆதரவுமில்லாமல் தன் ஒரே மகனான கோபியை வளர்த்து ஆளாக்குகிறாள். அவனுக்கு ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து திருமணம் செய்து வைக்கிறாள். திருமணமான சில நாட்களிலேயே கோபி இறந்து விடுகிறான். அவனுடைய மனைவிக்கு மறுமணம் செய்துவைக்க நினைக்கிறாள் கோபியின் தாய். “பாவம் தம்பி! ஒரு மாசம் கூட அவள் வாழல இப்பவாவது அவள் வாழட்டும்!” (சாகாவரம் பக்- 79) என்ற மாமியாரின் (கோபியின் தாய்) வாக்குமூலம் ஒட்டுமொத்த பெண்களின் மனத்துக்கு நெருக்கமான சமூகச்சிக்கலை அவிழ்ப்பதாக உள்ளது.

பிரச்சனைகள் எதிர்ப்படும் போது தாங்கும் மன உறுதி இன்றித் துவண்டு தளர்ந்து மனதை மது, மாது, சூது, என்று போதை மார்க்கத்தில் சென்று பாதை மாறும் ஆண்கள் மத்தியில் பிரச்சனைகளையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சோதனைகளைச் சந்தித்து துவளாமல் தளராமல் சாதனை பாதையில் பெண்கள் பயணம் செய்கிறார்கள் என்றால் பெண்களின் ஆற்றல் அளவிடற்கரியது. (கீதா தெய்வசிகாமணி, பக் – 150)

சுகிர்தராணி அவர்கள் சாதிய ரீதியான கொடுமைகளால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணிய எழுத்தாளர். அவர் எந்த சாதியின் வலி, தான் வாழ்ந்த காலத்தைக் குருடாக்கியதோ

அந்த வாழ்வியலை எழுத்தின் களமாக்கியிருக்கிறார். பொருளாதாரச் சமநிலை பெற்று தனக்கான ஒரு அங்கீகாரம் கிடைத்துவுடன் சமூகச் சாடலாக முக்கியமான ஒரு சாதியச்சொல்லைப் பயன்படுத்தி தன்னை வெளிப்படுத்துகிறார். “பளிச்சென்று சொல்கிறேன் நான் பறைச்சி என்று” என் சமூகத்தில் சாதியே என்னை அடையாளப்படுத்தி அவமானப்படுத்தியிருக்கிறது. ஆறாம் வகுப்பு படிக்கும்போது நான் கொடுத்த மிட்டாயை வாங்க மறுத்த மேல்சாதிய குணத்தை என் குழந்தை உள்ளம் சகித்துக் கொள்ளத்தூண்டிய விதிகளை மாற்ற நான் போராடிய இளமைக்காலம் இன்று எழுத்துகளால் வலிமை பெற்றிருக்கிறது. இருந்தாலும் நான் இழந்த இளமைக் காலங்களின் மகிழ்ச்சியைத் திருப்பித்தர இந்தத் தீண்டாமைச் சமூகத்தால் இயலுமா? என்று, தான் வந்த பாதையில் கிடந்த முள்ளின் கோரக்கீரல்களை வலியோடு பகிர்ந்து கொள்கிறார் சுகிர்தராணி. இவரின் வலிகள் இன்னுமொரு தீண்டாமைப் பிம்பத்தின் எழுத்துகளாக வளர்ந்திருக்கிறதா? இந்த பெண்மைய வாசிப்பின் வலிகளில் உள்ள அர்த்தங்களைத் தேட முயன்றபோது சாதியால் பெண்ணை முடக்கும் இந்த சமூகத்தின் மாறுபட்ட அதிகாரங்களை எழுத்தில் காணமுடிகிறது.

எவரும் விழித்திராத கருக்கலில்

சாதியின் கொடூர ஓடையில் மிதக்கின்றன

அரிந்து வீசப்பட்ட நான்கு உதடுகள் (சுகிர்தராணி)

இந்தக் கவிதையின் வீரியம் சமூகச்சாடலாக இல்லாமல் கசிந்த இரத்தத்துளிகளின் வன்மங்களைப் பிரகடனப்படுத்துவதாகவே நாம் நோக்கவேண்டும்.

பெண்மைய எழுத்தில் தாலி:

சந்திர மதியின் தாலி போல்

மறைந்திருந்த பெண்ணெழுத்து

இன்று உச்சித் திலகமாகிவிட்டது (பத்மாவதி தாயுமானவன்)

பெண்ணெழுத்தினுடைய கட்டாய வாசிப்பினுடைய தெளிவை இக்கவிக் கூற்று மெய்ப்பிக்கிறது. ‘தாலியே வேலி’ என்னும் சொல்லடையாளம் பெண்ணின் பாதுகாப்புக்குறித்த ஆணாதிக்கச் சிந்தனையின் வெளிப்பாடாகவே தோன்றுகிறது. பெண்ணைச்சுற்றிய இந்த வளையம் பாதுகாப்பை மீறிய சமூகக் கட்டுப்பாடாகவே ஆண் எழுத்தாளர்களால் எழுதப்படுகிறது. சமூகத்தில் ஆண்-பெண் இணைப்பு என்பது தாலியை மையமிட்டத் திருமணத் தொடர்பாகத்தான் நோக்கப்படுகிறது. காதல் என்ற திரைப்படம் தெருவில் தாலிகட்டி திருமணம் செய்வதாகக் காட்சிப்படுத்தி வாசகர்கள் மன நிலையில் கதை நாயகர்களின் திருமணத்தை உறுதி செய்திருக்கிறது. தெய்வம் தந்த பூவே என்ற தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் கதை நாயகன் கோயிலில் மஞ்சள் கயிற்றை அவன் மன நிலையிலிருந்து யாரோ ஒரு பெண்ணுக்குக் கட்டி விடுவதாகவும் அந்தப்பெண் அந்தத் தாலியையே தன்னுடைய திருமண ஏற்பாகவும் கொண்டு அவன் வீடுபுகுந்து வாழ்கிறாள். இந்தக் கதையமைப்பைப் பார்வையாளர்களின் மன நிலையில் இருந்து பார்க்கும்போது அது பெண்ணுக்கான

அநீதியாகப் பார்க்கப்படாமல் கதை நாயகனுக்கான ஒரு கதை திருப்பமாகவே அவர்களின் ஆவலை மிகைப்படுத்தியிருக்கின்றன. இதைப் போன்ற நாடகச்சூழல் மற்றும் திரைப்படச்சூழலில் தாலி மையமிட்டதான கதைமையம் மிகச்சாதாரணமாக நகர்த்தப்படுகிறது. ஆனால் சாதாரண மக்களால் இந்த நிகழ்வு பண்பாட்டுச் சீரழிவாகத்தான் பார்க்கப்படுகிறது.

தாலியை மையமிட்ட திருமணம் என்னும் நிகழ்வு ஆண் -பெண் வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என நம்பப்படுகிறது. அந்நிகழ்வின் வழியாகப் பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் உடல்சார் இன்பம் கிடைக்கிறது; அவ்வின்பத்தின் தொடர்ச்சியாகவே உலகத்தின் இருப்பை நீட்டிக்கும் மனித உற்பத்தி நடக்கிறது எனவும் சொல்லப்பட்டு நம்பவைக்கப்பட்டுள்ளது. மதிப்புமிக்க இச்செயலைக் கட்டுப்பாட்டுடன் தொடர்வதற்கான அமைப்பாகவே குடும்பம் இருக்கிறது எனச் சமய நூல்கள் வலியுறுத்துகின்றன. குடும்ப அமைப்பு, பெண்ணுக்குக் கூடுதலாகப் பாதுகாப்பையும் தருகிறது என்று பேசுகின்றன. அறநூல்களும் அமைப்புகளும். ஆனால் இலக்கியங்கள் இந்த நம்பிக்கைகளின் மீது சந்தேகங்களை எழுப்புகின்றன. அதிலும் பெண்ணெழுத்துகள் இவை வெற்று நம்பிக்கைகள் என நிறுவ முயல்கின்றன. என்பதோடு, பெண்ணுக்குக் கூடுதலாகப் பாதுகாப்பைக் குடும்ப அமைப்பு தருவதாகச் சொல்வது எவ்வளவு பெரிய மோசடி எனவும் கேட்கின்றன. (அ.ராமசாமி உயிர்மை இலக்கியத் தொடர்)

நம் பெண்கள் உலகம் பெரிதும் மாற்றமடைய வேண்டும் நம் பெண்களைப் போல் பூமிக்கு பாரமானவர்கள், மனிதனுக்கு தொல்லையானவர்கள் நல்ல நாகரிகமான வேறு நாடுகளில் கிடையாது.இங்கு படித்தவர் படியாத பெண் எல்லோரும் பொம்மைகளாகவே இருக்கிறார்கள்.அவர்கள் பெற்றோர்களும் கணவன்மார்களும் அவர்களது அழகிய பொம்மைத்தன்மையைக் கொண்டே திருப்தி அடைகிறார்கள்.பெருமை அடைகிறார்கள்.பெண்களைத் திருப்பிச் செய்ய அவர்களை நல்ல பெண்ணாக ஆக்க விலையுயர்ந்த நகையையும், துணியையும் கொடுத்து அழகிய சிங்காரப் பதுமையாக்கிவிட்டால் போதும் என்று நினைக்கிறார்கள். (தந்தை பெரியாரின் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனைகள், பக்-5)

இந்தியப் பெண்கள், புறத்தோற்றத்தை வைத்தே மதிப்பிடப்படுகின்ற அவல நிலையைப் பெரியாரின் சொல்லால் நாம் விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அதாவது ஒரு பெண்ணின் பணத்தேவை என்பது அவள் புறத்தோற்றத்தை அழகு படுத்துவதற்கான முக்கிய செலவினங்களுக்காகவும் உள்ளது.

பெண்ணெழுத்தின் மைய அடையாளம்

பாலியல் அடிப்படையிலான எழுத்தை இனம்பிரித்து அதற்குள் ஈடாக இருக்கும் பொருளை ஆராயும் போது பல அலட்சியங்கள் மையப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நம்மால்

உணரமுடியும். காலத்தின் பல பக்கங்களில் ஆணைமுத்தின் மையம் தொடும் செய்திகளைப் பெண்ணைமுத்தால் வலிமைப்படுத்த முடியவில்லை.

இன்று ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் பெண்ணைமுத்து எழுத்தில் அலைவீசும் மற்றொரு சுதந்திரப் பிரகடனமாகவே காலம் புதிய பெண்ணைமுத்தை கணிக்க வேண்டிய நிர்பந்தத்துக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. (சிற்பி பாலசுப்ரமணியம்)

என்கிறார் சிற்பி பாலசுப்ரமணியம். பெண்ணுக்கான மொழி என்பது அடையாளத் திணிப்பின் வரலாற்றுச் சீற்றமாக மாறி அவளுடைய வலிகளில் விளக்கமுடியாத பக்கங்களைத் திருத்தம்செய்யப்பாடுபடுகிறது.

மனிதத்துவத்தை தொலைத்த

தகப்பன்களின் மகன்களிடையே

எனக்காக

ஒரேயொரு காதலனையும் காணமுடியவில்லை (பெண்ணியா)

என்ற பெண்ணியாவின் கவிதைக்குள் நேர்ந்த அன்புச் சூழல் கட்டுப்பாட்டின் விரிசலாகத்தான் நோக்கப்படுகிறது. ஆண்பிள்ளைகளையும் தன் ஆண் ஆதிக்கத்தின் தேவையாகவே ஒரு ஆண் கருதி அவனைப் பழக்கப்படுத்துவதான சமூகத்தைத்தான் இந்தக் கவிதை புரிகிறது. சுதந்திரத்தின் வேர்கள் பறிக்கப்பட்ட பெண்ணின் மனோபாவத்தைச் சுட்டியதாகத்தான் கவிக்கூற்றாக நம்மால் வாசிக்க முடிகிறது.

பெண்கள் தன் மீது திணிக்கப்பட்டிருக்கும் அடக்குமுறைகளை மையமிட்டே தங்கள் எழுத்துகளைப் பழக்கிக் கொள்கிறார்கள். சமூகத்தில் தான் பார்க்கும் பெண்ணின் குரலைத் தன் கதைக்கும் கவிதைக்குமான ஒலி அமைப்பாக்கி அவர்களுக்கான வலிகளை இன்னுமொரு மிகைப்படுத்திய போக்காகவே பெண்மைய எழுத்தாடலைக் கையாள்கிறார்கள்.

கருப்பை சித்தாந்தம்

தாய்மை பற்றிய எண்ணவோட்டங்களை எழுத்தாகச் சித்தரிக்கும் பெண் எழுத்துகளின் தீவிரம் சமூகம் தனக்கு நிகழ்த்தியிருக்கும் அநீதியின் குரலாகவே ஒலிக்கிறது. “இந்தியப் பெண்கள் பிரசவ இயந்திரங்கள்” என்ற மேலை நாட்டின் விமர்சனப் போக்குகள் பெண் அறிவுக்கு முரண்பட்டதான கருத்துகளை முன் வைக்கின்றன. கருப்பையைச் சாதனமாக்கிப் பல பெண் படைப்புகள் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. தாய்மை நிலையில் இருக்கின்ற ஒரு பெண்ணின் உடல் வலியை ஆண் புரியும் போதுதான் அவளின் ரணங்கள் குறையும். கவிஞர் அ.வெண்ணிலா பதிவுசெய்கிறார்,

கரு சுமந்து

குழந்தைத் தவமிருக்கும் பெண்களைச்

சுமக்க

எந்த ஆணுக்கு உள்ளது கருப்பை. (அ.வெண்ணிலா)

இவைதனை என்னும்போது கருப்பையின் பாரம் பெண்ணுக்கு மட்டுமல்ல ஆணுக்கும் உரிமையுடையது. கரு சுமக்கும் பெண்ணின் வலியைப் புரிந்துகொள்ளும் ஆனால் மட்டுமே கரு உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற பெண்ணிய வாதமும் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. கருப்பையைச் சாதனமாக்கி வரும் எழுத்துகள் யாவும் ஆணாதிக்கத்தின் சாடலாகவே முன்னெடுக்கப்படுகிறது. பெண் படைப்பின் நோக்கம் உயிர் உற்பத்தி ஒன்றே என்ற வழி வழி வந்த மரபை சமூகச்சித்தாந்தமாக்கி இவர்கள் எழுப்பும் குரல் வலிமையானது.

துள்ளும் வலியும்

மின்னலென வெட்டும்

வேதனையும்

உச்சமாய் எகிற

உயிரை அசைத்து

இரத்தச் சகதியில்

மீண்டழுத குழந்தையின்

துணி விலக்கி

பெண்ணென முகம் சுழிப்பவனே

அன்று

என் மீது பரவியபோது

மனம் களித்தவன் நீதானே? (சுகிர்தராணி)

பெண்ணியப் புனைபெயர்

ஆண்கள் பெண்களின் புனைபெயரில் எழுதுவதை விரும்பாத பெண் எழுத்தாளர் அ.வெண்ணிலா தன்னுடைய கூற்றின் மூலம் கீழ்க்கண்டவாறு மறுக்கிறார்.

சமீப காலத்தில் பெண்களின் குரலும், தலித்துகளின் குரலும், திருநங்கைகளின் குரலும், விளிம்புநிலை மக்களின் குரலும் தனித்த அடையாளங்களைக் கொண்டவை. வரலாற்றை மீள்பார்வை செய்பவை. வரலாற்றுக்கு எதார்த்த நிலையைத் தருபவை. இதில் பால் வேறுபட்டு புனை பெயரை சூடுதல் வரலாற்றுத் திரிபை உண்டாக்கும். (அ.வெண்ணிலா)

இக்கூற்றின் மூலம் பெண்ணிய அடையாளம் என்பது பெயரிலேயே வெளிப்படவேண்டிய ஒன்று. அதை ஆண்கள் பெண்ணியப் பெயரில் எழுதி அதன் வலியை மாற்ற முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதன் நோக்கமாகவே நம்மால் இதை வாசிக்க முடிகிறது.

பெண்ணெழுத்தாளர்களின் அழகியல் அனுபவம்

வாழ்க்கை என்பது அழகியலின் ஒரு கண்ணோட்டமாகும்.கண்களால் காணும் காட்சிகள் மட்டுமே அழகைத் தீர்மானிக்க முடியாது. அது சமூகத்தில் உள்ள இயற்கை களங்கள் மனித உணர்வுகளை பாதிக்கும் ஒரு கலையாக வடிவம் பெறும்போது அழகியல்

வெளிப்படுகிறது. அழகியல் என்பது மெய்யியலின் ஒரு கூறு. இவ்வகை மெய்யியல் கூறுகள் பெண்களின் கவிதைகளில் பல இடங்களிலும் பரவி கிடக்கின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டுச் சூழலில் இருளைக் கண்ட ஆண் கவிஞர்களின் மத்தியில் பேரொளியைக் கொண்டவராக பெண்கள் தென்படுகின்றனர். இன்று மனித வாழ்வில் நிதானம் இல்லை கடவுள் வழிபாட்டிற்கு நேரமில்லை அவசர அவசரமாய் கோயில் வாசலில் செருப்பை கழற்றி சாமி கும்பிட்டு தேங்காயை உடைத்து செல்கிறான் இந்த மனிதனின் மனதில் அழகியல் இல்லை. இன்று மார்கழி புனிதம் இல்லை. பாவை பாடல் இல்லை. ஆண்டாள் வம்சத்து பெண்கள் இன்று கடவுளை விட கடவுளைக் காண வருபவர்களைக் கண்டு பாவை பாடல் பாடுகிறார்கள் என்கிறார் கவிஞர் பொன்மணி வைரமுத்து.

மார்கழியின் விடியல்களில்

உன்

மையல் கனவுகளை

நேசத்தோடு நான்

வாசித்தேன் தோழி.

வெளிச்சம் உதிராத கருப்பு விடியலில்

அவரவர் கண்களிலேயே

நீராடிக் கொண்டு

ஆயிரம் உணர்வுகளோடு

போராடிக் கொண்டு (பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள், பக்-15)

என்ற பொன்மொழியின் கவிதை வாழ்க்கை அழகியல் உணர்வற்று போய்விட்டதைக் குறிப்பிடுகிறது.

அழகியலும் உளவியலும்

அழகியல் உளவியலோடு தொடர்புடையது. இனிமையான மனயெழுச்சிகள் அழகு தருகின்றன. அன்பு காதல் இன்பம் விருப்பம் என்ற மனயெழுச்சிகள் அழகை மிக நுட்பமாகக் கண்டு இன்பம் பெறுகின்றன. இந்த அழகியல் வடிவங்கள்தான் சமூகத்தின் பிம்பங்களை அடுத்த தலைமுறைக்கும் வாழ்வதற்கான சூழலைக் கற்றுத்தருகின்றன. இன்றைய சூழ்நிலைகள் மண்ணையும் மனிதத்தையும் காயப்படுத்தி உலகத்தோற்றத்தின் பிம்பங்களையெல்லாம் அழித்து சுகம் காண்கின்றன. இந்த இன்மை தராத மனயெழுச்சிகளும் அழகியலைத் தருகின்றன.

அன்றங்கே ஒரு நாடிருந்ததே

அந்நாட்டில் ஆறிருந்ததே

ஆறு நிறைய மீனிருந்ததே

மீனும் மூழ்கிட குளிரிருந்ததே

அன்னமிட வயலிருந்ததே

**வயல் முழுவதும் கதி இருந்ததே
கதிர் கொத்திட கிளி வந்ததே
கிளிகள் பாடும் பாட்டிருந்ததே!**

இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்தக் கவிதை வருகின்ற தலைமுறை வாழ்வதற்கு மண்ணும் இல்லை! மனிதமும் இல்லை! என்ற சமூக அக்கறையை அழகியலாகச் சொல்கிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டு சூழலில் மேற்கத்திய தாக்கத்தின் காரணமாக, வாழ்க்கை முறையில் மட்டுமல்லாமல் மெய்யியல் குறித்து ஆய்வு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆன்மாவிற்கு பதிலாக மனம் என்ற கருத்து ஏற்பட்டது. மனத்தின் வழியே மனிதன் தன்னோடும் புற உலகத்தோடும் தொடர்பு கொள்கிறான் என்பதை உணர்ந்தனர். மனமே சிந்தனைக்கு அடிப்படைக் காரணமாகிறது என்று கண்டறியப்பட்டது.

மனித இதயங்கள்

இருக்கும் இடங்களால்

வேறுபட்டாலும்

இயக்கங்களால் ஒன்று படுகின்றன. (ஜோதிபாரதி, வாரமலர் வெளியீடு)

அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக காலம் என்ற ஒன்றை இந்த பிரபஞ்சத்தின் பேரொளியில் மறைந்து போனதை பற்றிய கேள்வி முன் வைக்கப்பட்டது. பிரபஞ்சத்தின் பேரழகை பேராற்றலை மனிதன் அழகியல் ரீதியில் காண ஆரம்பித்தான். மெய்யியலின் வரையறைகள் காலந்தோறும் மாறி வருகின்றன.

மனிதனுக்கு வாழ்வில் அழகு தெரியாது. இந்த சுமையை ஒரு கணம் இறக்கி வைத்தால் பறவைகளின் பாடல்களில் சிறகின் அசைவில் ஆகாயத்தின் அருப கிளைகளில் அழகிய மலர்கள் தெரியும் என்பதை தேவமகள் கீழ் வருமாறு பாடுகிறார்.

தலைச்சுமையை கீழே போடு

தோளில் சிலுவையை இறக்கி வை

நெஞ்சின் கனத்தை லேசாக்கு

இறுகிய இதழ்களைப் பரி

சிரி

கண்களைத் திற

வானும் பூமியும் பார் (தேவமகள் முரண் பக்-40)

மனிதர்கள் தம் வாழ்க்கையை தம்மை அடிமைப்படுத்தும் சக்திகளிடம் விட்டுவிடக்கூடாது. இவர்களுக்கு எதிராக கொடி பிடிக்க வேண்டும். சுடர்முனை ஆயுதங்கள் ஏந்த வேண்டும். இது மனிதனுக்கு அழகு. இந்தப் போரில் சாவது என்றாலும் இத்தகைய சாவு மனிதனுக்கு அழகு” என்கிறார் கவிஞர் வைகை செல்வி. போராட்டம் தான் மனிதனுக்கு வாழ்க்கையை வாழ்வின் அர்த்தங்களை அழகுகளை மீட்டுத் தருகிறது. மனிதனின் தொடக்க காலத்தில் இவை

அவனுக்கு இயல்பாக இருந்தது. இந்த அழகு மற்றும் இசை இடைக்காலத்தில் தான் அழிந்தன என்கிறார்.

மண்ணும் மாறவில்லை

விண்ணும் மாறவில்லை

ஆம் குமரி கடல் அலைகள் முத்தமிடும்

மண்ணும் மாறவில்லை

இமய பனிச் சிகரமுட்டும்

விண்ணும் மாறவில்லை (வைகைச்செல்வி, அம்மி பக் – 66)

அழகியல் அணுகுமுறைகள்

அழகியல் மனித வாழ்க்கை வரலாற்றில் இருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாதது. விலங்குகளுக்கு வரலாறு இல்லை. தன்னுணர் உடையவன் மனிதன். இவனுக்கு தேசமுண்டு. நாகரீகம் உண்டு. தனக்குரியதாக இந்த உலகை மாற்றி அமைப்பவன் மனிதன். இவனுக்குத்தான் வரலாறு உண்டு வாழ்க்கை உண்டு. வாழ்வியல் அர்த்தமுண்டு. இவனுக்குத் தான் கவிதை உண்டு அறிவியல் உண்டு என்பதை பெரும்பாலான பெண்களின் கவிதைகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. அளவெடுத்து பெயரிட்டு பிரிவினைகள் செய்து நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்கிறோம். கண்ணில் விழுந்த தூசிகளை எடுக்கக்கூட கண்ணையும் நம்மையும்பாதுகாக்கத் தெரியாமல் தவிக்கிறோம். பஸ் பயணத்தில் தெரியும் ஜன்னல் காட்சியை சித்திரமாய் ரசிக்க மறந்துபோன அழகியல் உணர்வை முடக்கிவிட்டது. மூளையை ஒதுக்கிவிட்டு பார்க்கும்போது அழகு உணர்வு வெளிப்படும்” என்கிறார் கவிஞர் திலகவதி .

வானத்து கேள்வாவில்

வண்ண பேதங்களோடு

வடிவ வேறுபாடுகளோடு

பாதிக்கப்பட்ட சொர்க்க வாயில்களோ

இயற்கை எழுதிப் பார்க்கும் ஜியோமிதிகளோ

இந்த மலைகளின் தோற்றங்கள் (திலகவதி அலைபுரளும் கரையோரம், பக் 24)

மனிதன் தான் உலகிற்கு அழகு தருகிறான் அர்த்தம் தருகிறான் காயங்களுக்கு எதிராக துயரங்களுக்கு எதிராக போராடும் போதுதான் தனக்கான அழகை உயிர்ப்பை பெறுகிறான். மனிதன் பூரணமானவன் மனிதன் மகத்துவமானவன் என்று மாக்ஸிம் கார்க்கி கூறினார். மனிதனின் மகத்துவத்தைப் பற்றித்தான் பெண்களும் தங்களின் கவிதைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இயற்கை நமக்கு பாடம் சொல்லித் தருகிறது. வாழ்வியல் முறைகளை மனிதனுக்கு இயற்கை கற்றுத் தருகிறது. கவிஞர் தேன்மொழிக்கு தோட்டம் கணக்கு சொல்லித் தருகிறது கோலம் போட சொல்லித் தருகிறது.

கொடி பீன்ஸ் பட்டர் பீன்ஸ்

முருங்கை பீன்ஸ்

அள்ளி அள்ளி

கோலம் போட்டு பழகியதும்

கூறுகெட்டி விற்கையிலே

கணக்கு பாடம் நன்றாக கற்பித்ததும் அந்தத் தோட்டம் தான் (தேன்மொழி

இசையில்லாத இலையில்லை பக்-71)

என்ற தேன்மொழியின் கவிதை வரிகளில் அழகுணர்ச்சி இருந்ததால் பார்ப்பவை எல்லாவற்றையும் கவிதை கண்களோடு பழக்குகிறது.

தொகுப்புரை

மனிதத்தின் வாசிப்புகள் வாழ்வியலின் நீதியை அறமாக்கித் தருகின்ற எழுத்துகளைத் தாண்டி தன் வலிகளைக் களமாக்கும் பெண்மைய வாசிப்புகள் இன்னொரு சரித்திரக் குரல். சாதீய அடையாளத்தை உடைத்தெறியும் மையத்தை நோக்கியச் சமூகத்தில் ஆணிய மையப்புள்ளியில் பெண்ணியக் கற்புகள் தள்ளாடித்தான் தலை நிமிர்கின்றன. கெட்ட வார்த்தைகள் யாவும் பெண்ணின் உடல் உறுப்புகளை மையமிட்டதான வார்த்தைகள். ஒரு ஆணைத் திட்ட பெண்ணை மையப்படுத்தியதான கெட்ட வார்த்தைகளையே சமூகம் பயன்படுத்துகிறது. பொதுவாகத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் பெண்ணின் பால் இருப்பில் கணவனின் வசிப்பிடத்தில் பெண் சேர்வது என்பது ஆண்மையப் பண்பாட்டு விதி. தவறுதலாக ஒரு ஆண் தன் மனைவியின் பிறந்தகத்தில் இருந்துவிட்டால் அந்த சமூகம் அவனை ஆண்விதி மையத்திலிருந்து தூக்கி எறிந்து வசைபாடுவதாகவே சமூகம் கட்டமைக்கிறது. பெண்மைய வாசிப்புகள் பெண் பற்றிய சில சமூக இருப்பு நிலைகளை மாற்றி பெண்ணும் ஆணும் சமனிலை பெற வேண்டிய கட்டாயத்தை இயக்க முற்படுகின்றன. பிரத்யேகக் குரலுடன் ஒவ்வொரு பெண்ணும் பேசுகின்ற சில மொழிகளை ஊக்குவிக்க எழுத்துக்களம் துணை நிற்கின்றது.

துணை நின்ற நூல்கள்

- [1] திலகவதி. *அலை புரளும் கரையோரம்*. திருமகள் நிலையம், சென்னை, 1987.
- [2] தேன்மொழி. *இசையில்லாத இலையில்லை*. திருமகள் நிலையம், சென்னை, 2000.
- [3] பொன்மணி வைரமுத்து. *பொன்மணி வைரமுத்து கவிதைகள்*. திருமகள் நிலையம், சென்னை, 1992.
- [4] இறையன்பு, வெ. *சாகாவரம்*. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், 2010.
- [5] கி.வீரமணி. *தந்தைப் பெரியாரின் பெண்ணுரிமைச் சிந்தனைகள்*. திராவிடர் கழக (இயக்க) வெளியீடு, 2001
- [6] மணிமாறன், ம. *சொல்லித் தீராதது*. எதிர் வெளியீடு, 2013.
- [7] ஜெர்மெயின்கிரீர் (ஆசிரியர்) ராஜ்கௌதமன் (தமிழில்). *பாலற்ற பெண்பால்*. விடியல் பதிப்பகம், 2011.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Cultural Origin and Transgression in Women's Writing

Dr. M. Padma Priya, Assistant Professor of Tamil, PG& Research Department of Tamil,
S.F.R.College for Women, Sivakasi.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4419-6503>

DOI: 10.5281/zenodo.11192080

Abstract

In Tamil Literature, It is only in the latter part of the twentieth century that women poets who wrote poetry expressed their feelings freely. Women's consciousness has been freed from the barriers of social culture. The number of female poets of the 21st century is more than the number of female poets belong to the ancient periods. These poems emphasize that there are two levels of feelings in the mind, male and female. It is normal for a woman to feel all the emotions that arise in a man. Why? How? These female poets have violated the prohibition of writing imposed by the male hegemony by raising questions about the prohibition of thoughts and feelings. All have revealed subtle differences in birth, upbringing, career, household and social activities. The decline of matriarchal leadership also reveals the dominance of patriarchy in Tamil society. To give voice for the female suppression and oppression, women emancipation is the way to get liberation. Indeed, women consciousness can be heard loudly in the poems of poets like Sugantisubramanian, Malathi, Salma, Kuttirevathy, Vijayapadma, Malathimaithri, Sugirtharani, Leenamanimegala, Kanimozhi and in minor Tamil poets. The originality of their poems support the modern ideas and principles seen universally. A group of Tamil feminist poets have created new codes for women liberation by themselves by pointing out that how Western feminism can trace its roots from Tamil Matriarchal culture.

Keywords: Tamil literature, Women, Writing, Feminism.

References

- [1] Aranga Mallika. *Tamil Ilakiyamum Pen Mozhiyum*. New Century Bookhouse (B) Ltd, Chennai, 2002.
- [2] Rayakaran, B. *Aan Atikkamum Samuga Odukkumuaigalum*. Keelai Kattru Veliyeetagam, Chennai, 2001.
- [3] Kanimozhi. *Agathinai*. Kalachavadu Pathipagam, Nagercoil, 2003.
- [4] Krishangini (Eds.). *Parathal Athan Suthandiram*. Kavya Publications, Chennai, 2001.
- [5] Salma. *Oru Malaiyum Innooru Malaiyum*. Kalachavadu Pathipagam, Nagercoil, 2000.
- [6] Salma. *Patchaith Dhevathai*. Kalachavadu Pathipagam, Nagercoil, 2003.
- [7] Sarathambal, S. *Penniya Ulappagupaivum Pen Ezhuthum*. Ulaga Tamil Araichi Niruvanam, Chennai, 2005.
- [8] Suganti Subramanian. *Meendezhuthalin nRagasiyam*. United Writers. Gopalapuram, Chennai, 2003.
- [9] Natarasan, Su. *Tiranaivuk Kolgaigal*. New Century Bookhouse (B) Lit, Chennai, 1996.
- [10] V. Nirmalarani. *Tamil Sirugathigalil Palina Verubadum Penadimaithnamum*. Kavya Publications, Chennai, 2003.
- [11] Prema, R. *Pennyam*. Arivu Pathipagam, Chennai, 2007.
- [12] Malathi. *Maramalligaigal*. Chanthini Pathipagam, Chennai, 2003.
- [13] Malathi Maitri. *Shankaraparani*. Kalachavadu Pathipagam, Nagercoil, 2002.

- [14] Malathi Maitri. *Neerindri Amayathu Ulagu*. Kalachavadu Pathipagam, Nagercoil, 2003.
[15] Malathi Maitri. *Neeli*. Kalachavadu Pathipagam, Nagercoil, 2005.
[16] S. Muthuchithambaram. *Nattupuraviyal Pengal*. Muthu Pathipagam, Tirunelveli, 1998.
[17] Lena Manimekalai. *Otraillaiyena*, Kanavupattarai Veliyeedu, Chennai, 2003.
[18] G. Vijaya Padma. *Agathanimai*. Kalachavadu Pathipagam, Nagercoil, 2005.
[19] Vaikachelvi. *Ammi*. Kavya Veliyeedu, Chennai, 2002.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

பெண்எழுத்தில் பண்பாட்டுக் கற்பிதங்களும் மீறலும்

முனைவர் மா.பத்ம பிரியா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

தி ஸ்டான்டர்ட் ஃபயர் ஒர்க்ஸ் இராஜரத்னம் மகளிர் கல்லூரி, சிவகாசி.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4419-6503>

DOI: 10.5281/zenodo.11192080

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டுப் பெண் கவிஞர்கள் தங்கள் உணர்வுகளைச் சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சமூகம், கலாச்சாரம் எனும் தடையிலிருந்து பெண்களின் உணர்வு விடுவிக்கப்பட்டுள்ளது. சங்க காலப் பெண் புலவர்களின் எண்ணிக்கையை விட இக்காலப் பெண்ணியக் கவிஞர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகும். மானுட மனத்தில் எழும் உணர்வுகளில் ஆண், பெண் என்ற இரு நிலைகள் இருப்பதை இந்தக் கவிதைகள் வலியுறுத்துகின்றன. ஒரு ஆணுக்குள் எழும் அனைத்து உணர்ச்சிகளும் ஒரு பெண்ணுக்குள் எழுவது இயல்பானதாகும். ஆயினும் ஏன்? எதற்கு? இந்தச் சமூகத் தடை இக்கேள்விகளை எழுப்பி எழுத்துத் தடையை மீறியிருக்கிறார்கள் இந்தக் கவிஞர்கள். பெண்களின் பிறப்பு முதலாக வளர்ப்பு, தொழிற்தளம் போன்ற சமூக நடவடிக்கைகளில் ஆண்-பெண் என்ற நுட்பமான வேறுபாடுகள் கண்ணுக்குப் புலனாகாது தடைவிதிப்பதை கவிதைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. தாய்வழிச்சமூகத்தின் தலைமைத்துவத்தின் வீழ்ச்சியும் தந்தைவழிச்சமூகத்தின் ஆதிக்கமும் வெளிப்படுகின்றது. பெண்விடுதலை என்பது பெண் உணர்வின் விடுதலையாகும் என்று சுதந்திரப்பிரமணியன், மாலதி, சல்மா, ஜி.விஜயபத்மா, மாலதிமைத்ரி, சுகிர்தாராணி, லீனாமணிமேகலை, கனிமொழி போன்ற கவிஞர்களின் கவிதைகள் உரத்து ஒலிக்கின்றது. ஏதோ ஒரு ஆதிக்கம் தங்களை காலில் தளையிடுவதாக பெருந்த சத்தத்துடன் வாசிப்பாளரின் காதுகளில் பெண்எழுத்துக்கள் குரலெழுப்புகின்றன. பெண்எழுத்துக்கள் பண்பாட்டை கட்டுடைத்துள்ளன. கவிதையின் பொருண்மை மேலைநாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாகியுள்ள நவீனக்கோட்பாடுகளை, கொள்கைகளை ஆதரிக்கின்றன. சிற்சில கவிஞர்கள் மேலைநாட்டுப் பெண்ணியம் எப்படி இந்தியப் பண்பாட்டின் வேரினை அறியும் என்று கூறி பெண்விடுதலைக்குத் தாங்களே புதிய சாசனங்களை வடிவமைத்துள்ளனர்.

குறிப்புச்சொற்கள்: தமிழ் இலக்கியம், பெண்கள், எழுத்து, பெண்ணியம்.

முன்னுரை

சமுதாயத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் தான் மனிதர்கள் வாழ்கிறார்கள். இதனால் அவர்களின் படைப்புகள் அவ்வக்கால சமுதாயப் பின்புலத்தினைப் பதிவு செய்வது தவிர்க்கயிலாது நிகழ்கின்றது. நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ இலக்கியத்தின் பாடுபொருள் சமுதாய மரபுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அவ்வகையில், குறிப்பிட்ட

காலகட்டத்தில் தோன்றிய மகளிர் கவிதைகள் பெண்களின் அனுபவ உணர்வுகளைப் பெற்றுவருவதுடன் அக்காலக்கட்டத்தில் பண்பாடு திணித்துள்ள வாழ்வியல் மரபு விதிகளை வாதம் செய்து எடுத்துரைக்கின்றன. பெண்கவிஞர்களின் எழுத்துக்கள் பெண்களின் செயல்களுக்குத் தடைவிதித்துள்ள பண்பாட்டு தடைகளை எதிர்வாதம் செய்துள்ளன. மேலைநாட்டுப் பெண்ணியவாதிகளின் கருத்துக்கு ஆதரவு தெரிவித்தும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தும் கவிதைகள் புனைந்துள்ளனர். தாய்மை, குழந்தை வளர்ப்பு, பூப்படைதல், காதல், திருமணம் என்ற பெண்களின் வாழ்வியல் நிலைகளை எதிர்வாதம் செய்வது மட்டுமின்றி மரபு வழிவந்த பண்பாட்டின் கற்பிதங்கள் அனைத்தும் மகளிருக்கு உண்டாக்கும் வாழ்வியற்சிக்கல்களையும் இக்கவிஞர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

தாய்மை குறித்த வாதம் – எதிர்வாதம்

பெண்ணின் வாழ்வியல் இலட்சியம் தாய்மைப் பேற்றில் தான் முடிவடைவதாக சமுதாயம் போதிக்கின்றது. சொல்லப் போனால் தாய்மை தான் வாழ்வின் 'முழுமை' எனவும் பெண்களுக்கு நம்ப வைக்கப்பட்டுள்ளது. "சமூக மயமாக்கும் பணியில் தாய் நிலமாக இருந்து உற்பத்திப் பணியைச் செய்கிறாள். ஏனெனில் 'தாய்மையை' (Motherhood) இந்தியப் பண்பாடு மதிப்புடையதாகப் புனிதம் நிறைந்ததாகக் கற்பித்திருக்கிறது." (அரங்க மல்லிகா, ப.36) இப்படிப்பட்ட தாய்மையுணர்வு மகளிர் கவிதைகளில் பின்வரும் பாடுபொருளைக் கொண்டுள்ளது.

1. தாய்மைக்கானப் பெருமிதம்

2. தாய்மைக்கான வருத்தம்

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இயற்கையில் வேறுபட்ட தன்மைகள் உள்ளன என்று சமூகம் வரையறுத்துள்ளது. இவ்வாறான மாறுபட்ட தன்மைகள் ஆண் - பெண் இருவரின் பிறப்பில் அமைந்த தன்மைகளா? அல்லது அவர்கள் வளர்க்கப்பட்ட வளர்ப்பு முறைகளினால் பெறப்பட்டவைகளா? என்ற கேள்விக்கு விடை இன்னும் ஆய்வுகளின் மூலம் நிறுவப்படாத நிலையிலேயே உள்ளது. (ச. முத்துச்சிதம்பரம், ப. 150)

இவ்வாறான கேள்விக்கு விடை காணும் நோக்குடன் மகளிர் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றொடு நின்று விடாமல் தடையாக உள்ள மரபுகளை மீறவும் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றது. இங்கு தான் மரபுக்கும் பெண்களின் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கும் முரண்பாடுகள் உண்டாகின்றது எனலாம். தாய்மை பற்றிய சமுதாய மதிப்பு கவிஞர்களால் எதிர்வாதம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இலக்கியம் சமுதாயத்தை மாற்றும் திறவுகோல் எனவே தான் "இலக்கியம், சமுதாயம் இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள உறவுகள் 'புலனறிவு' (Senjory Perception) போல் மிக இயல்பானவை; எளிமையானவை; துலாம்பரமானவை" (தி. சு. நடராசன், ப.74) என்கின்றனர். மேலும், டி. எஸ். எலியட் காலங்களின் மாறுதல்களுக்கு ஏற்பச் சமுதாய மதிப்புகள் மாறுகின்றன என்று கூறியுள்ளார் அதனையே பெண்எழுத்துக்கள்

புலப்படுத்தியுள்ளன. தாய்மைக்கானப் பெருமிதம் ஜி. விஜயபத்மா, மாலதிமைத்ரி, சுகிர்தராணி போன்றோரின் கவிதைகளில் மனநெகிழ்ச்சி, பெண்எழுச்சி உணர்வாக வெளிப்படுகின்றது. மேலைநாட்டுப் பெண்ணியவாதிகளில் ஒரு சிலர் குறிப்பிடுவது போன்று “தாய்மை ஒரு பெண்ணுக்கு மகப்பேறு மகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணுகிறது.” (செ. சாரதாம்பாள், ப.68) என்ற கிறிஸ்துவாவின் கருத்தானது ஜி.விஜய பத்மாவின் கவிதையில் வெளிப்படுகிறது.

வட்டக்குடுவையினுள்

தலைப்பிரட்டையாய்

அம்மாவினுள்

அடிவயிறு சாம்பல் மேடாய்

அடைகாக்கும்

அக்னியை

கருவறை சுகம்

வலிகளைத் தாண்டி

வடுக்களை

மறக்கடிக்க

பிளந்து புறப்படும்

உயிருக்காய் காத்திருக்கும்

உயிர் (ஜி. விஜய பத்மா, அகத்தனிமை, பக். 10 - 11)

கர்ப்பகாலம், வடு, வலி, தாய்மை அனுபவம் என்ற தாய்மைபேற்றிற்கான பண்பாட்டுணர்வு மனநெகிழ்ச்சியாக அமைந்துள்ளது.

சுகிர்தராணியின் கவிதையில், ஆண்களால் முடியாத குழந்தைப்பேற்றுத் திறன் பெண்ணிடம் இருப்பதற்கு மனஎழுச்சி கொண்டுள்ளது.

பலகோடி ஆண்டுகள்

கழித்தொரு பரிணாமத்தில்

உபயோகமற்று

உன்குறி மறைந்துபோகும்.

அக்கணத்தில் புரியும்

உன் சந்ததிகளுக்கு

என் யோனிகளின் வீரியம் (சுகிர்தராணி, இரவுமிருகம், ப. 60)

மேற்கண்ட கவிதையில் சுகிர்தராணி முன்வைக்கும் பண்பாட்டு எதிர்வாதம் பெண்ணின் மறுஉற்பத்தி திறனை கொண்டாடியுள்ளது. இதனையே மாலதிமைத்ரியின் பின்வரும் ‘ஒளவையிலிருந்து ஒளவைவரை’ என்ற கவிதையும் பிரதிபலித்துள்ளது.

ஒளவையின் மகள் நான்

பல காலங்களையும் வெளிகளையும்

பலவித உடல்களினூடாகக் கடந்து
சென்று கொண்டிருக்கும் ஓளவையின்
மகள் நான்
ஓளவையின் யோனி விரிந்து
இரண்டாயிரமாண்டு கால வெளியையும்...
...நிலவுக்குள்ளிருந்து என் முதல் ஓளவை
இன்றைக்கும் எனக்கு
கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள்
திசையெல்லாம்

ஓளவை மொழி வெளிச்சம் (மாலதிமைத்ரி, நீரின்றி அமையாது உலகு, ப.70)

மேற்கண்ட கவிதையில் மாலதிமைத்ரி தாய்மையைக் கொண்டாடுகிறார். 'குழந்தையின் உரிமை தாய்க்கு மட்டுமே என்பது இவரின் கருத்தாகும். இதனை 'தமிழ்நேயம்' என்ற பத்திரிகைக்கான நேர்ணலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குழந்தையை உங்களுடைய குழந்தையாகப் பாருங்கள். இந்த சமூகத்தின் உடமையாகவோ ஆணின் உடமையாகவோ பார்க்காதீர்கள். தாய்மை உணர்வையும் தாய்-சேய் உறவுக்கான உணர்வு நிலையையும் நான் கொண்டாடுகிறேன். சமூகத்தில் நிலவுகிற மதிப்பீட்டு அடிப்படையிலான தாய்-சேய் உறவை நான் கவிதைக்குள் கொண்டு வரவில்லை. தாய்மை என்ற கருத்தியலை கொண்டாடுகிறேன். மணிமேகலையின் தாய்மை அமுதசுரபி மூலம் எல்லோருக்கும் உணவளித்தது வள்ளலாரிடமிருந்த தாய்மை 'வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன்' என்று வெளிப்படுகின்றது மணிமேகலை, வள்ளலார் இவர்களிடமிருந்த தாய்மை உணர்வு ஆணுக்கும் வரவேண்டும். (Caring mind) பெண்களுக்கு இயற்கையாகவே உள்ளது. அதைத்தான் தாய்மை என்கிறோம். ஆணுக்கு அந்த உணர்வு இல்லை. அதனால்தான் சமூகத்தில் வன்முறைகள் அதிகமாகிக் கொண்டே போகின்றன. (மாலதிமைத்ரி, ப. 107)

இவ்வாறான தாய்மை ஆதரவுக் கருத்துக்கள் இவரது உரையில் இடம்பெறுகின்றன. இவை தான் இன்றைய பெண்ணியவாதிகள் இனப்பெருக்கத்திறனை முன்வைத்து நடத்தும் பெண்ணியப் போராட்டம் ஆகும்.

தாய்மைக்கான வருத்தம்

பெண்குழந்தையின் பிறப்பில் காணப்படும் பாலின வேறுபாடும் தாய்மைப்பேற்றில் இழக்கப்படும் பெண் உடல் அடையாளமும் தாய்மைப்பேற்றிற்கான வருத்தமாக மகளிர் கவிதைகள் பதிவுசெய்துள்ளன.

தாய்மை தான் எல்லா மனித உறவுகளுக்கும் மையமாக விளங்குகிறது என்பது மட்டுமல்ல எல்லா தளங்களிலும் பெண்ணை ஆண்மேலாண்மை புரிவதற்கு அடித்தளம்

அமைத்துக் கொடுக்கக் கூடிய ஓர் அரசியல் நிறுவனமாகவும் விளங்குகிறது. (Adrienne Rich, p. 216)

என்ற அட்டரெய்னேரிச்சின் கருத்தாகும். சுகந்திசுப்பிரமணியன், சல்மா கவிதைகள் இதனை பதிவுசெய்துள்ளன.

இன்னும் பிறக்காத

உனக்கு

என் முத்தங்கள்.

கால்நீட்டி

உடல்முறித்து

என் வயிற்றுள்

உன் பரபரப்பைக் காட்டுகிறாய்.

வெளி உலகம்

பூவும் புல்வெளியும்

ரத்தமும், முட்களும். (சுகந்திசுப்பிரமணியன், மீண்டெழுதலின் ரகசியம், ப.24)

மேற்கண்ட சுகந்திசுப்பிரமணியன் கவிதையானது இன்று வரைநிலவி வரும் பெண்பிறப்பிற்கான வெறுப்புணர்வைக் (மரபுணர்வு) குறிப்பிட்டுள்ளது. இதற்குக் காரணம் இச்சமுதாயம் பெண்குழந்தைக்குச் செய்யும் இடையூறு தான் என்று பாரதிகண்ணம்மா கவிதையும் பின்வருமாறு உரைக்கின்றது.

வயிற்றுக்குள்ளிருந்து துள்ளாதே பிள்ளையே!

என் வாழ்க்கைச் சூலில் உன்னை வரவேற்கத்

தெரியமில்லை எனக்கு

கட்டியவளை கண்ணியமாய் நடத்தாதே

காளைக்கு அழகல்ல!

பெண்ணைச் சரியாக நடத்தாதே

சரித்துப்போடு - அவளை

அறிவாளியாக அனுமதிக்காதே!

அவமதித்து அடக்கு

கடைசியில் அவளை அடக்கியாள்வதற்கு

‘வயிற்றை நிரப்பு’ என்ற

நீயிப்போட்டுமாதச் சமையாய்

என் வயிற்றில்.

நீ ஆணாய் பிறப்பதிலும் மகிழ்ச்சியில்லை,

பெண்ணாகப் பிறந்து விடுவாயோ என்று பயமாயிருக்கு

நான்படும் அவஸ்தைகள்

தலைமுறைக்கும் போதும் நீ வேறு

பெண்ணாகவா. (பாரதிகண்ணம்மா, பறத்தல் அதன் சுதந்திரம், ப.148)

இக்கவிதையில் சோக இழையோடிள்ளதை அறியலாம். இவரைப் பற்றிய குறிப்பு அக்கவிஞருக்கு நிகழ்ந்த குடும்ப வன்முறையை நமக்குச் சான்று பகர்கின்றது. “இயற்பெயர் செலின்மெரி 1961ல் பிறந்த இவர். 7-1-1994ல் கணவரால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்.” (க்ருஷாங்கினி ப. 148) பெண்குழந்தையை தாய் வெறுப்பதற்கான பின்புலம் இதன் மூலம் வெளிப்படுகின்றது.

கவிஞர் சல்மா தாய்மையை முதல் தோல்வி என்கிறார். இக்கருத்து சுலாமித் ஃபயர் ஸ்டோன் என்ற பெண்ணியலாரின் தாய்மைக்கான கருத்தொடு பொருந்தியுள்ளது.

பெண்கள் தங்கள் உடல்கூற்றின் அமைப்பினாலேயே ஒருவிதத்தில் ஊனப்படுத்தப்பட்டவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் மட்டுமே தாய்மை அடைந்து பிள்ளைப்பேற்றின் சகல கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே பெண்களைப் பொறுத்த வரை, தாய்மை என்பது காட்டுமிராண்டித்தனமானது (Pregnancy is Barbaricy) (இரா. பிரேமா, ப. 83)

இக்கூற்றின் வெளிப்பாடாக சல்மாவின் கவிதை அமைந்துள்ளது.

இரவுகளில்

பழகிய நிர்வாணத்திற்கிடையில்

அதிருப்தியுற்றுத் தேடுகிறாய்

என் அழகின் களங்கமின்மையை

பெருத்த உடலும்

பிரசவக் கோடுகள் நிரம்பிய வயிறும்

ரொம்பவும் தான் அருவருப்பூட்டுவதாய்ச்

சொல்கிறாய்

என் உடலைப் போலல்ல

உன்னுடையது

பறைசாற்றிக் கொள்வதில்

உன்னிடம் தடயங்களில்லை என்பதால்

நீ பெருமை கொள்ளலாம்

நான் என்ன செய்ய,

என் நசிவைப் போலத்தான்

இந்த பிரசவக் கோடுகளும்

எளிதில் செப்பனிட முடிவதில்லை

உன்னிலிருந்து தானே தொடங்கிற்று

எனது தோல்வியின் முதலாவது நிலை (சல்மா, ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும், பக். 72- 73)

குழந்தைப் பேற்றின் பின்னிரவுகளில் கணவன் - மனைவி பாலுறவில் நிகழும் விரிசலின் வெளிப்பாடாக இதனை அறியலாம். கவிஞர் தாய்மைக்கான உடல் அடையாளத்தை இயற்கை செய்த நசிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார். தாய்மைக்குப் பின்னாக பெண்ணுக்கு ஏற்படும் 'பாலுறவுச் சிக்கல்' கவிதையில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

அம்மா குறியீட்டுக் கற்பிதம்

தாய் - மகள் உறவுநிலையை கனிமொழி,வைகைச் செல்வி, மாலதிமைத்ரி, லீனாமணிமேகலை போன்றோர் கவிதைகள் பதிவு செய்துள்ளன. 'அம்மி' என்னும் கவிதையில் வைகைச் செல்வி மரபின் படிமமாக அம்மாவைப் பிரதிபலிக்கின்றார்.

வேகமாய்த் திரும்புகையில்

இன்றும் காலில் இடறிற்று

கருங்கல் அம்மி.

அம்மா வீட்டில் இது

சும்மாவா இருந்தது,

அம்மா அரைக்கையிலே

ஆத்துக்கு அக்கரையில்

அழகருக்கும் வாயூறும்

வீடெல்லாம் மணந்தது

அம்மாவின் வாசனையில்... (வைகைச் செல்வி, அம்மி, பக். 98-99)

அம்மா என்னும் உறவின் குறியீடாக அம்மி பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. புழங்குபொருள் பண்பாட்டு வழி தாய்மை போற்றுதல் வெளிப்பட்டுள்ளது.

நெற்றி நிறைய பொட்டு வைத்து

மங்களகரமாய்

வளைய வரும் அம்மா

மெல்லிய குரலில்

ஸ்லோகம் சொல்லும் அம்மா

மெட்டி ஒலிக்க

மஞ்சள் மணமாய் வளைய வரும் அம்மா

என் அம்மாவைப் பற்றி

எந்தக் கதைகளும் சொல்லுவதே இல்லை (கனிமொழி, அகத்திணை, பக். 26 - 27)

மேற்கண்ட 'அவள்' கவிதையானது மங்களஅடையாளமாக அம்மாவைப் பார்க்கின்றது. குங்குமம், மெட்டி அணிந்த சமயப்பற்றுக் கொண்ட மரபுசார்ந்த பிம்பமாக படைத்துக் காட்டியுள்ளது. "திருமணம் என்ற அமைப்பிற்குள் (வந்தபின்) அவளின் பங்களிப்பு

அல்லது கடமைகள், குடும்ப அமைப்பு, சொத்து முறைகள், உறவு போன்ற இவை எல்லாம் (வழிவழியாக வந்த) மரபு, சட்டம் ஆகியனவற்றால் ஆளப்படுகின்றன. குடும்பத்திற்குள்ளேயே அவளின் பாலின வெறுபாடு (Sex Discrimination) காரணமாக பணி வேறுபடுகின்றன” (Rekhadevi Raju, P. 24) என்ற கருத்து நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதுவே வைகைச் செல்வி, கனிமொழி கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றது.

அம்மா பிம்பம் கட்டுடைத்தல்

மாலதியின் கவிதை சற்று வேபடுகின்றது. முன்னைய கவிஞர்களின் கருத்துக்கு மாறுபாடான ‘அம்மா’ குறித்த பிம்பம் வெளிப்படுகின்றது.

சமுதாய சௌகர்ய

சந்தர்ப்ப வாதங்களில் ஒன்று

தாய்மை போற்றுவதும்

கூர்மை உன் தகட்டில்

பெண்ணை அறையும்

பொன் ஆணிகளில் பெரியது

தாய்மை போற்றாதல்

என் தகவல் டாட்காம்

வீட்டின் முதல் எழுத்தாளர்

டெய்லர் மருத்துவரை

என் தாய் வேறு. (மாலதி, மரமல்லிகைகள், பக்.48-50)

வீட்டுக்குள் முடக்கப்படும் தாயை விடுத்து, அரசியல், விளையாட்டு, பொது அறிவு, கல்வி, தொழில்கல்வி போன்றவற்றில் பிரகாசிக்கும் இலட்சியத் தாயை இனம் காணுகின்றார். லீனாமணிமேகலை தனது தாயை பிரபஞ்சத்தின் தோற்றுவாயாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

உன்

தொங்கிய முலைகளின்

மடித்த இருளிலிருந்து

தொடங்குகிறது என் பிரபஞ்சம்... (லீனாமணிமேகலை, ஒற்றையிலையென, ப. 42)

மாலதி மைத்ரியின் கவிதை உயிர்களின் உருவாக்கம் பெண்ணால் என வியக்கின்றது.

அம்மாவின் அழுவயிற்றுக் கோடுகள்

குஞ்சு நண்டின் தடங்களைத் தரித்த

மேல் வயிறு

இது என்ன அதிசயம்

இந்த உலகத்தையே

உன் பாட்டிக்குப் பாட்டிதான் பெத்தாள்

கோழி முட்டை இடுவதைப்போல (மாலதிமைத்ரி, நீலி, ப. 28)

அம்மா என்பவள் மரபார்ந்த படிமமாக, மரபு மீறிய சாதனைப்பெண்ணாக, உயிரினை பெருக்கும் மறுஉற்பத்தி திறனாளியாக உயர்வுபடுத்தப்பட்டுள்ளாள்.

பூப்படைதல் - எதிர் வாதம்

பெண்களின் உடல் தாய்மையடைவதற்குரிய பக்குவ நிலையினை அடைதல் தான் பூப்படைதல் ஆகும். பெண்களை பூப்புற்றிந்த காலத்திலும், குழந்தை பெற்ற காலத்திலும் தாய்மையற்றவர்களாகக் கருதி விலக்கி வைக்கும் நிலை அனைத்துப் பிரிபு மக்களிடமும் இருந்துள்ளது. பெண்கள் பூப்புற்றிருக்கும் காலங்களில் வீட்டுப் பண்டங்களைத் தொடாமல் ஒதுங்கி வாழ்ந்தமையால் அவர்கள் 'கலந்தொடா மகளிர்' எனப்பட்டனர்.

சங்க காலத்தின் இறுதியில் முதல் மாதவிடாய் மற்றும் குழந்தை பிறப்புக்குப் பின் 30-40 நாட்கள் தனிமைப்படுத்தி வைப்பது நடந்துள்ளது. இது 'புனிறு' என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. கிணறு, சமையல் அறை, சாமியறை, கோயில் என புனிதமான இடத்திற்குச் சாமத்தியப்பட்ட குழந்தை செல்லமுடியாது. (பி. இரயாகரன், ப. 59)

என்ற வரலாற்றுக் குறிப்பு பெண்ணுக்கான கட்டுப்பாட்டை உணர்த்துகின்றது. மேலும், பெண்களை தனியிடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று குடிமைத்து தங்கச் செய்து துணையாக வயது முதிர்ந்த மகளிரைப் பாதுகாப்புக்கு அமர்த்தியுள்ளனர். இந்த மரபார்ந்த பழக்கம் இன்றும் சிற்சில இடங்களில் நிகழ்வது குறித்து கவிதை பதிவுசெய்துள்ளது.

... 'என்ன பாப்பா'

'இப்பத்தான் தனியா படுக்கிறாள்

மாசா மாசம் பழகிடும் 'என்றாள் ஆயா'

இருளிள் கரைந்து கொண்டிருக்கிறது

பஞ்சபூத உடல் (மாலதிமைத்ரி, சங்கராபரணி, ப. 33)

மாலதிமைத்ரியின் 'தெய்வ உடல்' என்னும் இக்கவிதை முதல் முறையாகப் பருவமடைந்த பெண்ணின் தனிமையைக் கூறுகின்றது. சுகந்தி சுப்பிரமணியனின் பின் வரும் கவிதையும் இத்தகைய பதிவு தான்.

பெண்ணே உனக்கென்று

தனியிடம் உருவானது இங்கே

நீ புதிதாய் வயதுக்கு வந்ததற்கு,

குறைந்தபட்சம் ஒரு குட்டிப் பிச்சைக்காரி

ஆகி விடுகிறாய்

நிவாரணமில்லாத வயிற்றுவலி எப்போதும் (சுகந்தி சுப்பிரமணியன், மீண்டெழுதலின் ரகசியம், ப.10)

சல்மாவின் கவிதையும் மாதவிடாய் பெண்தனிமை என்று வேதனைப் பதிவுகளைத் தான் வெளிப்படுத்துகின்றது.

‘முற்றிலுமாகத்

தன் அடையாளமிழந்து

நொறுங்கிக்கிடக்கிறது

முதல் தீட்டில் பயந்திருந்த

என்னோடிருந்த

கழிப்பறைச் சுவரும் கூடச்

சரிந்து கிடக்கிறது(சல்மா, பச்சைத்தேவதை, ப. 50)

கி.பி. முதல் நூற்றாண்டில் இந்தியா வந்த பிளினி (கி.பி. 23-79) என்னும் மேல்நாட்டு பயணி பருவமடைந்தப் பெண்களின் அவலநிலை குறித்துப் பதிவு செய்துள்ளார்.

மாதவிலக்குக் கொண்ட பெண் ஒருத்தி இனிய பழந்தரும் மரத்தின் அடியில் நின்றால் அம்மரத்தின் பழத்தினுடைய இனிப்பு கொடிய கசப்பாக மாறிவிடும். அவள் தானியத்தைத் தொட்டால் அத்தானியம் விதைப்பதற்கு உதவாது அவை முளைக்கும் சக்தியை இழந்துவிடும், வளரும் பூச்செடியருகில் சென்றால் அவை சுருங்கி வாடிவதங்கி விடுகின்றன. தோட்டத்துப் பசுந்தன்மை மாறிவிடுகிறது. ஒரு மரத்தினடியில் அவள் உட்கார்ந்தாள் என்றால் அம்மரத்திலிருந்து பழங்கள் பழுக்காததற்கு முன் தாமாகவே அழுகி கீழே விழுந்து விடுகின்றன. அவளுடைய பார்வை பட்டு முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியை அழுக்குப் படிந்த கண்ணாடியே போல் ஆக்கிவிடுகிறது. (வி.எஸ்.வி. இராகவன், ப.155)

இக்குறிப்பு பெண் அடக்குமுறைச் சுட்டுகின்றது. வருகின்றன.

பெண் பூப்படைதல் அவளின் திருமணத்திற்கு காரணமாகின்றது. பெண் உடல் திருமணத்திற்கு தயார்படுத்தப்படுதலே அடுத்தநிலையாக கற்பிக்கப்படுகின்றது.

பெண் பூப்பு அடைந்தவுடன் அவளது விருப்பு வெறுப்பு பொருட் படுத்தப்படாமல் அவளை ஒருவனிடம் ஒப்படைப்பது பெரிய கடமையாகக் கருதப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட சமூகம் ஆண் வயது வந்தவுடன் அவனைக் குறித்து இவ்வாறு கருதுவதில்லை. (வீ. நிர்மலாராணி. ப.101)

பெண் ஆணிலிருந்து வேறுபட்டு அறியப்படுவது அவளின் உடல் மாற்றத்தால் தான். அதனால் அந்த வேபாட்டினை பெண்ணிய எழுதுக்கள் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளன.

கருவறை இருளுள்

தனது ஒற்றைக்கால் கடுக்க நிற்கிறாள்

அர்த்தநாரீஸ்வரி

யோனியில் பிசுபிசுக்க

கசகசப்பில் நெளியும் சக்தியை

தனது ஒற்றை வலக்கண்ணால்

முறைக்கிறாள் சிவன்

தன் உடலைச் சற்று ஆசவாசப்படுத்த
சிவனை விலகிப்போகச் சொல்கிறாள்
சரிபாதியானவன் நிலை குலைகிறான்
என் கால்களை நீட்டி நான் அமர வேண்டும்
என் உடலுடன் நான் உறங்க வேண்டும்
இடது கரத்தால் சிவனைப் பிய்த்தெறிந்து விட்டு
தனது பழைய பீடத்தின் வெற்றிடத்தில்
வந்தமர்கிறாள்
பிரகாரச் சுற்றுப்பாதை எங்கும்
ஒற்றைக் காலடியின்
இரத்தத்தடங்கள் (மாலதிமைத்ரி, நீலி, பக். 66- 67)

அர்த்தநாரி தொன்மம் வழி பூப்படைந்த பெண்ணின் மனநிலை பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. பெண்ணின் உடல் உபாதைகள் ஆண்களால் கண்டுகொள்ளப் படுவதில்லை என்ற வேதனை கூறப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

பெண்கள் பண்பாட்டு இயங்குதளத்தில் சிக்குண்டு உழல்வதை பெண்எழுத்துக்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. குடும்பம் என்னும் நிறுவனம் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வேறுவேறான சட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. பெண்ணின் தாய்மை, பூப்படைதல் ஆகியன அடக்குமுறைக்கு உள்ளாவதையும், தாய்மைப்பேற்றிற்குப் பின் வரும் உடல்நசிவு பற்றிய பெண்ணிய சிந்தனைகளையும் அறியலாம். கவிஞர்கள் மரபு பற்றிய வாதங்களுக்கு எதிர்வாதம் செய்து கவிதை புனைந்துள்ளனர். பண்பாட்டுக் கற்பிதங்களைத் தகர்த்தெறியும் பெண்ணியச்சிந்தனை மரபு மீறலாக தடைதாண்டிப் பயணித்துள்ளது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] அரங்க மல்லிகா. தமிழ் இலக்கியமும் பெண்மொழியும். நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 2002.
- [2] இரயாகரன், பி. ஆணாதிக்கமும் சமூக ஒடுக்குமுறைகளும். கீழைக் காற்று வெயீட்டகம், சென்னை, 2001.
- [3] கனிமொழி. அகத்திணை, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2003.
- [4] கிருஷ்ணாங்கினி (தொ.ஆ). பறத்தல் அதன் சுதந்திரம். காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2001.
- [5] சல்மா. ஒரு மாலையும் இன்னொரு மாலையும். காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2000.
- [6] சல்மா. பச்சைத் தேவதை. காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2003.
- [7] சாரதாம்பாள், செ. பெண்ணிய உளப்பகுப்பாய்வும் பெண்ணெழுத்தும். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2005.

- [8] சுகந்தி சுப்பிரமணியன். *மீண்டெழுதலின் ரகசியம்*. யுனைடெட் ரைட்டர்ஸ். கோபாலபுரம், சென்னை, 2003.
- [9] நடராசன், சு. *திறனாய்வுக் கொள்கைகள்*. நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, 1996.
- [10] வீ. நிர்மலாராணி. *தமிழ்ச்சிறுகதைகளில் பாலினவேறுபாடும் பெண்ணடிமைத்தனமும்*. காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2003.
- [11] இரா. பிரேமா. *பெண்ணியம்*. அறிவுப் பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
- [12] மாலதி. *மரமல்லிகைகள்*. சாந்தினி பதிப்பகம், சென்னை, 2003.
- [13] மாலதி மைத்ரி. *சங்கராபரணி*. காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2002.
- [14] மாலதி மைத்ரி. *நீரின்றி அமையாது உலகு*. காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2003.
- [15] மாலதி மைத்ரி. *நீலி*. காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2005.
- [16] ச. முத்துச்சிதம்பரம். *நாட்டுப்புறவியல் பெண்கள்*. முத்துப் பதிப்பகம், திருநெல்வேலி, 1998.
- [17] லீனா மணிமேகலை. *ஒற்றையிலையென*, கனவுப்பட்டறை வெளியீடு, சென்னை, 2003.
- [18] ஜி. விஜய பத்மா. *அகத்தனிமை*. காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2005.
- [19] வைகைச்செல்வி. அம்மி. காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2002.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Padukar People's Cultural Registration in Rajam Krishnan's Novel *Kurinjithen*

Dr. T. Prahalathan, Associate Professor, Tamil Department, Sindhi College, Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4400-3356>

DOI: 10.5281/zenodo.11192193

Abstract

Rajam Krishnan is one of the most significant female novelists. One of her novels is 'Kurinjithen' which focusses on the people of the Padukar community living in the Nilgiri mountains. The Padukar's life and progress were recorded in the novel. Natural life is the state of love of human life that explains the contact of social change in the society. It brings out change in life style of three generations of Padukar life. The novel portrays the natural and social life of the people. Rajam Krishnan's novel "Kurinjithen" offers a vivid portrayal of the cultural imprints of the Padukar people, a tribe indigenous to the Western Ghats region of India. "Kurinjithen" provides insights into the cultural customs and rituals of the Padukar people, including their ceremonies, festivals, and rites of passage. These rituals often revolve around agricultural cycles, hunting, and spiritual ceremonies aimed at appeasing their deities and ensuring prosperity and well-being. Rajam Krishnan's narrative might shed light on the social structure and community dynamics within Padukar society, including kinship systems, leadership roles, and intra-community relationships. These aspects contribute to the cohesion and resilience of the Padukar community amidst social and environmental challenges. By portraying these cultural imprints, Rajam Krishnan's "Kurinjithen" offers readers a clear understanding of the Padukar people's rich cultural heritage and their life in the Western Ghats. Hence, this article explains the culture imprints found about the Padukar people in the novel.

Keywords: Rajam Krishnan, Padukar, *Kurinjithen*, Social, Culture.

References

- [1] Rajam Krishnan. *Kurinjithen*. Nam Tamilar Pathipagam, Gaura Agencies, Chennai, 2022.
- [2] *Ezhuthe Vazhvu: Rajam Krishnan*. <https://www.hindutamil.in/news/supplements/penn-indru/188164-.html> Accessed on 20 April 2024.
- [3] Rajam Krishnan. *Kaalam Thorum Penmai*. Thagam, Chennai, November, 1990.
- [4] Engels, B. *The Origin of the Family, Private Property, and the State*. Bharathi Puthagalayam, Chennai, February, 2008.
- [5] Thanthai Periyar. *Pen Yen Adimaianal?* Bharathi Puthagalayam, Chennai, Reprint, 2006.
- [6] Prema, Ira. *Karppu - Kalacharam*. Tamil Puthagalayam, Chennai, November, 1998.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

இராஜம் கிருஷ்ணனின் குறிஞ்சித்தேன் நாவலில் படுகர் இனத்தின் பண்பாட்டு பதிவுகள்

முனைவர் த. பிரகலாதன், இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, சிந்திக்கல்லூரி, சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4400-3356>

DOI: 10.5281/zenodo.11192193

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெண் நாவல் ஆசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒருவர் இராஜம் கிருஷ்ணன். அவரின் படைப்புகளுள் ஒன்று குறிஞ்சித்தேன் எனும் நாவல் ஆகும். நீலகிரி மலையில் வாழும் படகர் மக்களை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது இது. படகர் குடும்பங்களின் உறவு சிக்கல்களும் அதனால் ஏற்படும் உணர்ச்சி போராட்டங்களும் கூறப்படுகின்றன. படகரின் உழைப்பும், பண்பும் முன்னேற்ற சிந்தனையும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இயற்கை வாழ்வு, மனித வாழ்வின் அன்பு நிலை, இவற்றை சமூக மாறுதலின் பின்னணியில் விளக்குகிறது. மூன்று தலைமுறை மாந்தர்களின் போக்கு காட்டப்படுகின்றது. வடகரின் வாழ்வு மரகத மழை பின்னணியில் நிகழ்கிறது. இயற்கை சித்தரிப்பு, சமூக இயல் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. சமூக நம்பிக்கைகள் காட்டப்படுகின்றன. அவர்களின் இனமரபுகளும் கூறப்படுகின்றன. நாவலில் படுகர் இனத்தின் பண்பாடு பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளதை இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: இராஜம் கிருஷ்ணன், குறிஞ்சித்தேன், படகர் இனம், பண்பாடு, சமூகவியல்.

முன்னுரை

தாய்வழி சமூக அமைப்பே மனித சமூகத்தின் தொல் அமைப்பு என்று பெண்ணியலார் கூறுகின்றனர். அதைப் போன்று சங்க காலம் முதல் நவீன காலம் வரை ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் பெண்களும் தங்கள் படைப்புகளை உலகுக்கு வழங்கியதால் பெண் எழுத்தாளர்கள் போற்றப்படுகின்றனர். நாவல் வடிவம் தமிழில் தோன்றி வளர்ந்த நிலையில் நாவல் இலக்கியத்தைப் பெண் எழுத்தாளர்கள் படைத்துத் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்தனர். அவ்வகையில் நாவல் இலக்கிய உலகில் இராஜம் கிருஷ்ணன் தனக்கென ஓர் இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார் என்றால் அது உண்மை.

இராஜம் கிருஷ்ணனின் புதினங்கள்

ரோஜா இதழ்கள், சோலைக்கிளி, விலங்குகள், தங்க முள், பெண்குரல், அன்புக்கடல், மாயச்சுழல், பானுவின் அலையருவி, அமுதமாகி வருக, நிழற்கோலம், வளைக்கரம், புயலின் மையம், வேருக்குநீர், முள்ளும் மலர்ந்தது, கூடுகள், வீடு, அலைவாய்க் கரையில், கரிப்பு

மணிகள், கூட்டுப்புழுக்கள் என ஐம்பத்தி நான்கு நாவல்களை இலக்கிய உலகுக்குப் படைத்துள்ளார். "வேருக்கு நீர்" என்ற நாவல் சாகித்திய அகாதமி பரிசு பெற்றது.

ஆசிரியரின் சிறுகதைகள் & குறும் புதினங்கள்

இராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் சிறுகதையிலும் தம் எழுத்தாற்றலை நிறுவியவர். அலைகடலில், நித்திய மல்லிகை, மலைரோஜா, அல்லி, பச்சைக்கொடி, ஊசியும் உணர்வும் முதலிய பதினாறு சிறுகதை தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். கட்டுக்காவல், இறுதியும் தொடக்கமும், பவித்ரா, கைவிளக்கு அலைகள் இவர் படைத்த குறும்புதினங்கள் ஆகும்.

குறிஞ்சித்தேன்

குறிஞ்சித்தேன் 1963 இல் வெளிவந்த நூலாகும். நீலகிரி மலையில் வாழும் மக்களை மையமாகக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே இந்நாவல். அங்கே, வழிவழியாய் வாழ்ந்து வரும் படகர் இனமக்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இயற்கையோடு ஒட்டி வாழ்ந்துவந்த அம்மலைவாழ் இனவாழ்க்கைப் போக்குகளை வெளியில் பெருகிவரும் நாகரிக மாற்றங்களும் வணிகமும் தொழில் வளர்ச்சியும் பாதிக்கின்றன. மலையில், காப்பி தேயிலை பயிரிடும் தொழில்கள் ஏற்படுகின்றன. இவற்றால் பணம் ஒன்றையே கோளாகக் கொண்டவர்கள். மலைக்கு வெளிப்புற மனிதர்களின் இயல்புகள், மலை வாழ் மனிதரிடையேயும் மெல்லப் பரவுகின்றன. இச்சமூக, பொருள் மாற்றங்களால் இரண்டு படகர் குடும்பங்களில் உறவுச் சிக்கல். அதனால் ஏற்படும் உணர்ச்சிப்போராட்டங்களும், இந்நாவலின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. நீலகிரி தொல்குடிகளான படுகர் வாழ்க்கை பின்னணியில் இந்நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கதைக்கருவும் அமைப்பும்

மனித வாழ்வின் நிலையான ஈரங்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும் செயற்கை வாழ்வு அன்புக்கு பொருந்தாது இயற்கை வாழ்வு சிறந்தது என்ற கருத்து நாவலின் உட்கருத்து ஆகும். இயற்கை வாழ்வு என்பதன் இனிமையாக குறிஞ்சித்தேன் என்ற பெயரால் குறிப்பாகச் சுட்டுகிறார். படகர் இனத்தாரின் இயற்கை வாழ்வானது உழைப்பாலும் பண்பாலும் மேலும் சிறப்பு பெற்றிருப்பது. உழைப்பு சக்தியையும் உணர்வையும் வளர்ந்து வரும் நாகரீக மாற்றங்கள் பாதிக்கின்றன. தலைமுறைகளால் இருந்து வரும் மரபுகள் மாறுகின்றன சமூக மனிதனின் உறவுகளுக்கு இடையே போராட்டங்கள் மிகுந்தன. இவ்வாறு ஏற்பட்டு வரும் மாறுதல்களின் பின்னணியில் கதை அமைகிறது.

பண்பாட்டுச் சித்தரிப்பு திறம்

படகர் சமூகம் இயற்கைப் பின்னணியில் இயற்கையைச் சார்ந்து வாழ்வது; அதோடு தனக்கெனச் சில நம்பிக்கைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டது. படகரின் வாழ்வியலில் நிகழும் போராட்டங்களைச் சித்தரிக்கும் நாவலாசிரியருக்கு இயற்கைச் சக்தியையும் படகரின் பண்பாட்டுத் தன்மைகளையும் வெளிக்கொணர்வது மிகத்தேவையானதாகி விடுகிறது. இச்சித்தரிப்பு மட்டுமே அவர்களின் உயிர்ப்பிணை உணர்த்த

முடியும். எனவே, பின்புலமாகிய இயற்கைச் சித்தரிப்பும் சமூக இயலும் நாவலில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

நாவலில் காணப்படும் பண்பாட்டு மரபுகள்

குடும்பத்தலைவனைச் சுற்றிக் குழந்தைகள் மற்றும் எல்லோரும் உட்கார்ந்தால் பெரிய வட்டியில் அமுது படைக்க வேண்டும் என்பது பொருள் (ப. 36), பிரசவ காலத்தில் நிரைச்சல் கட்டுதல் (ப. 41) பால் கறக்கும் வைபவத்தில் 'கூடு' கூடாகத் தானியம் சமைத்து விருந்து வைத்தல் (ப. 87) இளம் பெண் மார்புக்குமேல் வெள்ளை முண்டு அணிந்திருத்தல் (ப. 62), சாவு வேளையில் வீரராய பணம் தருதல் (ப. 199) எனப் பல்வேறு படகர் மரபுகளையும் நாவலில் ஆசிரியர் காட்டியுள்ளார். ஆயினும் இவை கதைப் பின்னலிலிருந்தோ பாத்திரங்களின் இயக்கத்திலிருந்தோ விடுபட்ட நிலையில்லாமல் ஒன்றியே அமைந்துள்ளன. காலை எழுந்து கிழக்கு நோக்கி கதிர்வதைக் கும்பிடுதல். எருமையின் மடியில் கை வைத்து பார்க்க குழாயில் வெண்ணுரை பொங்குமாறு பால் கறப்பது மண்ணில் பாடுபடுவது என அவருடைய இனவாழ்வின் இயல்பைப் பாத்திரங்கள் வழி காட்டுகிறார். யார் இறந்தாலும் பாடுவது ஆடுவது ஆகியன படகரின் இன மரபு. இது போன்ற நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்கிறார்.

கிருஷ்ணனுக்கு சொந்தமாக இருந்த கருப்பு மண்ணில் கிழங்கு பயிருக்கு களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கையிலே தான் அவள் சுவாசம் நிறைவுடன் அடங்கியது. மண்ணின் பெருமகளான அவளைப் பூமித்தாய் பெருங்கருணையிடம் எந்த ஒரு வேதனையும் இன்றி தன் மடியில் எடுத்துக் கொண்டாள் (பக். 405) என்பவை ஆசிரியரின் வரிகள்.

படகரின் நம்பிக்கைகள்

நாவலில், படகரின் சமூகத்திலுள்ள பல நம்பிக்கைகளைக் காண்கிறோம்.

1. இரவில் ஆமணக்கு எண்ணெய் ஊற்றிய விளக்கு இல்லையென்றால் நிலம் விளையாது.
2. மாடு மடி சுரக்காது என்ற நம்பிக்கை (ப.12) பால்கறந்து
3. பெரிய பாணையில் ஊற்றும்போது பெண்கள் குறுக்கே வர கூடாது (ப.36).
4. காட்டுக் குறும்பரின் மாயமந்திரத்தை நம்புவது (ப.54)
5. புனித நெருப்பைக் காப்பாற்றுவவன் ஆடம்பர சுகபோகங்களுக்கு இடங்கொடுக்கக் கூடாது என்ற நம்பிக்கை (ப.57).
6. நெருப்பைக் காப்பவன். ஒரே முறை சமைத்துண்ண வேண்டும்; அதுவும் சட்டியை ஒரே தரந்தான் கவிழ்க்க வேண்டும்.

இவ்வாறு அவர்களுடைய நம்பிக்கைகளையும் எழுந்து வரும் புதிய சமூகநிலையையும் ஆசிரியர் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார்.

மானிடவியலாரின் பணியில் இராஜம் கிருஷ்ணன்

மானிடவியல் துறையினர் இந்தியப் பழங்குடிகளின் குறித்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு மக்களின் வாழ்வியலைப் பதிவு செய்தனர். மானிடவியல் ஆய்வு அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ்நாட்டில் உள்ள தமிழ்த் துறை ஆய்வாளர்களும்

வாழ்வியலைப் பதிவு செய்துள்ளனர். ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் இநாவலில் படகர் இன மக்களின் வாழ்வியலை ஆய்வாளரைப் போல பதிவு செய்துள்ளார். தன்னுடைய முனைப்பான சிந்தனையில் திருமணத்தின் மறுபக்கமாக விளங்கும் பண்பாட்டின் மற்றொரு உள்ளமைப்பான உறவு முறையையும் இணைத்து சமூகத்தின் அமைப்பினை விளக்க இயலும் என்பதை நிரூபித்தவர் பிரெஞ்சு மானிடவியல் பிளாட் லெவல் ஆவர் (பக்.40) நாவல் ஆசிரியர் ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் வடகர் மக்களின் திருமண முறைகளைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

அனுபவ நாவல்

ராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் தம் நாவலை படைக்கும் போது அவ்விடங்களுக்கு நேரில் சென்று மக்களோடு பழகி பண்பாட்டு முறைகளை அறிந்து நாவல்களைப் படைத்துள்ளார். கருப்பு மணிகள் எனும் நாவலில் உப்பளங்கள் நிறைந்த இடத்தில் வசிக்கும் மக்களை நேரடியாக சந்தித்து அதன் மூலம் பெற்ற அனுபவத்தை நாவலில் பதிவு செய்துள்ளார். அதைப்போல குறிஞ்சித்தேன் நாவலிலும் நேரடியாகச் சென்று இயற்கையையும் ரசித்து, அது மாறும் தன்மையையும் வருந்திக் கூறுகிறார்.

இந்நாட்களில் குறிஞ்சி பூக்கும் பருவமே தெரியவில்லை இயற்கை வாழ்வு களைந்து சேர்க்கை வாழ்வின் அடித்தளம் முயற்சி போல் பணத்தைக் குறியாகக் கொண்ட வாழ்வுக்குத் தேவையான தேயிலை காபியை மலைகளில் நீல நடுக கண்ணு கட்டி வரையில் இடம் கொண்டன. பச்சை தேயிலை மணத்தை நுகர்ந்து கொண்டு அந்த குறிஞ்சித்தேன் இனிமையைக் கற்பனையால் கண்டு ஒரு வாழ்வில் நிகழும் மாற்றங்களையும் போராட்டங்களையும் சித்தரிக்க உணர்ந்திருக்கின்றேன். நான் இந்த நவீனத்தை எழுத துணிந்த நாட்களில் மனித வாழ்வின் நிலையாய் ஈரங்களில் நின்று அகன்று செல்ல வழிவகுக்கும் வாழ்வின் வேறுபாட்டைக் குறியாகத்தான் புலப்படுத்த எண்ணினேன். இன்று அந்தக் கருத்து வருத்தத்தக்க வகையில் அச்சமூட்டும் உண்மையாக பரவியிருக்கிறது. எனினும் மனித இனத்தின் இயல்பான ஊற்று கண்கள் அன்பின் அடி நிலையை கொண்டதென்று நம்பிக்கை கொள்வோம். (முன்னுரை)

என்று முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். முதல் இரண்டு பாகங்களிலும் காணப்படும் கதை நிகழ்ச்சிகளில் மரகத மலையின் இயற்கை வாழ்வையும் அதனுள் மெல்ல புகுந்து வரும் நவீன மாற்றத்தையும் ஆசிரியர் காட்டுகிறார்.

மன எழுச்சி

நாவல் ஐந்து பாகங்களாகப் பிரித்து மூன்று தலைமுறைகளின் வளர்ச்சியைப் படிப்படியாகக் காட்டும் போக்கு ஆசிரியரின் முன்கூட்டி திட்டமிட்ட செயல் என்று கூறலாம். வடகரின் வாழ்வை மரகத மலை பின்னணியில் இயற்கை சக்தியாகக் கண்டு அதில் காணப்படும் கூட்டுணர்வையும் அன்பையும் நன்கு உணர்ந்து கொள்கின்றார் ராஜம் கிருஷ்ணன், அதே வேளை அன்பு நிலையிலிருந்து மீறும் அதன் இயக்கத்தை உற்று

நோக்குகிறார். இந்த உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சியே படைப்புக்குக் காரணமாக அமைவதை உணர முடியும்.

நவீன மாற்றங்கள்

சமூக நிலை மாறும் போது படகர் மக்களிடையே உள்ள உறவுகளிலும் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அவருடைய கூட்டுணர்ச்சி முன் போல செயல்படவில்லை. மரகத மலையில் பின்னாளில் பண ஆசை இல்லாத மனிதரே இல்லை என்கிறார் ராஜம் கிருஷ்ணன். "அது மட்டும் அல்ல போண்டாவும் மசாலா தோசையும் ருசி கண்ட நாவுக்கு கொறளியும் சாமையும் பிடிக்குமா" என்று கூறுகிறார் (பக்: 252) புதிய பொருளாதார உறவுகள் ஏற்பட்ட தொழிலாளி முதலாளி போராட்டமும் மரகத முறையில் ஏற்பட்டு விட்டதை நாவலாசிரியர் சுட்டிச் செல்கிறார் நாவலை முடிக்கும் போது நவீன மாற்றங்களுக்கு எதிர்ப்பு காட்டிய ஜோதி புதிய உலகை கண்டு ஏற்றுக் கொள்வதாகவே முடித்துள்ளார் ராஜம் கிருஷ்ணன். படகரின் சமூகம் இயற்கை வாழ்வின் இனிய நிலையில் இருந்து வந்துள்ளது. அதுவே அதன் பெருமை. அவர்கள் வாழ்வில் உழைப்பு சக்தியின் முதன்மை நபராக இருந்துள்ளனர். படகரின் சமூக நம்பிக்கைகள் காலப்போக்கில் மாறுவதால் ஏற்படும் போராட்டங்களை புரிந்து கொள்ள படகரின் இன மரபுகளோடு இணைத்து காட்டுகின்றார்.

படகர் மக்கள்

நீலகிரி மலையில் வாழ்ந்து வருபவர்கள். படுகர் இனத்தார் மலைச்சரிவுகளில் உருளைக்கிழங்கு கோசு போன்ற பயிர்களைப் பயிரிட்டு வாழ்பவர்கள். அவர்கள் வழிமுறையில் உள்ள நாகரீக மாற்றங்களினால் பாதிக்கப்படாமல் மலைத்தொடர்களுக்குள் இயற்கையோடு ஒன்றி. வாழ்பவர்கள். எருமை மாடுகளையே செல்வமாகக் கொண்டு தங்கள் வளர்த்துக்கொண்டு தங்கள் வாழ்க்கை மரபுகளையும் நியதிகளையும் வழுவாமல் காத்து வருபவர்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்த அளவில்தான் என்றாலும் உழைப்பாலும் தங்களுடைய கூட்டு வாழ்க்கையாலும் பெருமையுடன் திகழ்பவர்கள். சிறு சிறு குடியிருப்புகளாக ஆங்காங்கே வாழ்ந்து வருபவர்கள் என இராஜம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் படகர் இனத்தைப் பதிவு செய்கிறார். படகர் சமூகம் இயற்கை பின்னணியில் இயற்கையைச் சார்ந்து வாழ்வது. அது தனக்கென சில நம்பிக்கைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டது. படகரின் வாழ்வியலில் நிகழும் போராட்டங்களைச் சித்தரிக்கும் நாவலாசிரியருக்கு இயற்கை சக்தியையும் படகரின் பண்பாட்டு தன்மைகளையும் சித்தரிப்பது மிகத் தேவையாகிவிடுகிறது.

பெண்மைக்கு முதலிடம்

நாவலில் பெண்களுக்கு எழுச்சியூட்டும் வரிகளை எழுதுகிறார். பெண்களின் நிலையை எடுத்துரைக்கிறார்.

அசட்டுப்பெண்ணை ஏன் தயங்குகிறாய்? இதோ பாரம்மா பெண் அடுப்பு தீ போல குடும்பத்தை நல்ல விதமாக உருவாக்கும் சக்தி. அவள் புகையலாமா? பாலைக் கூட

குடிக்காமல் வீட்டுக்காக தியாகம் செய்யும் சக்தி ஒளிர் நீ இந்த வீட்டுக்கு நீ வருகிறாய் அம்மா. மங்கலத்துக்கு உரியவளாக சீர் குலைந்து வரும் ஒரு குடும்ப செல்வத்தை நிரப்ப நீ வருகிறாயம்மா.” (பக் 163)

என்பதைப் பதிவு செய்கிறார்.

இறைவன் நடனமாடும் போது, இடது காலை ஆகாசத்தை நோக்கி உயரத் தூக்கினார். இறைவி பெண்ணாக இருந்த காரணத்தினால், அவ்வாறு தூக்கவில்லை. அவள் அவ்வாறு செய்ய இயலாமல் நாணம் தடுத்தது எனவே, இறைவி, தலை குனிந்து, தான் ஆட்டத்தில் தோற்றதாக ஒப்புக்கொண்டு, ஊரைவிட்டே பெயர்ந்தாளாம். புராணங்களில் வரும் இக்கதைக்கு, ஆண் - ஆண் தான். அவன் நாணம் பாலிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் பெண்ணுக்கு எந்த நிலையிலும் நாணம் இன்றியமையாதது என்ற அந்த மானக் கோட்பாட்டை விளக்குவதற்காகவே அமைகிறது. சைவ சித்தாந்தம் புருஷச்சிவனை ஏற்றி வைக்க இப்படி அன்னை வடிவைக் கொச்சைப்படுத்தி இருக்கிறது.’ (காலந்தோறும் பெண். ப.29)

என்கின்ற மாற்றுக் கருத்தாடலை முன்வைக்கிறார்.

இயற்கை வர்ணனை

நாவல் தொடக்கத்திலேயே வடகரின் இயற்கை வாழ்வினை வர்ணனை மூலம் சுட்டிக் காட்டுகிறார். மரகத மலைச்சரிவில் ஜோகி உட்கார்ந்து இருக்கிறான். அதனை விளக்குகிறார்.

கார்த்திகை மாதத்தில் இறுதி நாளின் அந்த பிற்பகலில் பசுங் கம்பளத்தை விரித்தார் போல் பறந்து கிடந்த மலைச்சலில் ஜோகி சாய்ந்தது தான் அந்த சரியோடு ஒட்டி நீண்டு செல்லும் குண்டில் காணும் குடியிருப்பு தான் அவனுக்கு உரிய இடம் அவன் பிறந்த இடம் குடியிருப்பில் சுத்தி மூன்று பக்கங்களிலும் மரகத குண்டுகள் சூழ கிழக்கில் மட்டும் சோலை சூழ்ந்த காரணங்கள் நீண்டு சென்று வெளி உலக சந்ததிகளும் வண்ண வாசனைகளும் கோழி மனக்கல்களும் அவ்விடத்தை எட்டி விடாதபடி மீண்டும் குண்டுகளை சுற்றி வளைத்து காத்து வந்தன முப்புறமும் மரகத குண்டுகள் சூழல் நடுவே விளங்கிய அந்த குடியிருப்புக்கு மரகத மலைஹட்டி என்றே பெயர் (பக். 10)

ரங்கன் இரவில் குன்றுகளிடையில் நடந்து வரும் போது வர்ணிக்கும் நிலை நினைக்கத் தகுந்தது.

பூமித்தாய்க்கு வண்ணஆடைகள் அணிவித்தாற் போல் தோன்றும் விளைநிலங்களை அவன் கடந்து வருகையில் இருள் சூழ்ந்து விட்டது. சோம்பலை உடையவனின் உடமை தான் என்று ஆங்காங்கே தரிசாக்கு கிடைக்கும் தான்தோன்றிகளாய் காணும் விளைநிலம் ஆணும் பெண்ணும் ஒத்து வாழாத குடும்பத்து உடையது என்பதை தெரிவித்தது (பக்: 30)

பொருளாதாரச் சுதந்திரமும், கல்வியும், உயர் பதவியையும் பெற்ற பின்பு கூட, தனித்து சுயச்சார்பை வளர்த்து விடாதபடி, கணவன் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு இக்கற்புக்

கொள்கையே காரணமாகிறது." என்றும், தம் நூல்களில் இரா.பிரேமா" (ப. 45) எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

பிள்ளைக்கனி ஒன்றை ஈன்று, பசுமை பாயும் உடலில் மின்னும் புதிய தாய்மையின் நிறைவும் பூரிப்பும் விளங்க அமைதியில் ஒன்றியிருக்கும் ஓர் அன்னையைப் போல் அந்த மலைப்பிரதேசம் பிற்பகலின் அந்த மோனத்தில் காட்சியளித்தது (பக் 9) என்றும்

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கொள்ளும் எழில் வடிவில் வளமார் நங்கையாய் வசந்தத்தில் நாணிக் கண் பொத்தி நிற்கும் வனச் செல்வியாய், நீல மோகினியாய், வானவனின் காதலி யார் எழில் நிறைந்த திகழ்ந்தது அந்த மலை பிரதேசம் (பக்.89)

என்றும் ஒவ்வொரு அத்தியாயம் தொடக்கத்தில் இயற்கை சித்தரிப்பை காட்டி எழுதும் முறையைக்காண முடிகிறது.

மாசி மாதத்தில் இன்பச் சூரியன் விண்ணிலே ஒளிரும் ஒளி மணியாய் வானமெல்லாம் நீல பட்டாடை வீரிய எழில் நகை புரியும் இளங் குமரனாய் நீலமலை அன்னையைக் காண வந்து விட்டான்” என்றும் பனி என்னும் சல்லாத் துகிலால் தன்னை மூடி மறைத்து கொண்டு இருந்தாள் மலை அன்னை. (பக். 47)

உவமை உருவகங்களும் காணப்படுகின்றன. முதல் நான்கு பாகங்களின் தொடக்கத்திலும் இயற்கை வர்ணனை இடம்பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் பாகத்தில் கிருஷ்ணன் இளமை கால உணர்வுகளை ஒட்டி அமைந்துள்ளது. மூன்றாம் பாகத்தில் வடகரின் வாழ்வியலுக்கு ஒத்த பாங்கிலும் ஆசிரியரின் கற்பனைகளிலும் இயற்கை வருணனை அமைந்துள்ளது. நாலாம் பாகம் வளர்ச்சியை காட்டும் நோக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. மொத்தத்தில் இயற்கை சக்தியின் வழி இயங்கும் படகர் சமூக நிலை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

கதைச்சுருக்கம்

நீலகிரி மலையில் வாழ்ந்து வருபவர்கள் படகர் இனத்தவர், நாகரிக மாற்றங்களால் பாதிக்கப்படாமல் மலைத்தொடர்களுக்குள் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்பவர்கள் எருமை மாடுகளை வளர்த்து வாழ்க்கை மரபுகளையும் நியதிகளையும் வழுவாமல் காத்து. எண்ணிக்கையில் குறைந்த அளவு உடையவர் என்றாலும் உழைப்பாலும் தங்களுடைய கூட்டு வாழ்க்கையாலும் பெருமையுடன் திகழ்ந்தவர்கள். மரகத மலை குடியிருப்பில் உள்ள வெங்கையாவின் குடும்பமும் மணியக்காரர் ஆன கரியமல்லரின் குடும்பமும் இக்கதையில் வரும் இரண்டு குடும்பங்களாகும். இரண்டு குடும்பத்தின சிறுவர்கள் சந்திக்கின்றனர். லிங்கையாவின் மகன் ஜோகி, லிங்கையாவின் அண்ணன் மாதனின் மகன் ரங்கன், ஜோகியின் மாமன் மகளான பாரு, கரியமல்லரின் பேரனான கிருஷ்ணன் முதலிய கதை மாந்தர்கள் முதலில் வருகின்றனர். மரகத மலையில் ஒரு சரிவில் ஒன்பது வயது சிறுவன் ஜோகி அமர்ந்திருக்கிறான். அவனை நோக்கி ரங்கன், கிருஷ்ணன் நண்பர்கள் வருகின்றனர். கிருஷ்ணன் மட்டும் பள்ளியில். நடந்ததை தங்களுக்குள் விவாதித்தனர். சூரியன் இல்லை என்றால் என்ன ஆகும்?

இதன் மூலம் அவர்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடுகளால் சண்டை ஏற்படுகிறது. ரங்கன் வயதில் மூத்தவன். தாய் இல்லாதவன் முரடன். அவனை கிருஷ்ணன் முட்டாள் என்று பேசுகிறான். ரங்கன் அவன் மேல் கோபத்துடன் பாய இருவரும் கட்டி புரள்கின்றனர். அப்போது பாரு என்ற சிறுமி ஓடி வருகிறாள். அவள் அருகில் உள்ள மணிக்கல் ஹட்டி என்ற குடியிருப்பில் அம்மாவுடன் இருப்பவள், அவள் ஜோகியை பார்க்க ஓடி வந்தாள். சண்டை முடிந்ததும் பாரு ஜோகியுடனும் மற்றவர்களுடனும் ஹட்டிக்கு போய் விட்டாள் ரங்கன் கோபத்துடன் இருந்தான். ஹட்டியில் பாரு ஜோகி, ஜோகியின் தாய் பார்வின் தாய் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ரங்கனின் தந்தை மாதிரி தன் இரண்டாவது மனைவி அவளுக்குப் பிறந்த மகள் ஆகியோருடன் வேறுவீட்டில் வசித்து வந்தான். தனி வீட்டில் வசித்தாலும் தம்பி லிங்கையாவின் அன்பு உதவியும் நிறைய இருந்தன. மாதன் உழைப்பில் கவனம் இல்லாதவன் இறைவழிபாட்டில் நம்பிக்கை உடையவன் அவனுடைய தனித்தன்மை தம்பி லிங்கையாவுக்கு அண்ணனிடம் மதிப்பை ஏற்படுத்தியது. லிங்கையா உழைப்பில் இன்பத்தையும் பெருமையும் உணர்ந்தவன். அவருடைய மகன் ஜோகி நல்ல பையனாக வளர்ந்து வந்தாலும் அண்ணன் மகன் முரட்டு பையனாக பொறுப்பில்லாமல் வளர்ந்து வருவது அவனுக்கு வேதனை அளித்தது. ஹட்டியில் உள்ள கோயிலில் நெருப்பைக் காக்க ரங்கனை அமர்த்த வேண்டும் என்பதும் லிங்கையாவின் எண்ணம். தன்னுடைய எருமைகளில் இரண்டு ரங்கனுக்கு கொடுத்து பால் கறக்கும் விழாவுக்கும் ஏற்பாடு செய்தான், தன் குடும்பம் வேறு அண்ணன் குடும்பம் வேறு எந்த வேறுபாடு இல்லாமல் உதவி புரிந்து வாழ நினைத்தான் லிங்கையா.

ரங்கன் ஹட்டியை விட்டு நகரத்துக்குச் சென்று காசு சம்பாதித்து வாழ வேண்டும். துரைமார்களை அண்டி நகர வாழ்வில் வாழ வேண்டும். ஊட்டிக்கு போய்விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் ஊட்டிக்கு ஓடிவிடுகிறான். லிங்கையாவின் மனம் மிகவும் வருந்தியது. அதற்கு காரணம் அவன் கனவில் அவருடைய தெய்வம் தோன்றி கோயில் நெருப்பைக் காக்க ஜோகியே பொருத்தமானவர் என்று சொல்லியிருந்தது. ஆனால் இங்கே ரங்கனை நல்லவனாக மாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் நெருப்புக்காக ரங்கனையே தெய்வம் விரும்பியதாகப் பொய் சொன்னான். ரங்கன் ஓடி விட்டதால் லிங்கையா வருந்தினான். பிறகு ஜோகிக்கு பால் கறக்கும் பொறுப்பு வருகிறது தொடர்ந்து ஜோகியே நெருப்பு காக்கும் பணிக்கும் செல்கிறான். ஜோகி இளைஞன் ஆனான். பாரு பருவம் அடைந்தாள். 12 ஆண்டுகளாக ஹட்டிபுரத்திற்கு வராமல் கோயிலிலேயே நெருப்பைக்காத்து வந்தான் ஜோகி. கிருஷ்ணன் கல்லூரியில் படித்து வந்தான் ஹட்டியில் இருக்கும் போது தற்செயலாக ஏற்பட்ட சந்திப்பால் பாருவுடன் மனதைப் பறிகொடுத்தான் பாருவும் அவனை விரும்பினான். ஆனால் ஜோகிக்கு பாருவிடத்து காதல் மிகுந்திருந்தது. இடையே ஊட்டி சென்ற ரங்கன் துரைமார்களை அண்டி பிழைத்து எப்படியோ நாலு காசு சம்பாதித்து பாருவையும் மணக்க திட்டமிட்டான். அவனுக்கு முறைப்பெண் தானே அவள். பாருவின் அண்ணன் பீமனிடம் தன் எண்ணத்தை சொன்னான், கிருஷ்ணனும் பாருவை

விரும்புவதை அறிந்து சினமடைந்தான். எப்படியும் பாருவை மணப்பது என மனதில் முடிவெடுத்தான். ஜோகின் தாய்க்கோ மருமகளாக பாரு வர வேண்டுமென்றான். இவ்வாறு மூன்று இளைஞர்கள் ஒரு பெண்ணுக்கு போட்டியாகவே அவர்களுக்குள் ஒரு போட்டி வைக்கின்றனர் ஹட்டி பெரியோர்கள். அது கல் தூக்கும் போட்டி பாருவின் உள்ளத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஜோகி தூக்க முடியாதவன் போல் நடித்து, விட்டு கொடுத்து விட்டான். கிருஷ்ணால் தூக்க முடியாமல் தோற்றுவிட்டான். வென்ற ரங்கனை பாருவை மணக்கிறான். மனம்வருந்தி அவனுக்கு மனைவியாகிறான் பாரு. ஆனால் லிங்கையாவின் அறிவுரைகள் அவளை மாற்றி குடும்ப பொறுப்பில் ஈடுபட செய்கின்றன. ரங்கனுக்கு ஏற்றவள் பாரு என்றான் லிங்கையா. ஜோகியின் குடும்பம் வளமை இல்லாது ஆகிவிட்டது. ஜோகி கோயில் இருந்த போது லிங்கையா உடல்நலம் குன்றினார். ஜோகிக்கும் பாருவின் தங்கை கிரிஜாவுக்கும் திருமணம் நடந்தது. அவர்களுக்கு குழந்தை இல்லை. பாருவுக்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகள் பிறந்தன. கிருஷ்ணனுக்கு மணமுடித்து அவன் வழக்கறிஞராக ஊட்டியில் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தன் மனைவி ருக்மணியுடன் எப்போதாவது ஹட்டிக்கு வருவான்.

ரங்கனுக்கு கிருஷ்ணன் மேல் பொறாமையும் சினமும் அதிகரித்தன. கிருஷ்ணனும் வளர்ச்சிக்கு மேல் வளர்ச்சி கண்டு பெரிய செல்வந்தன் ஆகிவிட்டான். ரங்கனும் அவனுக்கு போட்டியாக வர நினைத்தான். ஆனால் கிருஷ்ணன் அளவுக்கு வளர முடியவில்லை. ரங்கனின் பொறாமையும் சினமும் பாரு ஊட்டிக்கு போய் வந்த செய்தியால் மிகுந்தன. ஒரு முறை கிருஷ்ணனிடம் அது பற்றி கேவலமாக பேசி சண்டை போட்டார். ரங்கன் குடும்பத்தில் அவ்வளவாக தங்குவதில்லை ஊட்டியில் இருப்பான் மது, சீட்டு ஆகியபழக்கங்களும் உண்டு கௌரி என்ற ஒருத்தியுடன் தொடர்பும் உண்டு. பிளேக் நோயினால் பாருவின் இரண்டு குழந்தைகளும் இறந்து விடுகின்றன. தனிமரம் ஆனால் பாரு. ரங்கனோ கிழங்கு மூலம் கிடைக்கும் பணத்தை சீட்டாட்டத்தில் தொலைத்து விட்டான். ஒருநாள் லிங்காவிடமே நடித்து ஏமாற்றி அவர் வைத்திருந்த பணத்தை வாங்கி சென்று விட்டார். சில நாளில் லிங்கையாவும் இறந்துவிட்டார். நஞ்சன் பெரியவனாகி ஊட்டி பள்ளியில் படிக்கத் தொடங்கினான். ரங்கன் உதவி செய்வான். ரங்கன் தேர்தலில் போட்டியிட்டான் ஆனால் தோற்றுவிட்டான். செல்வாக்கிழந்து போனதால் குடித்து பொழுதுபோக்கத் தொடங்கினான். நஞ்சன் தொழிற்கல்வி பயின்று அணைக்கட்டு திட்டத்தில் பொறியாளர் வேலையும் பெற்றான். படிப்பதற்கு உதவினான் ராமன். தான் ஹட்டிக்கு வரும் வழியில் நஞ்சன் கிருஷ்ணனின் பேத்தியைச் சந்தித்தான். இருவரும் விரும்பினர் மீண்டும் ரங்கன் கிருஷ்ணன் மீது பகை கொண்டான். அணைக்கட்டு வந்தால் ஜோகி நிலத்தையும் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக செய்தி வந்ததுமே மணக்கசப்பு ஏற்பட்டது. பாருவோ நஞ்சன் ராமன் மகள் தேவியை மணக்க வேண்டும் என்று விரும்பினான். இதனால் நஞ்சனுக்கும் பாருவுக்கும் மணக்கசப்பு ஏற்பட்டது. நஞ்சன் விஜயா திருமணத்தில் ஆர்வம் கொண்ட கிருஷ்ணன் பழனி கோயிலில் யாருக்கும் தெரியாமல் மணம் முடிக்க ஏற்பாடு செய்தான். செய்தி அறிந்து பாரு துடித்தாலும்

இறுதியில் அவளும் சம்மதித்து பழனிக்குச் செல்ல ஆயத்தமானாள். செல்லும் வழியில் ஆர்ப்பாட்டத்துடன் கூட்டம் வந்தது அணைக்கட்டு தொழிலாளரின் கல்வி உயர்வு போராட்டமும் ரங்கன் வழிநடத்திய நிலம் கொடுப்பது ஆர்ப்பாட்டமும் நடந்தன. ஆர்ப்பாட்டம் மிதமிஞ்சு போய்விடவே போலீசார் சுட்டனர். மரணம் அடைந்தான் ரங்கன். கிருஷ்ணன் தான் ரங்கனை மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் சென்றான். உயிர் பிரியும் போது யாவரும் கிருஷ்ணனுடன் இணைந்தனர். பிறகு எல்லாம் நன்றாக நடந்தது ஹட்டுமக்கள் ஒன்றுபட்டனர். நஞ்சன் விஜயா திருமணம் நடைபெற்றது. வடகர் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தனர். நல்ல மனதுடன் வாழ்ந்து பாருவும் இறந்தாள். யோகி தள்ளாத வயதில் புதிய சமுதாய நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டு ஆனந்த கண்ணீர் வடித்தான்.

லிங்கையா பாத்திரப்படைப்பு

லிங்கையாவின் பாத்திரப்படைப்பு மூலம் படக இனத்தவரின் வழி வழியாக வரும் பண்பாட்டு சிந்தனைகளையும் உழைத்து வாழும் உணர்ச்சிமிகு இயல்புகளையும் கூட்டுணர்வாய் வாழ நினைக்கும் அன்புப் பெருக்கையும் காணலாம் நடு நாயகமான படக இன தலைவன் போல் லிங்கையாவை படைத்து அவன் இயற்கை பின்னணியிலும் இன மரபிலும் எத்தகைய இன்ப துன்பங்களுடன் இயங்குகிறான் என்பதை தட்டிக்கே உரிய மண்வாசனையுடன் படைக்கப்பட்டுள்ளார். பாத்திரப்படைப்பில் பொதுவாக தான் கையாளும் உத்திகளான தானே ஈடுபட்டு விளக்குதல், பாத்திரங்களின் உரையாடல் மூலம் விளக்குதல் என்பனவற்றின் மூலம் லிங்கையாவின் உயிர்ப்பையும் இயக்கத்தையும் காட்டுகிறார்.

படகரின் கூட்டு வாழ்க்கையின் காரணமாக உள்ள அன்பின் மிகுதியை லிங்கையாவிடம் காண முடிகிறது. காலை எழுந்து கிழக்கு நோக்கி கதிரவனை கும்பிடுவது, எருமையின் மடியில் கை வைத்து பால்சூழாயில் வெண்ணுரை பொங்க. பால் கறப்பது, மண்ணில் பாடுபடுவது என அவருடைய இன வாழ்க்கையின் இயல்பை அப்படியே லிங்கையாவிடம் காணலாம். மேலும் ஒரு சிறப்பினையும் காணமுடிகிறது. தன் அண்ணன் மண்ணில் உழைப்பதே இல்லை மது அருந்தி திரிவது தெரிந்தும் அண்ணனுடைய குடும்பத்தையும் சேர்த்து தான் காப்பாற்றுகிறார். அண்ணியின் மனப்போக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவதாக இல்லாவிட்டாலும் அண்ணன் மாதவன் குடும்பத்தைத் தன் குடும்பமாகவே நினைக்கிறார். காரணம் அண்ணன் மாதவன் இசை ஈடுபாடு தான். இறைவனை நினைத்து மனம் உருகி பாடும்போது தன்னையே பறிகொடுத்து விடுவான். இசையில் மூழ்கி இவ்வுலக வாழ்வின் சகல இன்ப துன்பங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு தன்னை மறந்து இருக்கும் மாதவன் அந்த அபூர்வமான தன்மையை அங்கே உணர்ந்து கொள்கிறார். லிங்கையாவின் இந்த பண்பு அவனுடைய உழைப்பிலும் உறவுணர்ச்சியிலும் ஓர் ஆழ்ந்த பட்டதலையும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுத்துகிறது. அவர்களுக்காக எதையும் செய்யும் லிங்கையா திருமணமான பின்பும் ஊதாரியாக கிளம்பிவிட்டு பணத்தை சூதில் விட்டு தன்னிடம் வந்து பொய்யாக ரங்கன் நடத்த

போதும் தான் வைத்திருந்த பணத்தையும் அவனிடம் கொடுக்கிறான். அவரது இறப்பைக் கூறும் போது,

அந்த முகம் பறித்தெடுத்த மலர் போல் நிமிர்ந்து இருந்தது. கண்ணிதழ்கள் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்தவை போல் மூடி இருந்தன. உதடுகளில் உள்ளடங்கிய புன்னகை வெளியே பீறிட முண்டி நிற்பது போன்ற நிறைந்த அழகு. முகத்திலே என்றுமில்லாத தெளிவு அமைதி சிமிழில் இயங்கிய உயிர்க் காற்று பறந்து செல்ல விடுதலை தந்த நித்திய வடிவமாக உடல் கிடந்தது.” (பக் 198)

என்று படிப்போரை கலங்கும் வகையில் படைத்திருப்பார்.

கிருஷ்ணன் பாத்திரம்

ஹட்டியின் இரு முக்கிய குடும்பத் தலைவர்களில் ஒருவரான கரிய மல்லரின் மகன் இவன். கிருஷ்ணனை ஓர் லட்சிய பாத்திரமாக படைத்துள்ளாரோ என நினைக்கத் தோன்றும். அவருடைய காதல் எப்போதும் அன்பு காட்டும் போக்கு அவன் நினைக்கும் புதுமைகள் அதிகம் செல்வ குடும்பத்தில் பிறந்ததால் கிடைத்த கல்வி பெருமையும் இவனிடம் நிறைந்துள்ளன. மாறிவரும் சமூக போக்கில் ஹட்டிக்குரிய மண்ணு மைப்பிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டு நகரத்தில் வழக்கறிஞர் ஆகிவிடுகிறான் கிருஷ்ணன். வெளி உலகில் ஏராளமான தொடர்பும் பெருமையும் கிடைத்ததும் ஹட்டியுடன் பழைய உணர்வுடன் ஒட்டும் பண்பு ஆகியன மூலம் கிருஷ்ணனை ஒரு படகனாகவே படைத்துள்ளார். நவீன மாற்றங்களைப்புரிந்து கொண்ட தன் இனத்தாரின் குறைபாடுகளைப் புரிந்து கொண்ட ஒரு நடைமுறைச் செயல் வீரனாக வே படைக்கப்பட்டுள்ளான், ஒரு படக இனத்தின் மாறிவரும் சமூக நிலையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளுடே, அவ்வினத்தின் பேராற்றலையும் மனித பெருமையையும் கிருஷ்ணனிடம் காணலாம். மாறிவரும் சமூக போக்கில் ஹட்டிக்குரிய செயலில் இருந்து முற்றிலும் விடுபட்டு நகரத்தில் வாழ்கிறான தேயிலை தோட்டம் போட்டு பணம் வந்தபோது கிருஷ்ணனின் தந்தை தேயிலைத் தோட்ட முதலாளி ஆகிவிடுகிறார். பங்களா, கார் என கிருஷ்ணனின் வாழ்க்கை தரம் உயர்கிறது. இவன் உயர்வில் இன்னொரு சிறப்பு அம்சம் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இவன் கலந்து, இவன் முயற்சியினால் தான் ஹட்டிக்கு பள்ளிக்கூடம் அமைக்கிறது. வெளி உலகில் மாவட்ட அளவில் இவன் பெருமையும் தலைமையும் கொண்டிருந்தாலும் ஹட்டிகள் எல்லோரும் ஒன்றுபட வேண்டும் என்று நினைவு இவனை விட்டு நீங்கவே இல்லை. ஜோகின் தந்தை இறந்தபோது ஆடல் பாடல் கூடாது என யோகி கூறிய போது கிருஷ்ணன் ஆதரித்தார். சாவு நேரத்தில் ஆடலும் பாடலும் பொருத்தமற்றது என அறிவுப்பூர்வமாக அவன் ஆதரித்தார். அவ்வாறு முற்றிலும் புதியவனாக படகர் இனத்தின் பழம் மரபு சிந்தனைகள் இருந்து விடுபட்டு புத்துலகு காண விளையும் மனிதனாக கிருஷ்ணன் காணப்படுகிறார்.

ரங்கன பாத்திரம்

குறிஞ்சித்தேன் புதினத்தில் கதையின் மையமாக இருப்பவன் ரங்கன், படகரின் வாழ்க்கையில் வழிவழியாக வரும் பண்பாட்டுப் போக்கில் ஏற்படும் புதிய மாற்றத்தையும்

அதன் விளைவாக ஏற்படும் மனப்போக்கையும் ரங்கனிடத்தில் தான் காண முடியும். உழைக்காத தன் தந்தையால் வீட்டில் உள்ள வறுமை, தன்னுடைய அன்னை இல்லாததால் ஏற்படும் அனாதை உணர்வு, இவற்றுடன் தன்னை யாரும் மதிப்பதில்லை என்ற சினமும் சேர்ந்து ரங்கனை முரடனாக மாற்றுகின்றன. அணை கட்டுவதை எதிர்க்கும் சும்பலை வழி நடத்தி வரும் போது ஏற்பட்ட கலவரத்தில் போலீசாரின் துப்பாக்கி சூட்டிற்கு பலியாகிறான். துப்பாக்கி காயம் பட்ட ரங்கனை கிருஷ்ணனே மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச் செல்கிறான். உயிர் பிரிந்த பின் யாவரும் இணைந்ததாக கதை அமைகிறது. அவனுடைய பொருமல்களும் ஹட்டி வாழ்வை வெறுக்கும் மனநிலையும் மாறிவரும் சமூக நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் நல்ல படைப்பு தன்மை எனலாம். தங்களுடைய குடும்ப வாழ்வை பொறுத்தவரையில் அவனுக்கு என்றுமே குடும்ப பொறுப்பு கிடையாது. ஊட்டியில் பழக்கமான குதிரை பந்தயம், மது, சீட்டாட்டம் ஆகிய அவரிடமிருந்து போகவில்லை. எனவே குடும்பத்திற்கு அவனால் உதவி ஒருநாளும் கிடையாது. தன் போக்கிலேயே வாழ்ந்து பழக்கப்பட்ட குடும்பமான பிறகும் கூட அப்படியே வாழ்கின்றார். ஆயினும் பாருவின் காதல் நெஞ்சம் தன்பால் இல்லை என்ற உணர்வு, அவன் இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்து இறந்த பின் விஸ்வரூபம் எடுக்கிறது. கௌரி என்ற இன்னொருத்தியுடன் அவன் தொடர்பு வைத்திருந்தாலும் பாருவையின் அலட்சியம் அவனுடைய மனதில் தீயாக மூழாமல் இல்லை. குழந்தைகளை பிளேக்நோய் தாக்கிய போது ஏற்பட்ட வேதனை அவனையும் தாக்காமல் இல்லை,

“அவளுடைய மௌன துயரத்தை இரங்கும் நெஞ்சில் உணர்ந்தான். கண்ணீருடன் எஸ்டேட் அருகில் உள்ள ஆஸ்பத்திரி மருத்துவரை அழைத்து வந்தார். ஆனால் குழந்தை இறந்து விட்டன” (பக் 232)

பதிவு செய்கிறார்.

ஜோகி பாத்திரப்படைப்பு

ஜோகி பாத்திரம் நாவல் முழுவதும் கள்ளம் கபடம் அற்ற ஓர் உயிர் பாத்திரமாகவே அமைந்துள்ளது. அவனை இளமையிலேயே ஒரு நல்ல மனிதனாக காட்டுகிறார். நியாய உணர்விலும் குடும்பப் பற்றிலும் உழைப்புணர்விலும் சிறந்து திகழும் ஜோகிக்கு தன் இனத்திற்கே உரிய பழமை பற்றும் இல்லாமல் இல்லை. மரகத மலை அருகே நவீன மாற்றங்கள் நிகழும் போது அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அணைக்கட்டுக்காக நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்ட போது அதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறான். அவருடைய சின உணர்ச்சியும் மீண்டும் எழுகின்றன. அணைக்கட்டு வேலைக்கு வந்திருக்கும் தன் மகன் நஞ்சனுடன் மோதுகிறான். கிருஷ்ணனின் சூழ்ச்சி தான் என்று ஆத்திரத்துடன் பேசுகிறான். ஆனால் ரங்கனின் சாவுக்குப்பின் நிலைமை மாறிவிடுகிறது. நாவலை முடிக்கும் போது ஜோகியுடன் தான் முடிக்கிறார் ஆசிரியர் நவீன மாற்றங்களைப் புரிந்து கொண்டவனாக அவற்றால் மனம் மகிழ்பவனாக அவன் மாறி விடுகிறான். ஹட்டி மண்ணோடு ஒட்டிய குறைகளோடும் நிறைகளோடும் கூடிய படகனாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளான். பாலியல்

அடிப்படையில் ஆணினம், பெண்ணினத்தை அடிமைப்படுத்தும் விதத்தில் உலகெங்கிலும் ஒரு பொதுத் தன்மையைக் காண முடிகிறது. எல்லாவகைச் சமூக நிறுவனங்களும் ஆணை உயர்த்தி பெண் இனத்திற்கு அநீதி இழைக்க முயன்றிருக்கின்றன. இவ்வாறு அநீதி இழைக்கும் முறை வரலாற்றிற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தொடங்கி இருக்க வேண்டும் என்பது சான்றாக அமைகிறது.

பாருவின் பாத்திரப்படைப்பு

ரங்கனின் மனைவி அறியாமையின் பிரதிநிதியாகவும் காட்சி அளிக்கிறாள். தொடக்கத்தில் சிறு குழந்தையாக யோகியை தேடி மருதமலையில் ஓடி வருகிறாள். பின் பருவம் வந்தவுடன் தன்னை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றியதிலிருந்து ஜோதிடம் மனதைப் பறிகொடுக்கிறாள். ரங்கன் அவளை மணக்க முயன்ற போது அவனுக்கு எதிராகவே தன் மனம் கிருஷ்ணனிடம் இருப்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறாள். இவளுடைய இந்த தீவிரமே ரங்கனுக்கு ஒரு சவாலாக மாறுகிறது. ரங்கனுக்கு மனைவியான பின் தாலிக் கட்டிய அடிப்படையில் லட்சிய பெண்ணாக அவள் இல்லை. ஜோதியும் எங்கேயாவது அவளைப் பார்க்க வரும்போது முகத்தை திருப்பிக் கொள்கிறாள். லிங்கையாவின் அறிவுரையால் ரங்கனுடன் வாழ்கிறாள். இரண்டு குழந்தைகள் இறந்து விடுகின்றன. தன் குழந்தைகளை இழந்து தனியாக இருப்பதற்கு காரணம் பொறாமை தான் என்பாள். ரங்கன் ஒருமுறை அவனிடம் காதல் பிச்சை கேட்பது போல அவருடன் பேசும்போது தன் பொறாமை உணர்வை எண்ணிப் பார்க்கிறாள். கிரிஜாவின் மகன் நஞ்சனை தன் மகனாக எடுத்துக் கொண்ட பின் அவள் போக்கு மாறுகிறது. காதல், பொறுப்பு, இழப்பு, தனிமை, தாய்மை என மாறி மாறி காட்சி அளிக்கும் பாரு எந்த இடத்திலும் படகர் பெண்ணுக்குரிய இயல்பான குணங்களிலிருந்தும் தன் சமூக நிறை குறைகளில் இருந்தும் விலகி காட்சி அளிக்கவில்லை. அவளை இறுதியாகக் காட்டும்போது நிறை மனதோடு இறந்ததாகவே முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

முடிவுரை

நீலகிரி மலையில் வாழ்ந்து வரும் படகர் இனத்தவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்த அளவினர்தான் என்றாலும் உழைப்பாலும் தங்களுடைய கூட்டுவாழ்க்கையாலும் பெருமையுடன் திகழ்ந்தவர்கள். சிறு சிறு குடியிருப்புகளாக ஆங்காங்கே வாழ்ந்து வருபவர்கள். மரகத மலை குடியிருப்பில் உள்ள லிங்கையாவின் குடும்பமும் கரியமல்லரின் குடும்பமும் வடகர்களின் வாழ்க்கை முறைகளை நமக்குத் தருகின்றன குறிஞ்சித்தேன் மரகத மலையில் வசிக்கும் மக்களின் பண்பாடுகள் மற்றும் பழக்க வழக்கங்களைப் பதிவு செய்து நிற்கிறது. படகரின் சமூகம் இயற்கை வாழ்வின் இனிய நிலையில் இருந்து வந்தது அதுவே பெருமை என்பதையும் அவர்களின் வாழ்வில் உழைப்பு சக்தியின் முதன்மையையும் காட்டவும் கதை அமைந்துள்ளது. ராஜம் கிருஷ்ணன் கதை அமைப்போடு படகரின் பண்பாட்டைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] ராஜம் கிருஷ்ணன். குறிஞ்சித்தேன். நாம் தமிழர் பதிப்பகம், கௌரா ஏஜென்ஸீஸ், சென்னை, 2022.
- [2] எழுத்தே வாழ்வு: ராஜம் கிருஷ்ணன். <https://www.hindutamil.in/news/supplements/penn-indru/188164-.html> 20 ஏப்ரல் 2024 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [3] ராஜம் கிருஷ்ணன். காலம் தோறும் பெண்மை. தாகம், சென்னை, நவம்பர், 1990.
- [4] ஏங்கெல்ஸ், பி, குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம். பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, பிப்ரவரி, 2008.
- [5] தந்தை பெரியார். பெண் ஏன் அடிமையானாள்?. பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, மறுபதிப்பு, 2006.
- [6] பிரேமா, இரா. கற்பு - கலாச்சாரம். தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, நவம்பர், 1998.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Superstition in the Works of Vaasanthi

Dr. D. Maheswari, Pandian Educational Trust, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4187-0120>

DOI: 10.5281/zenodo.11192223

Abstract

Vaasanthi is a great writer of Tamil literature. Her writing skills have been recognized when her literary works are viewed in the areas of feminism. Vaasanthi's was named Pankajam. She was born in Tumkur, Karnataka on 26.07.1941 to Viswanathan-Jayalakshmi. She graduated from the University of Mysore in English Literature and History. She holds a Master's degree from the University of Oslo, Norway. She also worked as an editor for the "India Today" Tamil edition for nine years and made a mark as a brave woman journalist in society. Many of her articles touch on various points like art, culture and politics, received serious attention and sparked debates during their publication. She has written many research articles and books on women-related issues. Tamil literature is seen as a time mirror reflecting the happenings in life. In literature, all the events happening in the society are presented to this society by the writers through their works like novels, plays and poems. Many women writers represent women in Tamil literature. Even many women writers have entered the pantheon of world literature because of their eminence in Tamil literature. Ambai, Anuradha Ramanan, Rajam Krishnan, Kutty Revathi, Tamilchelvi, Se. Kalpana, Bama, Indumati, Sivasankari, Ramanichandran, Madhumitha etc. are exposing society through their works on the terrible events that happen to women. They express the happenings in society through their characters in their works. Vaasanthi is one of the best women writers who projects female-centric problems in her works. Superstition is one of the great dangers that spoil the harmony of women. It spoils the society also. Vaasanthi has portrayed lots of effects that make women suffer in the name of superstition. Hence, the purpose of this research paper is to explore how women are affected by superstitions as expressed in the works of Vaasanthi.

Keywords: Superstition, Works, Vaasanthi, Tamil Writer.

References

- [1] Vaasanthi. Ellaigalin Vilimbil. Ganga Puthaga Nilayam, Chennai, First Edition - 1986.
- [2] Vaasanthi. Poyyil Pootha Nijam. Ganga Puthaga Nilayam, Chennai, 2002.
- [3] Vaasanthi. Veergalai Theedi. Vanathi Pathipagam, Chennai, First Edition, 1993.
- [4] Rabiuddin. Ninaiten Ezhuthukiren. Navamani Pathipagam, Chennai, 2010.
- [5] *Tamil Proverbs*. <https://dheivegam.com/tamil-proverbs/> Accessed on 25 April 2024.
- [6] Tolkappiyar, *Tolkappiyam*. Ilanpuranar Urai, Sarada Pathipagam, Chennai 14, 2010.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

வாஸந்தியின் படைப்பில் மூடநம்பிக்கைகள்

முனைவர் த. மகேஸ்வரி, பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4187-0120>

DOI: 10.5281/zenodo.11192223

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் வாழ்க்கையில் நிகழும் நிகழ்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் காலக்கண்ணாடியாகவே காணப்படுகிறது. இலக்கியங்களில் சமூகத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் அனைவரும் அவர்களின் படைப்புகளான நாவல்களில், புதினங்களில், கவிதைகளில் இந்த சமூகத்திற்கு வழங்குகின்றனர். தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண் எழுத்தாளர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். தமிழ் இலக்கிய உலகில் அவ்வையார் தொட்டு இன்றுவரை பல பெண் எழுத்தாளர்கள் சாதனைப் படைத்து வருகின்றனர். அம்பை, அனுராதா ரமணன், ராஜம் கிருஷ்ணன், குட்டி ரேவதி, தமிழ்ச்செல்வி, சே. கல்பனா, பாமா, இந்துமதி, சிவசங்கரி, ரமணிச்சந்திரன், மதுமிதா போன்ற பலர் பெண் சார்ந்து நடக்கும் கெடுமையான நிகழ்வுகளைத் தங்கள் படைப்புகள் மூலமாக இந்த சமூகத்திற்கு வெளிகாட்டுகின்றனர். தமிழ் எழுத்துக்களின் மூலம் சமூகத்தில் நடக்கும் நிகழ்வுகளைத் தங்கள் படைப்புகளில் வெளிப்படுத்துகின்றனர். மிகச்சிறந்த இப்பெண் எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் முக்கிய இடம் வகிப்பவர் வாஸந்தி. பெண்கள் மூடநம்பிக்கைகளால், தங்கள் குடும்பம் சார்ந்த உறவுநிலைகள், பெண்களின் சாதனைகள், சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை போன்ற அனைத்து நிலைகளிலும் எவ்விதம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும், அதிலிருந்து மீள நினைக்கும் அவர்களின் எண்ணவோட்டத்தையும், அது சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் வாஸந்தி தம் படைப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் விதத்தை ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

குறிப்புச்சொற்கள்: மூடநம்பிக்கை, படைப்புகள், வசந்தி, தமிழ் எழுத்தாளர்.

முன்னுரை

வாஸந்தி மிகச்சிறந்த தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளர். சிறந்த ஆய்வு நோக்கத்தில் இவருடைய இலக்கியப் படைப்புகளைப் பார்க்கும் பொழுது இவருடைய அற்புதமான எழுத்து திறமை அறியப்படும். வாஸந்தி இயற்பெயர் பங்கஜம். இவர் கர்நாடக மாநிலம் தும்கூரில் 26.07.1941 ஆம் ஆண்டு விசுவநாதன் - ஜெயலட்சுமி என்பவர்களுக்கு மகளாகப் பிறந்துள்ளார். மைசூர் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியம் மற்றும் வரலாறு துறைகளில் பட்டம் பெற்றவர். நோர்வே நாட்டின் ஆஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைச் சான்றிதழ் பெற்றவர். இந்தியா டுடே தமிழ் பதிப்பு பத்திரிக்கையில் ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப்

பணியாற்றி சமூகத்தில் துணிச்சலான பெண் பத்திரிக்கையாளர் என்றும் முத்திரை பதித்தவர். கலை, கலாச்சாரம், அரசியல் என்று பல்வேறு புள்ளிகளைத் தொட்டு செல்லும் இவரது கட்டுரைகளில் பல, அவை வெளிவந்த காலத்தில் தீவிர கவனம் பெற்றதுடன் விவாதங்களையும் தோற்றுவித்தன. பெண் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பற்றி பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள், ஆய்வறிக்கைகள் எழுதியுள்ளார். பல வெளிநாட்டு இலக்கிய அமைப்புகளின் அழைப்பின் பேரிலும் உலக எழுத்தாளர் மாநாட்டு சொற்பொழிவுகளுக்காகப் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தவர். வாஸந்தி கூர்மையான அரசியல் ஆய்வாளர். இவர் இந்தியா டுடேயில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தின் போது ஏற்பட்ட தமிழ் நாட்டு அரசியல் நிகழ்வுகளைத் தமது அரசியல் சார்பற்ற பார்வையுடன் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய புத்தகத்தைப் (Cut-outs, Caste and Cine Stars) பெங்குவின் (Penguin) பதிப்பகம் வெளியிட்டது பெரும் சிறப்பிற்குரியது. முற்போக்குச் சிந்தனைகளைக் கொண்ட இவர், பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகள், மூடப்பழக்கவழக்கங்களை எதிர்த்து வாதிடவும், தனித்துவமாகச் சிந்திக்கவும் செய்தார். ஆசிரியர் வாஸந்தியின் குடும்பச்சூழல் காரணமாகவே இலக்கியம், அரசியல் ஆகியவற்றில் இயல்பான ஈடுபாடு ஏற்பட்டுள்ளதை அறியமுடிகிறது.

வாஸந்தியின் நூல்கள்

புதினங்கள்

1977 - சிறகுகள், 1978 - ஆர்த்திக்கு முகம் சிவந்தது, நரகத்திற்கும் சொர்க்கத்திற்கும் நடுவே, 1979 - ஒப்பந்தம், காலமெல்லாம் காத்திருந்து, நிழல்கள், நிஜங்கள், ப்ளம் மரங்கள் பூத்துவிட்டன, 1980 - மயக்கங்களும் சிலந்திக் கூடுகளும், மூங்கில் பூக்கள், யுகங்கள் மாறும் போது (மூடும் மேகங்கள்), 1981 - அந்திநேரத்து உதயங்கள், ஆகாச வீடுகள், எண்ணங்களை மீறி, சுருதி பேதங்கள், நிழலும் ஒளியும், மதுவுக்கு அழகிய கண்கள், வசந்தம் கடந்தது, 1982 - ஒரு மகளைத் தேடி, நான், பாதையோரத்துப் பூக்கள், மனிதர்கள் பாதிநேரம் தூங்குகிறார்கள், விடியலை நோக்கி, வீடு வரை உறவு (வசந்தம் கசந்தது), 1983 - இடைவெளிகள் தொடர்கின்றன, எல்லைக்கோடு, ஒரு சங்கமத்தைத் தேடி, குருட்டு நிழல்கள், சந்தனக் காடுகள் (பாதையோரத்துப் பூக்கள்), புதிய வானம், ஜனனம், ஜெய்ப்பூர் நெக்லெஸ் (மாற வேண்டிய பாதைகள்), 1984 - கரை சேராத ஓடங்கள், காரணம் கேட்டு வாடி, காத்திருந்த நெஞ்சங்கள், தீக்குள் விரலை வைத்தால், தூரத்தும் நினைவுகள் அழைக்கும் கனவுகள், நழுவும் நேரங்கள், நிர்வாண முகங்கள், பறவைகள் பறக்கின்றன, புரியாத அர்த்தங்கள், மௌனத்தின் குரல், 1985 - இரவுக்கும் பகலுக்கும் இடையே, இன்றே நேசியுங்கள், எட்டாத கிளைகள், சொந்தம் இல்லாத பந்தம், நிஜங்கள் நிழலாகும் போது, மௌனப்புயல், வேஷங்கள் கலைகின்றன, 1986 - எல்லைகளின் விளிம்பில், சொர்க்கவாசல், தாகம், நேற்றுப் பிறந்தவன், 1987 - அவன், கதவில்லாத வீடு, முதல் மாணவி, திறக்காத ஜன்னல்கள், நட்சத்திரங்கள் மின்னுகின்றன, கதை கதையாம் காரணமாம், கரை சேராத மாலுமிகள், 1988 - அக்னிக்குஞ்சு, துணைவி, புல்லுக்குள் உறங்கும் பனித்துளிகள், 1989 - நிற்க நிழல் வேண்டும், 1990 - சந்தியா, 1991 - பொய்முகாம்,

அம்மணி, 1992 - வேர்பிடிக்கும் மண், காதலெனும் வானவில், நிழலாட்டம், யாதுமாகி, 1993 - வேர்களைத் தேடி.

சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல்கள்

1982 - கேட்கக் கூடாத காரணங்கள்

1985 - கண்ணுக்குத் தெரியாத உலகங்கள்

பயணக் கட்டுரைகள் & சமூகக் கட்டுரை

1988 - உலாவர ஓர் உலகம்

1990 - கிழக்கே ஓர் உலகம்

1991 - முன்னேறு (சமூகக் கட்டுரை)

இது போன்ற சமூகப் பார்வை பொருந்திய படைப்புகளைத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு அளித்துள்ளார்.

விருதுகள்

பஞ்சாப் சாகித்திய அகாதமி விருது உள்ளிட்ட எட்டு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இவர் எழுதிய "வாஸந்தி சிறுகதைகள்" எனும் நூல் தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் 2005 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூல்களில் சிறுகதை எனும் வகைப்பாட்டில் பரிசு பெற்றிருக்கிறது. பஞ்சாப், இலங்கை, ஃபீஜி நாடுகளின் இனப் பிரச்சனைகளைப் பின்புலமாக வைத்து இவர் எழுதிய நாவல்கள் முறையே மௌனப் புயல், நிற்க நிழல் வேண்டும், தாகம் ஆகியவை. மௌனப் புயல் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பஞ்சாப் சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றது. சமூக நாவலான 'ஆகாச வீடுகள்' இந்தியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹிந்தி மொழிபெயர்ப்பிற்கு உத்தர் பிரதேஷ் சாஹித்ய சம்மான் விருது கிடைத்தது.

முதல் படைப்பு

இளமைக்காலத்தில் அவருடைய உறவினர் ஒருவர் விபத்தில் காலமாகி விட்டார் உடன் விபத்தில் சிக்கிய அவருடைய மனைவி கணவனின் இறப்பைக் கண்டு அழாமல் இருந்தது பற்றி அவருடைய உள்ளார்ந்த துன்பத்தை உணர்ந்து கொள்ளாமல் உறவுக்காரப் பெண்கள் பேசிய வம்புப் பேச்சால் மனம் கலங்கிய படைப்பாளர். அக்கொடுமையினை எப்படியாவது வெளியிட வேண்டும் என நினைத்தார். அவருடைய எண்ணமே 'பிராயச்சித்தம்' என்ற சிறுகதையாக 1961-இல் ஆனந்த விகடனில் முத்திரைக் கதையாக வெளிவந்தது. உறவினரின் திருமணத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஏழையின் கண்ணீரைக் கண்டு துடித்த படைப்பாளரின் வெளிப்பாடே 'பசி வந்திட' என்ற அவரின் இரண்டாவது கதையாகும். இதுவும் ஆனந்த விகடனில் 1961-இல் முத்திரைக் கதையாக வெளியாகின. இவ்வாறு தொடர்ந்து பல படைப்புகளைப் படைத்து வாஸந்தி சமூகத்திற்கு அர்ப்பணித்துள்ளார்.

மூடநம்பிக்கைகள்

நம்பிக்கையும் விடாமுயற்சியும் இல்லாதவர்களின் ஓர் ஆயுதம் மூடநம்பிக்கை. இது

நம்பிக்கையற்றவர்களால் விதி என்றும் மந்திரம் என்றும் கூறப்படுகிறது. மேலும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிலை அல்லது புரியாத அறியாத பயம் என்று கருதப்படுகிறது. உலக அளவில் மக்களிடையே பல்வேறு வகையான மூடநம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. பெரும் அச்சத்தையும் செயல் தடைகளையும் உண்டாக்குபவைகளே மூடநம்பிக்கைகள். காலையில் காணும் கனவு பலிக்கும், விதவை எதிர்வந்தால் அபசகுணம், உள்ளங்கை அரித்தால் பணம் வரும் போன்ற நம்பிக்கைகள் சுத்தப் பொய். பலர் அதை நம்புகின்றனர். வெளிநாடுகளில் மட்டுமில்லாமல் நம் ஊர்களிலும் மூடநம்பிக்கையினால் பல உறவுகள் பிரிகின்ற நிலையும் இச்சமூகத்தில் காணப்படுகின்றது.

முனைவர் கோ. நீலகண்டன் அவர்கள் 'நம்பிக்கை சிலநேரம் நல்வழிப்படுத்தும் சிலநேரம் தீய வழியிலும் இழுத்துச் செல்லும்' என்றும் முனைவர் அ.இரபியுதீன் அவர்கள் 'மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் முட்டாள்தனமான சம்பிரதாயங்கள்' என்றும் கூறுகிறார்கள்.

'ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே' தமிழ் சமூகத்தில் முன்னோர்கள் தங்கள் அனுபவங்களை எளிய சொற்களாகத் தங்களது சந்ததியினருக்குக் கூறியதே பழமொழிகள். எல்லா குடும்பங்களிலும் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் கூறப்பட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் நன்மை நடப்பதும், தீமை நடப்பதும் அந்த குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் பெண்ணின் கையில் தான் உள்ளது என்ற பொருள் உள்ள இப்பழமொழியைக் கூட மூடப்பழக்க வழக்கம் உள்ளவர்கள் பெண்களைப் பழிப்பதற்காகக் கையாண்டுள்ளனர்.

தீய சடங்குகளைக் கடைபிடிக்கும் ருக்மிணி மாமி

'வேர்களைத் தேடி' என்னும் புதினத்தில் தில்லியில் வசிக்கும் ருக்மிணி மாமி பிராமணர் பிரிவைச் சேர்ந்தவள். பல மூடப்பழக்க வழக்கங்களைக் கடைபிடிக்கிறவள்.

'தில்லியானா என்ன திருச்சியானா என்ன, நம்ம சமஸ்காரம் மாறிப் போகுமா...'

"நடுக்கும் குளிர் நாள்களில் வீட்டிற்கு விலக்கான தருணங்களில் மாமியின் பெண் பத்மாவுக்குக் கை கால் கழுவ வெந்திர கிடைக்காது. போர்த்திக் கொள்ள கதகதப்பான (பருத்தி மெத்தை) ரஜாய் கிடைக்காது. (வேர்களைத் தேடி 42)

என்று ருக்மிணி மாமி கூறுகிறாள். மகள் பத்மாவுக்கு மாதம் தோறும் வரும் இயற்கையான மாத விலக்கின் போது கூட அடிப்படை தேவையான போர்த்திக் கொள்ள கதகதப்பான ரஜாய் கிடைக்காமல் போன விரக்தியில் துன்பத்தில் பக்கத்து வீட்டுப் பெண் மைதிலியிடம் கூறுகிறாள். மாதம் தோறும் வரும் இயற்கையான மாத விலக்கின் போது கூட, பெண்ணுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அடிப்படையான தேவைகள் கிடைக்காமல் இருப்பதையும் வெற்று சடங்குகளைக் கடைபிடிக்கும் ருக்மிணியின் மனதில் மூடநம்பிக்கை வேரூன்றி இருப்பதையும் ருக்மிணி மாமி, பத்மா இரு கதாபாத்திரங்கள் வழியாக அறியமுடிகிறது.

நிமித்தம் பார்த்தல்

நிமித்தம் அல்லது சகுணம் என்பது பண்டைத் தமிழக மக்களின் வாழ்வியல் மரபு. நிமித்தம் அல்லது சகுணம் குறித்து மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைகள், சங்க இலக்கியங்கள்,

காப்பிய இலக்கியங்கள் மட்டுமின்றி நாட்டுப்புற இலக்கியங்களிலும் அதிகாகக் காணப்படுகின்றன. நிமித்தக் குறியீடுகள், மக்களின் வாழ்க்கையில் நல்ல பலன்களையோ அல்லது தீய பலன்களையோ உறுதியாக; எதிர்கால நிகழ்ச்சிகளை முன் கூட்டியே அறிவிக்கும் அறிகுறியாக மக்களால் இன்றுவரை நம்பப்பட்டு வரும் நம்பிக்கையாக இன்றும் இருந்து வருகின்றன.

நாள் - நிமித்தம் - நல்ல நாள் பார்த்தல் (தொல். புற., நூ. 30). நிமித்தம் என்ற சொல்லிற்குப் பொருளாகத் தொல்காப்பியர் காரணம், நிமித்தம், கூட்டம் ஆகிய பொருட்களை வகுத்துள்ளார். இலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் கனவுகளில் இயற்கைக்கு முரண்பாடான அச்சத்தைத் தரக்கூடிய அனைத்து நிகழ்வுகளிலும் நிமித்தங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. பல்லி கத்துதல், ஆந்தை அலறுதல், பூனை குறுக்காக வருதல் ஆகியன தீ நிமித்தங்களாகவும் மகளிர்க்குக் கண், புருவம், நெற்றி முதலியன இடம் துடித்தல் நன்நிமித்தங்களாகவும் இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன.

'காதலெனும் வானவில்' என்னும் புதினத்தில் கனவின் மீது நம்பிக்கை உடைய மீராவின் அத்தைப் பாட்டியிடம், மீரா கெட்ட கனவு கண்டதாகவும் அதில் யாரோ ஒருவர் இறந்து போனது போல் கனவு இருந்ததாவும் கூறுகிறாள். அதற்குப் பாட்டி, "அந்த மாதிரிக் கனாக் கண்டா ரொம்ப நல்லது வருதுன்னு அர்த்தம்" என்று கூறுவது மீராவுக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. மீராவின் அத்தைப் பாட்டி நன்நிமித்தங்களாகக் கூறுவது அறியப்படுகிறது.

நிமித்தங்கள் வாஸந்தியின் படைப்பான 'பொய்யில் பூத்த நிஜம்' என்னும் புதினத்தில் சகுந்தலாவின் பாட்டி வாயிலாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. சகுனத்தின் மீது நம்பிக்கை கொண்ட சகுந்தலாவின் பாட்டி, முன்கூட்டியே நடைபெறும் அசம்பாவிதங்களைப் பின் நடைபெறும் நிகழ்வுக்குக் காரணமாக இருக்கப் போவதாகக் கூறுகிறார். அதைப் பற்றி சகுந்தலா "தளதளவென்று இருந்த துளசி வாடிப்போனதும், முந்தைய மாதம் நடந்த சுமங்கலிப் பிரார்த்தனையின் போது இறந்தவர்களின் பெயரை வாய் தவறி சொன்னதும், வரவிருக்கும் நிகழ்வுகளுக்கான எச்சரிக்கையின் அடையாளங்கள்" (பொய்யில் பூத்த நிஜம், ப. 2) என்று தான் பயந்ததாகப் பாட்டி சொல்வாள். வீட்டு மனிதர்கள் யாராவது இறந்து போனால், அவளுக்கு முன்கூட்டியே சமிக்ஞைகள் ஏற்பட்டிருந்ததாகவும் பாட்டி கூறியதாகச் சகுந்தலாவின் வாயிலாக ஆசிரியர் கூறிய விதம், நிமித்தம் அல்லது சகுனம் பெண்களின் வாழ்வில் துன்ப நிகழ்வுகளை முன்கூட்டியே எடுத்துரைக்கும் விதத்தில் அமைந்தாலும் அதை நினைத்து பெண்கள் துன்பப்படும் நிலையும் உள்ளது, என்று வாஸந்தி ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

விதியை எண்ணி வருந்துதல்

'பொய்யில் பூத்த நிஜம்' என்னும் புதினத்தில் வாழ்க்கையில் சிறுவயதிலிருந்தே அடிக்கடி பிரச்சனைகளை எதிர் போராடி துன்பத்தை மட்டுமே அனுபவித்து வந்தவள் சகுந்தலா. சகுந்தலாவிற்குத் திருணமாகி கணவன் ராஜ்மோகன் வந்ததும் மகிழ்ச்சியாக

வாழ்கிறாள். அவனும் விபத்தினால் ஐந்தாண்டுகால நினைவுகளை இழந்தப்பிறகு சகுந்தலாவை விட்டுப் பிரிந்து பெற்றோர்களுடன் கிராமத்திற்குச் செல்கிறான். மீண்டும் வாழ்க்கையின் மீது ஏற்பட்ட வெறுப்பினால் விதியைக் காரணம் கூறி வருந்துகிறாள் சகுந்தலா. “சின்ன வயசிலேந்து எனக்கு எதிர்நீச்சல் போட்டே வழக்கமாயிட்டது. விதிக்கு என்னோட விளையாடறதே வேலையாப் போச்சு.” (பொய்யில் பூத்த நிஜம், ப. 269) இதைப்பற்றி, “நீ சீட்டுக்கட்டை மாத்திப்போடு. அசகாய சூரத்தனம் செய் - இங்கே என்ன எழுதியிருக்கோ அதுதான் நடக்கும்.” (பொய்யில் பூத்த நிஜம், ப. 56) என்று அவள் பாட்டி, நீ ரொம்ப தைரியசாலி, அதனால் தைரியமாக இருக்குமாறு ஆறுதல் கூறுகிறாள். விதியைக் காட்டி துன்பப்படும் சகுந்தலாவிற்கு, மதியால் வெல் என்று அவள் பாட்டி கதாபாத்திரம் மூலம் ஆறுதல் கூறி ஆசிரியர் பெண்கள் அனைவருக்கும் உத்வேகம் கொடுப்பது போற்றுவதலுக்குரியது.

அதிர்ஷ்ட நம்பிக்கை

'எல்லைகளின் விளிம்பில்' என்னும் புதினத்தில் மாலதி சோதிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவளாக இருக்கிறாள். மாலதியின் அம்மா சோதிடத்தில் நம்பிக்கைக் கொண்டவளாக இருக்கிறாள். மாலதியின் அண்ணன் பாலு படித்து விட்டு, நேர்முகத்தேர்வு செல்லும் போதெல்லாம் ஏமாற்றங்களை மட்டுமே அடைந்து வேலை கிடைக்காமல் துன்பப்படுகிறான். "அதிர்ஷ்டம் என்கிறது ஜாதகத்துல இல்லாதபோது காரியம் எங்கே பழமாறது" (எல்லைகளின் விளிம்பில், ப. 21) என்று மாலதியின் அம்மா கூறுகிறாள். மாலதி அம்மாவின் எண்ணத்தை நினைத்து, அதிர்ஷ்டம் இருந்தால் தான் வேலை கிடைக்குமெனில், எதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்? ஏன் படிக்க வேண்டும்? என்ற எண்ணம் அனைவருக்கும் வந்து விடும் என்று எண்ணி வருந்துகிறாள். மூடநம்பிக்கை வாழ்க்கையை அழிக்கிறது. விடாமுயற்சியும் சரியான எண்ணங்களும் வேண்டும். விடாமுயற்சியோடும் தன்னம்பிக்கையோடும் செயல்பட்டால் வெற்றி பெறலாம் என்று தன அண்ணன் பாலுவுக்கு அறிவுரை கூறுகிறாள். எந்த ஒரு செயலையும் விடாமுயற்சியுடன் செய்ய வேண்டுமே தவிர, தோல்வி அடைந்தால் தனக்கு அதிர்ஷ்டம் இல்லை என்று எண்ணக்கூடாது என்பதில் மனஉறுதி உள்ளவளாகக் காணப்படுகிறாள் மாலதி. மாலதி கதாபாத்திரம் வாயிலாக மூடநம்பிக்கை தரும் துன்பத்திலிருந்து மீண்டு, தன்னம்பிக்கையோடும் விடாமுயற்சியோடும் செயல்படும் படி இச்சமூகப் பெண்களைத் தைரியப்படுத்தி ஊக்குவித்து வழிநடத்தும் விதத்தை ஆசிரியரின் எல்லைகளின் விளிம்பில் என்னும் புதினத்தில் அறியதுடிகிறது.

தொகுப்புரை

படைப்பாளரின் பெரும்பாலான புதினங்கள் படித்த நடுத்தர வர்கத்துப் பெண்களின் சிக்கல்களைச் சித்தரிக்கின்றன என்பதை அவருடைய புதினங்கள் பதிவு செய்கின்றன. மூடநம்பிக்கைகளும், பழங்கால சம்பிரதாயங்களும், விதி எனும் பெயரில் வருந்தும் மனநிலையும், அதனால் வரும் துன்பங்களையும் வாஸந்தி தன் எழுத்தின் வழி புதினங்களில் காட்சிப்படுத்துகிறார். மூடநம்பிக்கைகளால் பெண்கள் பாதிக்கப்பட்டு, குடும்பத்தில் நிகழும்

சிக்கல்களைத் தாங்கிக் கொண்டு பெண்கள் போராடுவதையும், அதிலிருந்து மீள நினைக்கும் அவர்களின் எண்ணவோட்டத்தையும், வாஸந்தி தன் படைப்புகள் மூலம் எளிய மொழிநடையில் இயல்பான பாத்திரங்களைக் கொண்டு இச்சமூக மக்களுக்குக் காட்சிப்படுத்தியதிலிருந்து பெண்கள் மூடநம்பிக்கையைத் தன்னம்பிக்கையால் வென்று சமூகத்தில் வெற்றிநடை போட வேண்டும் என்ற ஆசிரியரின் எண்ணம் நுண்ணிதின் தெளிவாய் மிளிர்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] வாஸந்தி. *எல்லைகளின் விளிம்பில்*. கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 1986.
- [2] வாஸந்தி. *பொய்யில் பூத்த நிஜம்*. கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை, 2002.
- [3] வாஸந்தி. *வேர்களைத் தேடி*. வானதி பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1993.
- [4] அ.இரபியுதீன். *நினைத்தேன் எழுதுகிறேன்*. நவமணி பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு - 2010.
- [5] தமிழ் பழமொழிகள். <https://dheivegam.com/tamil-proverbs/> 25 ஏப்ரல் 2024 அன்று அணுகப்பட்டது.
- [6] தொல்காப்பியர், *தொல்காப்பியம்*. இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை 14, 2010.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Kumarikku Adaikalamai Vanthal Meenakshi

Dr. A. P. Ramalekshmi, Assistant Professor of Tamil, Tamil Research Centre,
S.T. Hindu College, Nagercoil - 629003, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5093-6577>

DOI: 10.5281/zenodo.11192243

Abstract

Kanyakumari is about 16 km from Nagercoil. Kandan Shasta Temple is an ancient guardian deity in the town of Aralvaimozhi located in the Thovalai district. In the 13th century AD, when Alauddin Khilji's army under the command of Malikapur captured Madurai from the Pandyas. Historical evidence says that the Meenakshi statue was preserved in the Barakodi Kandan Shasta temple in Aralvaimozhi for 59 years. It was the family deity of the Venadu kings. Barakodi Kandan Shasta Temple is the place where the Meenakshi statue was preserved. Ever since this event took place, the auspicious Meenakshi Sundareswarar Temple has been revered. The 'Thirukalyana Festival' is celebrated for four days in the month of Chitrai as the festival of sending Madurai Meenakshi from the Chera country to the Pandya country. The festival and ceremonies related to the historical events are held in the Thirukalyana Mandapam of the temple. It is believed that Ambal was taken to the Vinayagar temple the day before and Goddess Meenakshi who bathed in the nearby Akaligai spring, was brought by Madurai Sundareswarar. The bridegroom's family members, bring Meenakshi to the holy stage of this temple and marry Meenakshi by giving new clothes and ornaments along with a drum. Thus, the ceremonious rituals go on in the temple according to the sources. Hence, this article investigates the sources to bring the original facts to the Tamil society.

Keywords: Kumari, Saviour, Madurai, Meenakshi.

References

- [1] T.V. Sadasiva Bandarathar. *Pandyan History*. South Indian Shaivaism Literature Society, Chennai – 1. 1977.
- [2] Vithuvan S. Sathasivam. *Cheranadum Senthamilum*. Sashi Nilayam, Nagercoil, 1969.
- [3] Prof. A.K. Perumal. *Thirukoil Vazhikatti Kanyakumari District*. Department of Hindu Religious Charities, Government of Tamil Nadu, June 2015.
- [4] V. Kandaswamy. *Tamilnattin Thalavaralarum Panpattu Chinnangalm*. Palaniappa Brothers Publishing House, 1983.
- [5] *Deepam Magazine*. *Maduraikum Nerupukkum Undana Thodarbu*. www.kalkionline.com Accessed on March 5, 2023.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

குமரிக்கு அடைக்கலமாய் வந்தாள் மீனாட்சி

முனைவர் ஆ. பா. இராமலெட்சுமி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தென்திருவிதாங்கூர்

இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5093-6577>

DOI: 10.5281/zenodo.11192243

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கன்னியாகுமரி மாவட்டம், நாகர்கோவிலிருந்து சுமார் 16 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள தோவாளை வட்டத்தை சார்ந்த ஆரல்வாய்மொழி என்னும் ஊரிலுள்ள பழமையான காவல் தெய்வமான கண்டன் சாஸ்தா ஆலயத்தில் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் ஆலாவுதீன் கில்ஜியின் படைதளபதியான மாலிக்கபூர் படையானது பாண்டியர்களிடமிருந்து மதுரையை கைபற்றியது. அப்போது மதுரை மீனாட்சியின் விக்ரகத்தைக் காப்பாற்ற மதுரைக்கு முன்னடியில் இருந்த ஆரல்வாய்மொழி என்னும் ஊரில் உள்ள பரக்கோடி கண்டன் சாஸ்தா ஆலயத்தில் இச்சிலையைப் பாதுகாத்ததாகவும் 59 ஆண்டுகள் வேணாட்டு மன்னர்களுக்கு குலத்தெய்வமாகவும், இம்மண்ணே பிறந்த ஊராகவும், விஜயநகர நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் மீண்டும் அச்சிலையை மதுரைக்கு திருமண வைபோகத்துடன் மதுரை சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு வேணாட்டு அரசர்கள் அனுப்பியதாகவும் தலவரலாறு கூறுகிறது. மீனாட்சி அடைக்கலமாக வந்த இடமே பரக்கோடி கண்டன் சாஸ்தா ஆலயம் ஆகும். இந்நிகழ்வு நடந்த பின்னாளில் இருந்து அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயமாக போற்றப்படுகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள்: குமரி, மீட்பர், மதுரை, மீனாட்சி.

முன்னுரை

இந்தியாவின் தென்கோடியில் அமைந்துள்ள மிக தொன்மையான பகுதியே குமரியாகும். சிவபெருமானை திருமண செய்ய தவக்கோலத்தில் கன்னியாய், குமரியாய் ஆதிசக்தியான இத்தாய் தெய்வத்தின் பெயரலேயே “கன்னியாகுமரி” என்று வழங்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் 32 மாவட்டங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. வைணவ ஆழ்வார்களால் மங்களாசனம் செய்யப்பெற்ற திருவெண்பரிசாரம், திருவட்டாறு என இரண்டு புகழ்பெற்ற திவ்யதேசங்களும், பன்னிரண்டு சிவலாய ஓட்டங்களை கொண்ட சிவ ஆலயங்களும், ஆயிரங்கண்ணோனின் சாபத்தைப் போக்கிய சுசீந்திரம், திருவிதாங்கூர் மன்னர்கள் ஆண்ட அரண்மனைகள், கொட்டாரங்கள், பாசரைகளான உதயகிரி கோட்டை, வட்டக்கோட்டை, ஓளவையார் அம்மன் கோவில், நாஞ்சில் மக்களின் உணவு, பழக்கவழக்கம் பண்பாடு, பாரம்பரியம், வீரம் என பல சிறப்புகளைக் கொண்டது. மேலும் வேளிமலை, பொதிகைமலை,

பேச்சிப்பாறை, பெருஞ்சாணி அணை, மாம்பழத்தாறு அணை, பழையாறு, கோதையாறு என இயற்கைவளமும், நீர்வளமும் கொண்ட பகுதியாக இப்பகுதி அமைந்துள்ளது.

குமரியின் வரலாறு

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1947 வரை திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் கீழ் இருந்ததாகவும், பின்னர் கொச்சின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்து 1956 நவம்பர் 1ஆம் நாள் தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்தது. குமரி மாவட்டத்தின் தலைநகரம் நாகர்கோவில் ஆகும். இதன் பழமையான பெயர் 'கோட்டாறு' ஆகும். கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை இப்பகுதியை ஆய்மன்னன் ஆண்டதாகவும் இப்பகுதியே "வேணாடு" என்று வழங்கப்பட்டதையும் அறியமுடிகிறது. இவ்வேணாடு சேரநாட்டில் அமைந்திருந்த பதினெட்டு நாடுகளில் ஒன்றாகும். பாண்டிய நாட்டின் தென்பகுதியில் ஆய்நாடு, வேய்நாடு என்ற இருப்பகுதியினை சிற்றரசுகள் ஆட்சி செய்ததையும், கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டில் குமரியின் பெரும்பகுதியான 'ஆய்' என்ற குடியினர் அல்லது ஆய்க்குலத்தினர் 'ஆய்க்குடி' என்ற பகுதியே தலைநகரமாக கொண்டு ஆட்சிப்புரிந்ததையும் வரலாற்று நூலான "தென்குமரியின் சரித்திரம்" (பக்.142) பேரா. அ.கா.பெருமாள் அவர்கள் நூல்வழி அறியமுடிந்தது. தற்போது "இடலாய்குடி" என்ற ஊர் உள்ளது. வேணாடு தற்போது தமிழ்நாட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கேரளமாநிலத்தின் கொல்லம் திருவனந்தபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கியது ஆகும்.

ஆய் நாடும் வேணாடும் இணைந்த பிறகு 'ஆய்வேளிர்' என்று அழைத்தனர். இவர்கள் பாண்டிய அரசின் கீழ்ப்பட்ட பகுதியை ஆட்சி செய்தாகவும் "வேளிர் நாடு" என வழங்கப்பட்டதையும் வித்துவான் சதாசிவன் அவர்களின் சேரநாடும் செந்தமிழும் எடுத்துக்கூறுகிறது. 1956 தோவாளை, அகஸ்தீஸ்வரம், கல்குளம், விளவங்கோடு ஆகிய நான்கு பகுதிகளும் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு நாகர்கோவிலை தலைமையிடமாக கொண்டு தமிழ்நாட்டுடன் கன்னியாகுமரி என்ற புதிய மாவட்டம் உருவானது. நாஞ்சில் நாடானது 17ஆம் நூற்றாண்டு வரை வேணாடாகவும் அதற்கு அடுத்து திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் உட்பட்ட பகுதியாகவும் தற்போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு உட்பட்டபகுதியாகவும் திகழ்கிறது.

பாண்டியர்கள் பெயர்பெற்ற ஊர்கள்

நாஞ்சில் வள்ளுவன் பாண்டியர்களுக்கு படைத்தளபதியாக இருந்தான். பாண்டியர்களை "குமரி சேர்ப்பான்" என்று அழைத்தனர். நாஞ்சில் நாட்டில் இவர்கள் கைப்பற்றிய சிலபகுதிகளுக்கு தங்களின் பெயரை அவ்வூர்களுக்கு வைத்ததையும் அறியமுடிகிறது. இந்திரனின் பாவத்தை நீக்கிய புனித தலமான சுசீந்திரத்தை "சுந்தர பாண்டிய சதிர்வேத மங்கலம்" என அழைத்ததை தொல்லியல் ஆய்வேடு விளக்குகிறது.

ஆய் மன்னன் ஆண்ட அதியனூர், பாண்டியர்கள் வெற்றிப் பெற்ற பின்பு அதியனூர் அழகிய பாண்டியபுரம் என்று அழைத்ததையும் வரலாற்று செய்திகள் மூலம் அறியமுடிகிறது. பூதப்பாண்டியன் என்ற மன்னன் ஆட்சி செய்த இடம் பூதப்பாண்டி எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

முதன்முதலாக கொள்ளையடித்தவனும் ஆட்சி செய்தவனுமாகிய செழியன் வேந்தன் கைப்பற்றிய பகுதியை சேந்தன்புதூர் என்று வழங்கியதை அறியமுடிந்தது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆய்மன்னர்கள் ஆட்சி செய்ததாகவும், 7ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னர்கள் குமரிமாவட்டத்தின் தென்பகுதியினை ஆண்டதாகவும், இவர்கள் வசம் இப்பகுதி சிலகாலம் இருந்ததற்கு, ஆதாரமாக அவர்கள் கையாண்ட அல்லது வெற்றி பெற்ற பகுதிகளுக்கு தங்கள் பெயரை ஆக்கிக் கொண்டதை டாக்டர் கே.கே.பிள்ளையின் தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும், கி.பி.1311-ல் மதுரையை ஆட்சி செய்து வந்த மாலிக்கப்பூரின் படைகள் நாஞ்சில் நாட்டின் பல பகுதியை சேதமடைய செய்ததை, “திருப்பதிசாரம் திருவாழ்மார்பன் கோவில் - ஓர் ஆய்வு” (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்) என்ற முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டில் பேராசிரியர். ஆ.பா. இராமலெட்சுமி (2013, ப.60) விளக்குகிறார். நாயக்கரின் படை கி.பி.1675ல் நாஞ்சில் நாட்டின் பல பகுதிகளான திருவெண்பரிசாரம், தெரிசனங்கோப்பு, சுசீந்திரம், ஆரல்வாய்மொழி, இன்னும் ஏராளமான பகுதிகளின் கோவில்களையும் விளைநிலங்களையும் கொள்ளையடித்தனர், சேதமடைய செய்தனர். மீண்டும் திருவிதாங்கூர் ஆட்சிக்காலத்தில் புதுபிக்கப்பட்டது.

நாஞ்சில் நாடு

வேணாட்டின் ஒரு பகுதியே ‘நாஞ்சில்நாடு’ ஆகும். நீர்வளமும் நிலவளமும் மிகுந்த செழிப்பின் அடையாளமாக விளங்கியது. இச்செல்வ செழிப்பே அன்னியர்கள் படையெடுக்கவும், விளைநிலங்களை சேதமடைய செய்து கொள்ளையடித்தனர். நாஞ்சில் வள்ளுவன் என்ற குறுநில மன்னன் இப்பகுதியை ஆண்டதால் “நாஞ்சில் நாடு” என பெயர் பெற்றதாக அறியமுடிகிறது. பழமையான நூலான சங்க இலக்கியத்தில் இம்மன்னனைப் புகழ்ந்து ஓளவையார், கருவூர் காதப்பிள்ளை, மருதனின் நாயினார் ஆகியோர் ‘பொருநன்’ என அழைக்க பெற்றதையும் அறியமுடிகிறது.

மணி யன்ன நீர் கடற் படரும்;

செவ்வரைப் படப்பை நாஞ்சிற் பொருந! (புறம்., பா. 137)

உயர்சிமைய உழாஅ நாஞ்சில் பொருந! (புறம்., பா. 139)

என்ற புறநானூற்று வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நாஞ்சில் நாட்டில் ஆரல்வாய்மொழி

மதுரை மீனாட்சிக்கு அடைக்கலம் தந்த மலைத்தொடரான நாஞ்சில் நாட்டின் ஒரு பகுதி ஆரல்வாய்மொழி. மூவேந்தர்கள் தமிழ்நாட்டை ஆண்ட போது பாண்டிய நாட்டின் முன்னடியுமாய், சேரநாட்டின் முற்றுமாய் அமைந்த சிறப்புமிக்க பகுதியாகும். இரு நாடுகளுக்கிடையே அமைந்த மலைகளை கோபுர வாயிலாக அமைந்திருந்தது. பாண்டிய நாட்டுக்கு சேர நாட்டிலிருந்து செல்வோர் எந்தவித வரியும் கட்டாமல் பாதையை கடந்துச் செல்லலாம். ஆனால் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து சேரநாட்டிற்குள் வருவோர்களில் சேரன்

அல்லாதோர் நுழைவு வரி கட்டிய பிறகே சேரநாட்டிற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இப்படி வரக்கூடிய மக்களின் சேர்களை கண்டறிய எல்லை காப்பாளர் அவர்களுக்கு “வாய்மொழி தேர்வு” நடத்தியதாக அறியமுடிகிறது. அத்தேர்வானது யாதெனில் “ஒரு ஆளாக்கு நெல்லுக்கு ஏழு வாழைப்பழம்” என்ற சொற்றொடரைச் சொல்ல வேண்டும். ல, ள, ழகர ஒலி வேறுபாடுகளைக் கொண்டு அவர்கள் சேரனா அல்லது வேற்றுப்பகுதியை சார்ந்தவர்களா என்பதை அறிவார்களாம்.

மாலிக்கபூரின் படையெடுப்பு

ரவிவர்ம குலசேகர பெருமாள் ஆட்சி செய்த காலத்தில், மதுரையை ஆண்ட மாறவர்ம குலசேகர பெருமானின் மகளான சுந்தரவல்லியைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்கு பிறந்த நால்வரும் (அனந்தவர்மன், அச்சுதவர்மன், பிரபாவர்மன், கிருஷ்ணவர்மன்) பாண்டியனின் குலப்பெருமையிலேயே வளர்ந்தனர். மேலும் மாறவர்ம குலசேகரபெருமானின் மகன்களாகிய சுந்தர பாண்டியன் மற்றும் வீர பாண்டியன் ஒற்றுமையில்லாத காரணத்தால் மாலிக்கபூர் படையானது மதுரையைக் கைபற்றியது. மேலும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் களக்காட்டில் இவர்களுக்கென தனி நிலங்களைப் பிரித்து குறுநில மன்னர்களாக ஆட்சி செய்த போதும் ஒற்றுமையில்லாததால் சேரமன்னர்கள் பாண்டியர்களைக் கைபற்றியதாக அறியப்படுகிறது. வேணாட்டு அரசன் இரவிவர்ம குலசேகர பாண்டியன் அவரது மருமகன் வீரமார்த்தாண்டவர்மாவை ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்ற நாளும் பங்குனி மாத உத்திர நட்சத்திரத்தில் தாய் மீனாட்சி இத்தலத்திற்கு வந்ததாக அறியமுடிகிறது. இக்கோவிலில் நடைபெறும் பங்குனி திருவிழா உத்திர நட்சத்திரத்தன்றே நடைபெறுகிறது.

அடைக்கலமாய் வந்த ஆலயம்

500 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமையான ஆலயம் ஆகும். பரவன் என்ற வேட்டுவ இனத்தவர்கள் ஆரல்வாய்மொழி மலைப்பகுதிகளிலுள்ள முயல்களை வேட்டையாடியதாகவும், அப்போது வேடுவனின் வில்லுக்கு அகப்பட்டு வீழ்ந்த முயலை எடுக்கும் இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தெய்வச்சிலையே மூலவரான ‘சாஸ்தா’ ஆகும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய பழமையான தெய்வமாகவும் இங்குள்ள ‘பரக்கோடி கண்டன் சாஸ்தா’ விளங்கியதாகவும் இங்குள்ள அனைத்து மக்களால் வழிப்படும் தெய்வமாகவும், சேர மன்னர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் சிறப்பாக செயல்பட்டதாகவும் தலவரலாறு கூறுகிறது. சுமார் 59 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இப்பகுதியை ஆட்சி செய்த குமரித் தெய்வமாக, வேணாட்டு அரசர்களின் குலத்தெய்வமாக விளங்கியதையும் அறியமுடிகிறது. கொல்லம் 486ல் மீனாட்சி அம்மன் நாஞ்சில் நாட்டின் ஒரு பகுதியான ஆரல்வாய்மொழியில் உள்ள பரக்கோடி கண்டன் சாஸ்தா ஆலயத்திற்கு வந்ததை எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் “குமரி துறவி” நூலில் எடுத்துக்காட்டுகிறார். கி.பி.1307ல் மாலிக்கபூரின் படையெடுப்பானது மதுரைக் கோவிலை தரமட்டமாக ஆக்கியதையும் சிலப்பகுதிகள் தீயிட்டு சேதமாக்கிய போது தாய் தெய்வமான மீனாட்சி பாதுகாக்கும் பொருட்டு பாண்டியநாட்டின் முன்னடியில் இருந்த இவ்வாலயத்தில்

பாதுகாத்ததை தலவரலாறு எடுத்துக்காட்டுகிறது. முகலாயர்களை வீழ்த்தி மதுரையை மீட்ட விஜயநகர நாயக்க பேரரசு ஆட்சி செய்த காலத்தில் அம்மன்னன் குமார கம்பண்ணன் நாயக்கரின் மனைவியான கங்கம்மா தேவியின் கனவில் தெய்வ பெண் கிளியுடன் வந்ததால் நாயக்க மன்னன் ஆரல்வாய்மொழியில் இரகசியமாய் பாதுகாத்து வந்த மதுரை மீனாட்சியை, மீண்டும் மதுரைக்கு கொண்டு வர ஆணையிட்டதன் பெயரில், சித்திரை மாதம் திருக்கல்யாண கோலத்தில் மணமகன் வீடான மதுரை சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு வேணாட்டு அரசன் தலைமையில் குமரியிலிருந்து மதுரைக்கு அனுப்பி வைத்ததாக தலவரலாறு கூறுகிறது.

மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கல்யாணம்

சேர நாட்டிலிருந்து பாண்டிய நாட்டிற்கு மதுரை மீனாட்சியை அனுப்பிய விழாவாக 'திருக்கல்யாண விழா' சித்திரை மாதம் நான்கு நாட்கள் கொண்டாடப்படுகிறது. கோவிலிலுள்ள திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் வைத்து நடத்தப்படுகிறது. அம்பாள் முந்தைய நாள் தபசு காட்சிக் கோலத்தில் மேல்நின்ற விநாயகர் ஆலயத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, அதனருகே உள்ள அகலிகை ஊற்றில் நீராடிய தாயார் மீனாட்சிக்கு, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஆகிய மதுரை சுந்தரேஸ்வரர் மேளத்தாளத்துடன் ஆடை ஆபரணங்களுடன் பல சீர் வரிசைகளைக் கொடுத்து மீனாட்சியை அழைத்து வருவதாகவும், திருமணம் செய்வதாகவும் ஐதீகம். கோவில் நுழைந்த அம்பாள் திருக்கல்யாண மண்டபத்தில் வைத்து திருக்கல்யாணம் நடைபெறுவதற்கு முன் அம்பாளுக்கு 'கதிர்குளித்தல்' (மஞ்சள் நீரில் நீராட்டுதல்) நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. மீண்டும் மணப்பெண் கோலத்தில் பெண் வீட்டாரின் நகையையும், மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொண்டு வந்த அணிகலன்களை அணிந்து வந்த தேவியை சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கல்யாணம் வைபவம் செய்வது ஐதீகம். வேணாட்டிற்கு அடைகலமாக வந்த மதுரை மீனாட்சியை, அவளது சொந்த ஊரான மதுரைக்கு அனுப்பும் விழாவாக பரக்கோடி கண்டன் சாஸ்தா ஆலயத்தில் "மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கல்யாணம்" இன்றளவும் சித்திரை மாதம் மதுரையில் நடப்பது போன்றும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெறுகிறது என்பது பலரும் அறியாத வரலாற்று உண்மை.

முடிவுரை

மதுரை மீனாட்சிக்கு அடைக்கலம் தந்த கன்னியாகுமரி மாவட்டதிலுள்ள நாஞ்சில் நாட்டின் ஒரு பகுதியே ஆரல்வாய்மொழியாகும். பழமையான பரக்கோடி கண்டன் சாஸ்தா ஆலயத்தில் வைத்து பாதுகாத்த மீனாட்சி அன்று முதல் வேணாட்டு மன்னர்களுக்கும் குலத்தெய்வமாக விளங்கினாள். வேணாடு பிறந்த வீடாகவும் அவ்வாட்சியின் தலைமையில் 59 ஆண்டுகள் இம்மண்ணின் வாழ்ந்த மீனாட்சியை மதுரை சுந்தரேஸ்வரருக்கு திருமணம் செய்து கொடுக்கும் விழாவாக சித்திரை மாதம் வெகுவிமர்சையாக கொண்டாடப்படுகிறது. மீனாட்சிக்கு காவலாக இருந்த சாஸ்தாவுக்கு, அடைக்கலமாக வந்த மதுரை மீனாட்சிக்கும் வரலாறு உண்டு என்பதை நிரூபிக்கும் வகையில் இவ்வாலயம் திகழ்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] T.V. சதாசிவ பண்டராத்தார். பாண்டியன் வரலாறு. தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை - 1, 1977.
- [2] வித்துவான் செ.சதாசிவம். சேரநாடும் செந்தமிழும். சசி நிலையம், நாகர்கோவில், 1969.
- [3] பேரா. அ.கா. பெருமாள். திருக்கோயில்கள் வழிகாட்டி. கன்னியாகுமரி மாவட்டம், தமிழ்நாடு அரசு இந்து சமய அறநிலையத்துறை, ஜூன் 2015.
- [4] வி. கந்தசாமி. தமிழ்நாட்டின் தலவரலாறுகளும். பண்பாட்டுச் சின்னங்களும். பழனியப்பா பிரதர்ஸ் பதிப்பகம், 1983.
- [5] தீபம் இதழ் “மதுரைக்கும் நெருப்புக்கும் உண்டான தொடர்பு.” www.kalkionline.com மார்ச் 5, 2023.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.